

శ్రీధర సచిత్ర వారపత్రిక

14-10-83
150 పైసలు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లైబ్రరీ
CL. NO.
LANGU. RE.
DATE.
సెంట్రల్ లైబ్రరీ

తలనాప్పికాసం ఎన్నో వాడి చూశాను

—ఫిల్మ్ హీరో.

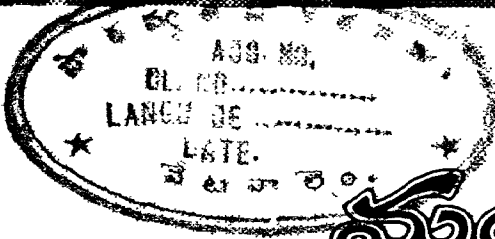
అయితే నిజంగా పనిచేసేది ఒక్కటే!

సారిడన్
టేడ్ మార్క్ 'రోష్'

శక్తి వంతమైనది, సురక్షితమైనది. ఒక్కటి వేసుకుంటే చాలు.

విమల్ సూటింగ్స్ సరిక్రొత్త శ్రేణి
నేడే విచ్చేయండి మంగళ్డీప్ కి.

మంగళ్డీప్

కోఠ్, హైదరాబాద్, ఫోన్ : 45786

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అన్నిటికన్నా పెద్దదైన విమల్ షోరూం

మోరు

పెళ్ళి చేసుకున్నారా?

ప్రేమించుకోబోతున్నారా?

ప్రేమించుకుని దూరమయ్యారా?

మోల ప్రతి దిశలోకి
మనోదర్శణం...

గ్రిజో కల్యాణం

నవల రచయిత

యద్వనప్రజ్ఞి
సులభపక్షి
కొల్ల

సరికొత్త నవల

ఋతువులు
నవ్వాయి

రూ. 20/-

వెంటనే కొని చదవండి!

మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలనిపించే
నవల కొబట్టి అరువు తొప్పు
కోకండి! అరువు ఇవ్వకండి!
ఇది ఎమెస్కో వారి ఉత్సాహ!

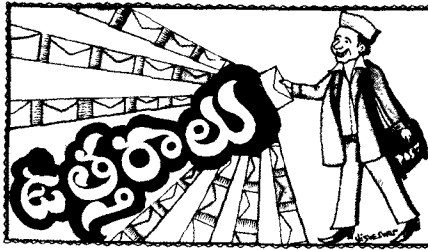
(ప్రతులకు:

క్రింద) ప్రదేశ్

బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

3237, రాష్ట్ర ప్రతిరాజ్

నిక్కిందరాబాద్-500003

వజ్రోత్సవ సంచిక

డి. 16-9-83 వి నా య క వ వి తి
వజ్రోత్సవ సంచిక ఒక వజ్రపు తునకగా మిగిలి
పోతుంది. ముఖ్యంగా ముఖచిత్రము వర్ణనా
తీతము. ప్రముఖుల సందేశాలు కూడా వాస్త
వానికి దగ్గరగా వున్నవి. భవిష్యత్తులో తెలుగు
పాఠకలోకములోనికి మరింతగా యీ పత్రిక
చొచ్చుకుపోగలదు. 13కథలు, 3 సీరియల్స్,
55 వ్యాసాలు లేదా శీర్షికలు ప్రచురించి వాటిని
పాఠకలోకానికి మెచ్చేవిధంగా అందించిన ఘనత
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు దక్కింది.
ఫులవర్తి నాగవెంకట సత్యనారాయణ (గొల్లపూడి)

* * *

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వజ్రోత్సవ
సంచిక చూచిన పురుషులు మంచి ఈ పుత్తరం
ప్రార్థనలు పుట్టే శూరారుతుడనై నాను. కారణం
ఏమంటే, నాకు ప్రస్తుతం 48 సం॥. నేను
నా చిన్నతనంలో భారతి, గృహిణి, ఆంధ్ర సచిత్ర
మంచి గ్లాజు పేపర్లలో అచ్చు వేయడం,
మంచి చిత్రాలలో కూడా వున్నవి చూచి చదవడం
జరిగింది అప్పుడు వాడిన గ్రాంథికపరమైన
భాష తిరిగి ఈ రోజుల్లో మాడడం నాకు
ఎంతైనా ఆనందం కలిగించింది. మీ పుస్తకం
75 సం॥ ఆంధ్ర సచిత్ర జీవితానికి ఈ రోజుల్లో
వారికి నిజంగా ఒక దర్శణం. అది మీలాంటి
ప్రచురణకర్తలకే చెందునేమో అనిపిస్తుంది.

ఈ రోజుల్లో చవకబారు హాస్యం, అంతు

పట్టని ఆనందంతో కూడుకున్న భాషతో
నిండివున్న మన తెలుగు పత్రికలకు ఒక కనువిప్పు
(మీ పత్రిక చూచి ఆయినా) కలుగుతే నిజంగా
సంతోషం. కానీ అలా జరుగదు.

రచయిత 'శారద' గారి ఒక చిన్న కథానిక
ప్రచురించితే బాగుణ్ణి మీరు కథలు, వ్యాసాలు
(ఇంకా వుంది) యన్నదానికంటే పూర్తిగా
ప్రచురించితే మాలాంటివారికి అవోద్దకరంగా
వుండును.

మీ పత్రికలో ఒకటి బాగున్నది యని
అనడంకంటే, అన్నీ బాగున్నాయి యని అనడం
అతిశయోక్తి కాదేమో! మీకు, ఈ ప్రచురణకు
సంబంధించిన యావన్నీదికీ సమస్కారములు.

ముద్దుగారు వెంకట్రావు (విశాఖపట్నం)

* * *

కమ్మ మహాజననభలను గురించి వ్రాస్తూ
ప్రముఖులైన కమ్మవారి పోట్లు (కొత్తా
రఘురామయ్య, యార్లగడ్డ శివరామకృష్ణ
ప్రసాద్, చల్లపల్లి జమీందారుగారు, ప్రస్తుత
ముఖ్యమంత్రి, డా॥ నాయుడమ్మ, శ్రీ నార్స
వెంకటేశ్వరరావు మొ॥) కూడా ప్రచురించితే
ఇంకా బాగుండేది.

పి. రంగారావు (దుర్గాపూర్)

* * *

భారతి ముద్దుబిడ్డ మన
పత్రిక రూపము దాల్చి వచ్చి యిం
పారెడు జ్ఞాన సంపదల
పల్కురికిన్ వెదజల్లి సాహితీ
కారులజేసి దీరతన కావెడి
వజ్రపులుతువాలకున్;
నూఱును వేయి యేండ్లు
యిలినోప్పగ వర్తిలజేయు యీశ్వరా!
బి. ఎన్. రాజు (మదరాసు)

* * *

ఆశించినదానికంటే ఎక్కువ పేజీలతో
వెలువడిన ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వజ్రోత్సవ
సంచిక సర్వాంగసుందరంగా, చేతికి నిండుగా,
కంటికి విందుగా ఉంది. కొన్ని వ్యాసాలు, పాఠ
కథలు ప్రచురించి 'ఇంకా ఉంది' అని మధ్యలో
ఆపివేశారు. అలా కాకుండా పూర్తిగా ప్రచురించి
ఉంటే కేవలం విశేష సంచికలను మాత్రం
భద్రపరిచేవారికి ఉపయోగకరంగా ఉండేది.

కోనే నాగ వెంకట ఆంజనేయులు
(విశాఖపట్నం)

వాకో నీడ కావాలి

మేనక ముఖచిత్రంతో వచ్చిన పత్రికలో
"వాకో నీడకావాలి" కథ చాల బాగుంది. కథను
వాస్తవికతకు ప్రతిబింబంగా రచయిత్రి చక్కగా
మలిచారు.

బిరుదరాజు సతీష్ కుమార్ భట్ (కాజీపేట)

వై వా ర మే

ద స రా

సంచిక

ప్రత్యేక

కార్టూన్లు

వ్యాసాలు

వెల మామూలే!

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీవాసుని

వాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

శుక్రవారం : 14-10-'83

రుధిర్దగ్గరి నామ సం. ఆశ్వయుజ శు. అష్టమి

సంపుటము 76 సంచిక 5

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు. 1-50

ఆరు మాసాల చందా రు. 42-90

హెచ్.ఎల్.ఎడి చందా రు. 85-80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం. విజయవాడ-520 003.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

నటి శ్యామలగౌరి

(ఫొటో : కాజాన్)

కథలు :

మల్లీ ఆడపిల్లే ... 8

మహాపురుష లక్షణం ... 24

కథ అడ్డం తిరిగింది ... 54

నీరియల్ నవలలు :

జీవన మురళి ... 12

మూగముత్యాలు ... 46

మానస మురళి ... 58

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు-4, లోకం పోకడ-5, న్యూఢిల్లీ

లేఖ - 6, వ్యక్తిగతం, వారసలం - 57,

సాలామని డైరీ - 19, హరిజనోద్యమాని

వృద్ధికి మహాత్ముని అమూల్య సేవలు-20,

కొత్త గొంతులు - 32, ప్రశ్నావళి-33,

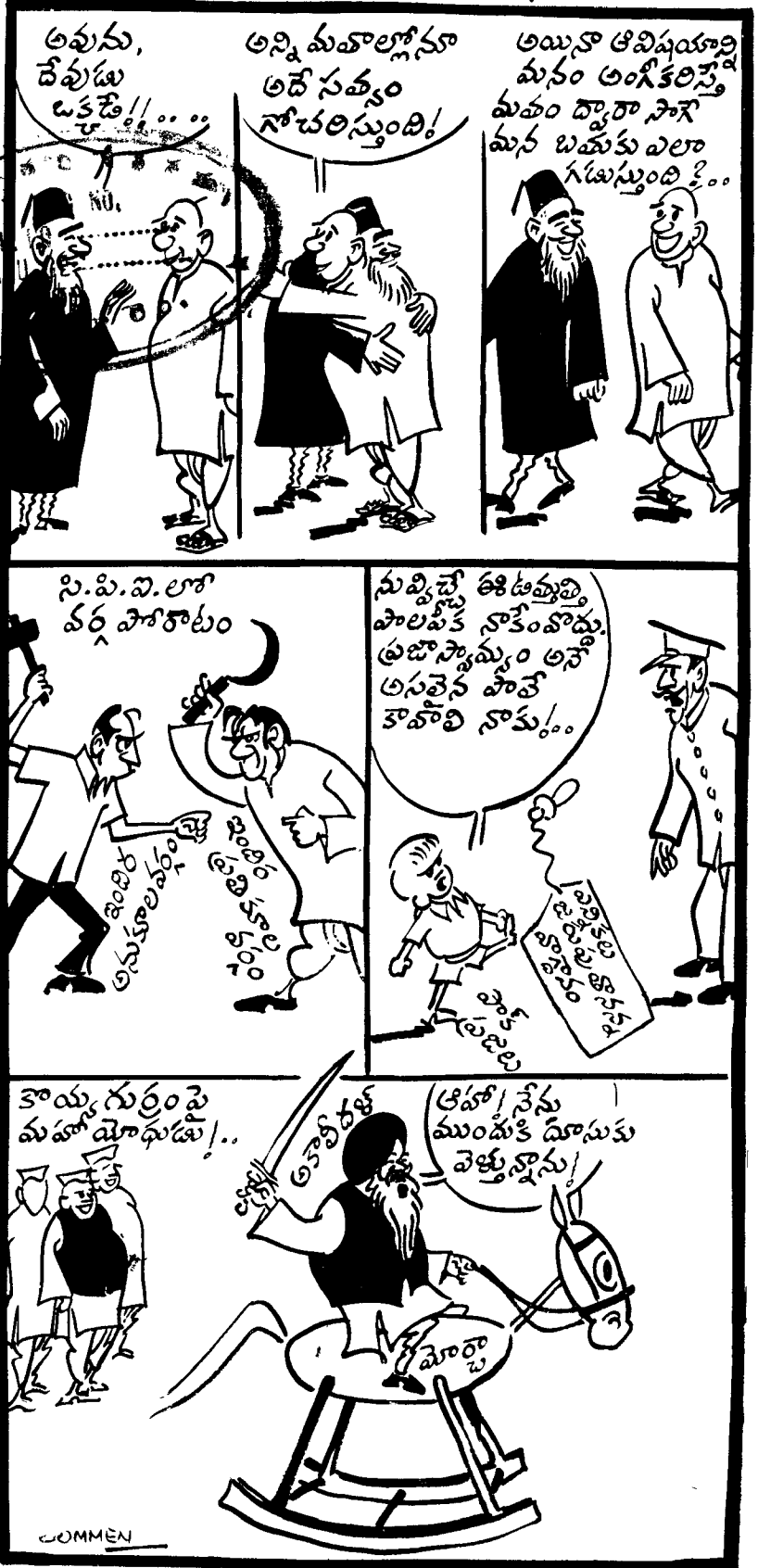
సినిమా - 36, హిందీచిత్ర విశేషాలు-42,

మధుర గాయకుడు పూర్ణచంద్ - 44,

డాక్టర్ సలహాలు - 52, ఇవేమన'

పద్యాలు-56, ధర్మపథం-63, అవీ-ఇవీ-

అప్పి-64, పైదరాబాద్ నోట్‌బుక్-65.

అన్ని కాలాలకీ అన్ని అవస్థలకీ పనికివచ్చే సత్యమా?

మాజీ ఫిలిప్పైన్స్ కేంద్ర శాసన సభ్యుడు నిన్ యి ఆక్స్ ఫోర్డ్ మా డే క్ల పాటు ఆమెరికాలో "అరణ్యవాసం"లో ఉండి ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నాడు. స్వదేశానికి వచ్చి అక్కడ ఫెర్రినాండ్ మార్కోస్ పాలనని ఛిదిరిద్దామని ఆయన అనుకున్నాడు. మనిలాకి తిరిగి రాగానే మార్కోస్ రక్షకబటులు ఆయనని విమానంలో నుంచి బయటికి తీసుకువచ్చారు. మెకానిక్ వేషంలో ఉన్న ఒక వ్యక్తి ఆక్స్ ఫోర్డ్ విమానం దగ్గరే కాల్చి చంపేశాడు.

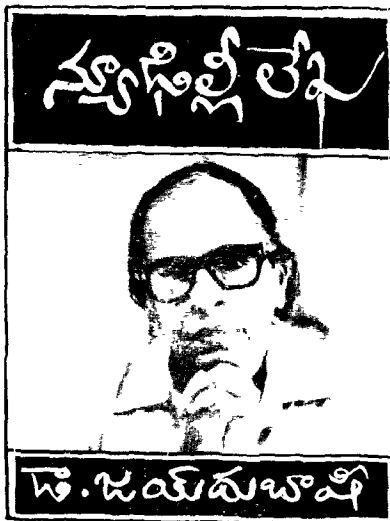
జోషువా ఎన్ కోమో కూడా కావాలనే తన దేశాన్ని వదులుకుని లండన్ లో ఆయిదు నెలల పాటు "అరణ్యవాసం" చేశాడు. మళ్ళీ తన స్వంత దేశముయిన జింబాబ్వేకి తిరిగి వచ్చాడు. ఇంకా ప్రాణాలతోనే ఉన్నాడు. ఎంత కాలం అలాగ ఉంటాడో చెప్పలేము.

ఇదంతా దూరదేశాల సంగతి. మన పక్క దేశంలోనే ఒక నియంత ఉన్నాడు. సినిమాలోని విదూషక నియంతలాగ ఉంటాడు ఈయన. ఈ నియంత ఎవరు? మహమ్మద్ జియా-ఉల్-హక్. ఆయిదేళ్ల కింద అధికారంలోకి వచ్చాడు, వచ్చి తన మాజీ యజమాని భుట్టోని చంపించి వేశాడు. ప్రస్తుతం జియా గొడవలో ఉన్నాడు. అంటే ఆయన విరోధులు తమ మెడలని తడుముకు చూసుకోవాలన్నమాట.

పయి మూడు "ఉదాహరణ"లలోనూ ఒక అంశం బాగా కనిపిస్తుంది. రాజకీయ ప్రత్యర్థులని హత్య ద్వారా తొలగించటం. మార్కోస్ మనుషులు ఆక్స్ ఫోర్డ్ చంపారు; జియా మనుషులు భుట్టోని ఖానీ చేశారు; ముగాబె మనుషులు ఎన్ కోమోని చంపటానికి సన్నద్ధులవుతున్నారు. అందరూ నియంతలే. ముగాబె ఒక రోడి. ఆయనకి సోవియట్ అనుగ్రహం ఉంది. పయి ముగ్గురూ హత్య ద్వారా రాజకీయాధికారాన్ని పెంచుకునే రకమే.

ముగాబె, మార్కోస్ లు క్రయిస్తవ మతానికి చెందిన వాళ్ళు. జియా తనొక ముస్లామునని చెప్పుకుంటాడు. ఒక సాదీ అరేబియా ప్రతికత్ జరిపిన ఇంటర్వ్యూలో ఆయన "ఇస్లామ్ విలువలని బలవంతంగా నోట్లోకి కుక్కుతా" నన్నాడు. అదే పని చేస్తున్నారు ముగాబె, మార్కోస్ లు తమ తమ దేశాలలో. ముగాబె క్రయిస్తవని అన్నారు కాని ఆయన నిజానికి కమ్యూనిస్టు. కమ్యూనిజమ్ కూడా ఒక మతమే కదా? బలవంతంగానయినా సరే ఆ మతానికి మారుద్దమనుకుంటారు కదా ఆ మతాభిమానులు.

సిద్ధాంత నిర్మాణాలని అవలంబించే సమాజాలు మూసుకుపోతాయి. ఇటీవలే ఆగ్న నయిసర్ ప్రతికల్ రామ్ స్వరూప్ ఈ సంగతి నే వివరిస్తూ ఒక వ్యాసం రాశాడు. ఇలాంటి మూసుకుపోయిన సమాజంలో ప్రతిపక్షాలకి అవకాశం ఉండదు. ప్రతిపక్షం అంటే రాజకీయాలలోనే కాదు— సిద్ధాంతాలలో, నైతిక విలువలలో, చివరికి సంఖ్యాబలంలో వ్యతిరేకతని సహించరు నియంతలు. నియంతలకి తమ వ్యతిరేకులని తొలగించే మార్గం ఒకటే తెలుసు. అదేమిటంటే చంపివేయటం. చరిత్ర చదివితే ఎందరో క్రయిస్తవ, మహమ్మదీయ మాయకులు తమ తండ్రులనీ, సోదరులనీ చంపారని తెలుస్తుంది. కొడుకులని చంపినవాళ్ళూ ఉన్నారు. పోవీలు ఇతర పోవీలని చంపారు. రాజులు రాజులని

చంపారు. సాదీ అరేబియా ఇస్లాది దేశాలలో తెలివిషగ్మీద వేసే సినిమాలు చూడండి— ఇలాంటి చంపడాలు ఉండేవే చూపిస్తారు. ఇంగ్లాండుని ఏలిన ఎడిమిడవ హెన్రీ తన భార్యలని చంపించాడు. తను సిఫలయిన క్రయిస్తవుడని అనుకునేవాడు అతను. జియా కూడా అంతేకదా? తను మంచి మహమ్మదీయుడననే అనుకుంటాడు. అంటాడు.

కమ్యూనిస్టు రాజ్యాలు కూడా ఒక విధంగా మత రాజ్యాలే. ఇక్కడి మతం మార్క్సిజమ్. స్టాలిన్ విధానాలవల్ల కొన్ని ఉత్తలమంది రైతులు ("కులాక్"లు) నాశనమయ్యారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలోనే ఇందరు రష్యావాళ్ళ పోలేదు. తనతో ఏకీభవించని అసంఖ్యాకులయిన కవులనీ, నైర్దులనీ, శాస్త్రవేత్తలనీ "తొలగించి" వేయించాడు

ఆయన. జియా, మార్కోస్ లాగే స్టాలిన్ కూడా మతాభిమాని. ఆయన మతం ఒక లౌకిక మతం. అది వేరే సంగతి. మనం గమనించవలసిన వాస్తవం ఏమిటంటే ఒక సిద్ధాంత నిర్మాణం పేరు చెప్పి అధికారం చేజిక్కించుకునే వాళ్ళ రాజ్యంలో అసమ్మతికి అవకాశం ఉండదు. ఇటువంటి వ్యక్తులు మహమ్మదీయ మతం పేరు చెప్పవచ్చు, ఇంకేదయినా మతం పేరు చెప్పవచ్చు. ఫలితం ఒకటే. భుట్టో ఎలాగ వెళ్లి పోయాడో జియాకూడా అలాగే వెళ్లిపోతాడేమో!

దీనంతటివల్లా మనం ఏమి నేర్చుకోగలము? సర్వకాలాలకీ, సర్వావస్థలకీ పనికివచ్చే ఒకే ఒక పెద్ద సత్యం ఉండబోదని. ఎన్నోరకాల సత్యాలు ఉంటాయి. ఇవేవీ పనికిరావు, అసలు పెద్ద సత్యం మాత్రం కావాలి— అనుకుంటే నిరంకుశ పాలన తప్పదు. ఈ మధ్య కొన్ని మతాలలో కొత్త చైతన్యం చెలరేగుతోంది. ఖొమెయిని లాంటి వాళ్ళని "మూల సిద్ధాంతవాదులు" అంటున్నారు. నిజానికి ఖొమెయినికీ, స్టాలిన్ కీ తేడా ఏమిటి? జియాకీ, భుట్టోకీ తేడా ఏమిటి? హిట్లర్ కీ, మార్కోస్ కీ తేడా ఏమిటి? హిట్లర్ పేసలలో "క్రాస్"ని అలంకరణగా వాడేవాళ్ళు. ఈయనా, స్టాలిమా కలిసి ఆయిదు సంవత్సరాలలో యూరోపులోని వయోజనులలో సగం మందిని ఈ లోకంనుంచి పంపించేశారు.

ఇంకొక యదార్థాన్ని గమనించాలి. మతాభిమానం అధికంగా ఉన్నవాళ్ళు తమలో తాము పోట్లాడుకున్నంత తీవ్రంగా బయటివాళ్ళతో పోట్లాడరు. ఐర్లాండ్ లో కాథలిక్కులూ, ప్రొటెస్టెంటులూ ఎలాగ యుద్ధం చేసుకుంటున్నారో చూడండి. అలాగే ఇరాక్, ఇరాన్ ల మధ్య యుద్ధం జరుగుతోంది.

[రెబెనాస్ క్రయిస్తవులూ, మహమ్మదీయలూ పోట్లాడుకుంటున్నారు. ఇక్కడా ఎందరో మరణిస్తున్నారు.] ఆఫ్రికాలో కల్లోలానికి తక్కువా? లేదు ఈ ఖండంలో ఒకప్పుడు క్రయిస్తవ మిషనరీలు బాగా చురుకుగా పనిచేసే వాళ్ళు. ఇప్పుడు అక్కడ మహమ్మదీయ మతాభిమానులే ఉత్సాహంగా ఉన్నారు. ఆఫ్రికాఖండాన్ని ఉద్ధరించటానికి వచ్చిన మత ప్రచారకులు చివరికి ఆఫ్రికాఖండం మీద యుద్ధాలనీ, రోగాలనీ, హింసనీ, నియంతృత్వాన్నీ పెంచుతున్నారు.

భారతదేశంలో మొగల్ లూ, బుడతకీమలూ, ప్రాసుదేశపువాళ్ళూ, అంగ్లేయులూ అధికారం పుచ్చుకుని తగ్గారు. తగ్గారుకాని తొలగిపోలేదు. మిగలినవాళ్ళు కొందరు ఇంకా మన దేశ సమగ్రతకి అపాయం తీసుకురాగలిగిన స్థితిలో ఉన్నారు. తస్మాత్ జాగ్రత్త! ★

అద్వితీయమైన

వేటితో ప్రకాశవంతమైన జీవితము
మైసూర్ ల్యాంప్స్
 ల్యాంప్స్ • ట్యూబ్స్ • ల్యామినేట్స్

మళ్ళీ ఆడుబిల్లే!

ఇచ్చిపరపు కమచంద్రం

“శేషిదిగారూ!”

పిలుపు విని— ఆయన వరండాలోకి వచ్చారు. “నువ్వబోయ్ సుధాకరం! ...రా... కూర్చో... ఏమిటి విశేషాలు?” అప్యాయంగా పలకరించారాయన.

“రాత్రి— టెలిగ్రాఫ్ వచ్చిందండీ...” సుధాకరం గొంతు దీనంగా ఉంది. “మళ్ళీ ఆడపిల్లేనండీ.” అన్నాడు భారంగా.

“ఇంత మంచి వార్తయి లాగబోయ్ చెప్పండి! ... ఉండు...” పాదావిడిగా రోపలికి వెళ్ళివచ్చి— “నోరు తెరువ్... చూడు... మధ్య తరగతి కుటుంబాల్లో ఎప్పుడూపడితే అప్పుడు స్వేచ్ఛ పెద్దంగా ఉండవు. పంచదార మాత్రం స్వేచ్ఛ కాదా?” అంటూ అతని నోట్స్ గుప్పెడు పంచదార పోశారు.

సుధాకరం— ఎదురింట్లో ఉంటున్నాడైతే. శేషిదిగారంటే గౌరవమూ, అభిమానమూ. ఆయనని పెద్దదిక్కులా భాించుకుని కష్ట సుఖాలు చెప్పుకుని— నలవోలు తీసుకుంటాడు. శేషిదిగారు కూడా చిన్న వాళ్ళలో చిన్నవాడిగా కలసిపోగల సరసులు. మాటలో చతురతా, కొంచెం హాస్యమూ మిళితమై ఉండటంతో ఎవరినయినా యిట్టే ఆకట్టుకుంటారు.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్...” అన్నారాయన. చేతికి మిగిలిన కొంచెం పంచదారనూ తన నోట్స్ దులుపుకుని. పంచదార తిన్నా— సుధాకరం ముఖం చేదు మింగినట్టే ఉంది. ఏడుపు ముఖం పెట్టేసి— “నాకు పుట్టింది— పున్నాను సరకంనుంచి తప్పించే పుత్రుడు కాడండీ. ఆడ పిల్ల. రెండో ఆడపిల్ల...” అన్నాడు.

“ఈ రోజుల్లో యిటువంటి చాదస్తా లేమిటోయ్. నాలాటి ముసిలాక్కి వాదిలేస్తూంటే నువ్వెంకా పిటిని పట్టుకు వేలాడుతున్నావా!? ఊ. ఎప్పుడు బయలుదేరుతున్నావు మాతా శిశువులని చూద్దానికి? అమ్మాయి క్షేమమేనా?”

“నేను వెళ్ళడంలేదండీ. అబ్బాయియితే వెళ్ళానుని ఎంతో ఆనందమైనది...” పెన్నిధి పోగొట్టుకున్నట్టే అతి విచారంగా ఉంది సుధాకరం కంఠం.

“ఏమిటయ్యా అలా దిగాలు పడిపోతావ్? ఆడపిల్లయితే ఏం?”

“బోలెడంత కట్నాలుపోసి అల్లుళ్ళని వెదికి పెళ్ళిళ్ళ చేసి మనం ఆరిపోవాలి. నన్నుడిగితే—

ధనవంతులందరికీ ఆడపిల్లలూ, సామాన్యులందరికీ మొగి పిల్లలూ పుడుతుంటే నమనమాజం సులభంగా ఏర్పడుతుండేమా...”

“కాదేమా. చిత్తమున్నవాడి చిత్తం కదా? అప్పుడు— రూలు మార్చేసి ఆడపిల్లలకి కట్నం వసూలు చేస్తారు మగ పిల్లలనుంచి. వరకట్నం— మళ్ళీ కన్యాశుల్కమౌతుంది. మన మధ్యతరగతి జాతివెవరూ ఉద్ధరించలేరేయ్. వ్యవస్థచెందే ఏ మార్పుయినా మనకి ప్రాణసంకటంగానే పరిణమిస్తూ— మనం— ఎక్కడ వేసి గొంగళి అక్కడే అన్నట్లు మిగులుతాం ఏనాటికీ.”

“మిత్రే... ఎన్నయినా చెబుతారు... ఏమయినా చెబుతారు. అదృష్టవంతులు... ముగ్గురూ కొడుకులే!” సుధాకరం కంఠంలో కొంచెం అసూయకూడా ధ్వనించింది.

అదే క్షణంలో... కాఫీలు పట్టుకుని వచ్చింది అనసూయమ్మ గారక్కడికి. “అమ్మాయి పుట్టిందటగా? మంగళవారం... మహాలక్ష్మి పుట్టిందన్నమాట... వెళ్ళినవ్వడు— శ్యామలని నేనడిగేసినకూడా చెప్ప...” అని— కాఫీ గ్లాసులు పట్టుకు వెళ్ళి పోయారావిడ అక్కడినుంచి.

“ఐతే— నేను చాలా అదృష్టవంతుణ్ణి... నువ్వు చాలా దురదృష్టవంతుడివి అంటావు. జానా?”

“కాదూ?... ఆడపిల్లకి మగపిల్లడికీ— పోషణ, చదువు వగైరాలన్నిటికీ ఖర్చు సమానమే. పెళ్ళికి— ఆడపిల్ల కట్నపు మూటలు తరలించుకుని పైకి పోతుంది. అబ్బాయియితే— మూటలూ తెస్తాడు. ఇంటికి కోడలిని తెస్తాడు. వృద్ధాప్యంలో— అవసరానికి ఆదుకుంటాడు...”

అతని మాటలు వింటూనే పకపక నవ్వారు శేషిదిగారు. “దూరపు కొండలు మనుషువేది నిజమే సుమీ!... చూడబోతే— నువ్వెంకా... పితృదేవోభవ అనే సత్యకాలంలోనే ఉన్నట్లున్నావు. సిక్ చిత్రమైన విషయం చెప్పిదా?”

“ఊ...”

“ఉండు...” రోపలికి వెళ్ళి ఐదు నిమిషాలకి వచ్చి... “లాభాలేదోయ్. ప్రత్యక్షంగా చూపుదా మనుకున్నాను. కాని... ఉత్తరం ఎక్కడో పారేశారు. మన యిళ్ళల్లో విధిమాత్రం దొరుకుతుంది సమయానికి?”

“ఏం ఉత్తరం?”

“మా పెద్దబ్బాయి వ్రాశాడులే. పటం కట్టించుకు దాచుకోవలసిన ఉత్తరం— మళ్ళీ

జీవితంలో పారపాటు చేయకుండా...”

“మిత్రే చెబుతున్నారో నా కర్తవ్యవడం లేదు...” అయోమయంగా చూశాడు సుధాకరం— రంగులు మారిన శేషిదిగారి ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

“నాకు ముగ్గురు కొడుకులు కదా? నేను నా ముగ్గురి కొడుకుల ముచ్చటా చెబుదామనుకుంటున్నాను— నీకు వినే ఓపికంటే...”

“చెప్పండి. నేనూ— నా బాధ మరిచి పోదామన్న ప్రయత్నంలోనే ఉన్నాను” అన్నాడు సుధాకరం ఆడపిల్ల బాధను తలుచుకుంటూ.

శేషిదిగారు వాలుకుర్చీలో వెనక్కి వారి ఓ నిట్టూర్పు విడిచారు.

“సుధా! వచ్చావా ... ఎలా రాశావు టెన్స్?” అత్రంగా అడిగారు శేషిదిగారు.

“ఏదో రాశానులే.”

“అదేమిటలా నిర్భూషిగానూ బాధ్యతా రహితంగానూ జవాబు చెబుతావ్? వ్రాత పరీక్షలూ యింటర్వ్యూలూ బాగాచేసి త్వరగా ఉద్యోగం సంపాదించుకోవా? చదువు పూర్తయి రెండేళ్ళైతూంది...” మందలిస్తున్నట్లుగానే చూశారు.

“ఆ భారమూ బాధ్యతా హవికాపు నాన్నా!”

“మరెవరివి?” ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

“నీవి!” ఖచ్చితంగా చెప్పాడు మధు.

“నావా!?” తెల్లబోయారాయన.

“ఔనాన్నా...నీకు తెలియకపోతే తెలుసుకో.

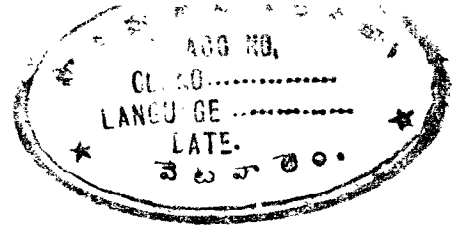
కుర్రాళ్ళ రాసే పరీక్షలకి, చేసే ఇంటర్వ్యూలకి కాదు ఉద్యోగాలు వచ్చేది. వాళ్ళ నాన్నలివ్వగలిగే లంచాలకి... తేగలిగే సీసార్సులకిను. దీనితో ద రూలాఫ్ ద డే. కనుక— తండ్రి... నాకుద్యోగం రాలేదంటే ఆ లోపం నాదికాదు, నీది” కుండ బద్దలుకొట్టి నట్లు చెప్పేసి వెళ్ళిపోయాడు మధు.

అప్పుడు— హైదరాబాదులో వస్తేస్తున్న పెద్దబ్బాయికి ఉత్తరం రాశాను విషయం వివరిస్తూ— ఓ ఐదువేలు సర్దుమని. దానికి తిరుగుటపాలో జవాబిచ్చిందోయ్. ఉత్తరం ఉంటే చూపేవాణ్ణి. నువ్వు చూసి తరించే వాడివి, నీకా అదృష్టం లేక నానోట వివాల్చి వస్తూంది. అంతలోనేసంతృప్తిపడు సుధాకరం.

“నాన్నగారూ!

మీ రాసిన ఉత్తరం అందింది. ఐదువేలు పంచమని అవలీలగా రాసేశారు! మీ అమాయ కత్నానికేమనుకోవాలో తెలియలేదు.

‘సీటీలో ఎనిమిది వందలతో బ్రతకడ మంటే— అసిధారావ్రతమన్నమాట. మీ కోడలు నన్ను రోజూ దెప్పతూనే వుంటుంది. ఒక్క తులం బంగారం పెట్టి నెక్లెస్యనూ చేయించ లేకపోయారు పెళ్ళయి అయిదేళ్ళయినా అంటూ. ఎంత సిగ్గుగా ఉందో! స్కూటరు కొనుక్కో వాలనే కోరికను— లూనాకి చంపుకుని— చిరరచి

కూడా అసాధ్యం యీ జన్మకి అని నిరాశచేసుకుని బ్రతుకుతున్నాను. పట్టుమని పది ఖరీదైన చీరలేనాలేవని మీకోడలికి నిత్యమూ అనంతున్నా. ఇవి మా జీవితాలు. మిమ్మల్ని డబ్బు పంపమని అడగనందుకు సంతోషించండి. నాకు ఎప్పుడు డబ్బుకోసం వ్రాసినా ప్రయోజన ముండదని తెలియజేయుటకు మిగుల చింతించుచున్నాను..."

"యోగక్షేమాలయినా లేకుండా—చురకలాటి ఉత్తరం. ఎంత అదృష్టవంతుల కందుతుందిటువంటి ఉత్తరం?"

భారంగా నవ్వు... ముచ్చటగా మూడో అధ్యాయం కూడా వినేశావో... నీకు పూర్తిగా అర్థమైపోతుంది నా అదృష్టమేమిటో. మూడో వాడు మురపారి. ఆఖరివాడనీ... చురుగ్గా ఉంటాడనీ... వాణ్ణి కాన్వెంట్ లో చేర్పించాను. నా దగ్గర వాడికి చనువెక్కువ.

"దాడి!"

"వాల్ సన్?"

"అర్జెంటుగా ఓ హాండ్ రైట్స్..."

"హాండ్ రైట్! దేనికి?"

"చెప్పింది చెయ్యి. చరిత్ర డక్యుమెంట్స్ కూడా. ఈసారికి చెబుతున్నాను. ప్రెండ్స్ మీ పిక్చర్ వేస్తున్నాం."

"హాండ్ రైట్ కూడు, టెన్షన్లున్నా యివ్వలేను. సారీ." అనేశాను. మరి నేను — మా రెండో వాడి ఉద్యోగానికి పెట్టుబడి సమకూర్చే యత్నంలో ఉన్నానుగా? పదులూ యిరవైలూ కూడా పాదుపుచేస్తున్నాను.

"నువ్వన్నాడూ యింతే నాన్నా. నీ కొడుకుని కావడం నేను పూర్వ జన్మలో చేసుకున్న పాపం. స్టూడెంటు నన్నుమాటేకాని ఓ లైఫ్ లైటు, పన్నులేదు. మిగిలిన ఫాదర్స్ ని చూసయినా నేర్చుకోరాదూ పిల్లల్నిలా పెంచాలో? ఇలాగయితే నేను నలుగురిలోనూ తలెత్తుకుని వదుపుకోలేను. తరువాత నీ యిష్టం..." అల్లిమేటవో యిచ్చేసి వెళ్లిపోయాడు.

చచ్చిపోయాక పున్నాను సరకమనేది నిజంగా ఉంటుందో ఉండదో? ఉన్నా — దాని నుంచి కొడుకులు మనవి రక్షిస్తారో రక్షించరో అసలు తెలియదు. కానీ...నా అనుమానమేమిట... పుత్రులు తల్లితండ్రులకి యీ రోజుల్లో — భూమిదే పున్నామ సరకం సృష్టిస్తున్నారేమో అని. నీ అభిప్రాయమేమిటి?" అమాయకంగా మాస్తూ అడిగారు సుధాకరాన్ని.

"నేను — వెళ్తానండి." అతను లేచాడు,

ఓ నిశ్చయానికి వచ్చినవాడిలా. శేషాద్రి గారి మాటను వినిపించుకోలేదతను.

"ఎక్కడికి?"

"పాపని చూసేందుకు, ఓ గంటలో రైలుంది." అంటూ అతను కదులుతూంటే — "నా ఆశీస్సులు కూడా అందజెయ్య..." అని కేక వేశారాయన; వాలుకుర్చీలోంచే.

సుధాకరం గేటు దాటేశాడు.

అప్పుడు అనసూయమ్మ వచ్చింది— వంటింట్లోంచి చేతులు తుడుచుకుంటూ. తనలో తనే చిరునవ్వులు చిందించుకుంటున్న భర్తని చూస్తూ — "పాపం ... చిన్నవాణ్ణి పట్టుకుని ఏమిటంతంత ఉపన్యాసాలిచ్చేస్తున్నా రింతసేపూ?" అడిగింది.

"ఉపన్యాసాలు కావే... కథలు."

"కథలా!"

"ఔను. కథలే. అనసూయా ... చేదు మందు కంటే తియ్యటి కథలే బాగా పని చేస్తాయి సుమీ ఒక్కొక్కప్పుడు: సుధాకరం భార్యనీ, శిశువునీ చూసుకుందుకు వెళ్తున్నాడు."

అనసూయమ్మకి — అర్థమయినా అవనట్లు న్నాయాయనమాటలు.

కర్మవీరుడు సర్దార్ పటేల్

భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి తెన్ను చూపినది గాంధీ మహాత్ముడైతే, జీవన పాసినది సర్దార్ పటేల్; మెరుగులు దిద్దినవాడు పండిట్ నెహ్రూ. భారతదేశానికి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రసాదించినది గాంధీమహాత్ముడైతే, స్వతంత్ర భారత రిపబ్లిక్ రాజ్యాంగ వ్యవహారాల్ని ఉత్తమనీతి పథంలో నడుపుతున్నవాడు నెహ్రూ; స్వాతంత్ర్యాన్ని సుస్థిరపరిచి మూతికావాతం సంభవించకుండా కాపాడినవాడు సర్దార్ పటేల్.

కాంగ్రెస్ ఉద్యమానికి అత్యున్నత వేకూర్చిన వారెవరైనా కావచ్చును; కాని ఆ ఉద్యమానికి, స్వతంత్ర భారత రిపబ్లిక్ వ్యవస్థకీ పునాది వేసినవాడు పటేల్.

గాంధీ మహాత్మునివలెనే సర్దార్ పటేల్ కూడా కారణ జన్ముడని భారత రాజకీయ చరిత్ర నిరూపించగలడు.

ఎంతటి ప్రతిభావంతులైనా సాధించజాలని మహత్కార్యాలను పటేల్ ఎలా సాధించగలిగాడు?

సర్దార్ పటేల్ గుణగణాలను గాని జీవిత విశేషాలను గాని ఏకరుపు పెట్టవలసిన అత్యంత లేదు. పటేల్ పేరు చెప్పితే భారతీయులకు ఒక విశిష్ట లక్షణములుతుడైన మూర్తి జన్మిస్తోందన్నాడు. వ్రజసంకల్పాడు, చండశాసనుడు, ధర్మవీరుడు, కార్యదీక్షాపరుడు. ఇంతటి అపారధా వ్యక్తి మరొకడు కానరాదు. ఇట్టి విశిష్ట లక్షణాలు కల వ్యక్తి భారతదేశ చరిత్రలో అపూర్వ రాజకీయ నిర్మాణ ప్రక్రియ కోసమే జన్మించాడని అనేకుల భావన.

పటేల్ జీవిత విశేషాలను గమనించి నట్లయితే, తెలియరాని ఏదో మహత్తర శక్తి ఈ వ్యక్తిని కర్తవ్య నిర్వహణకై నడుపుతు పోతున్నదని కొందరికి తట్టుతుంది.

తండ్రి 1857 సైనిక విప్లవ వీరుడు. స్వతంత్రజీవనాన్ని కాంక్షించి రైతు జీవనం గడిపినవాడు. విఠల్పూర్ పటేల్, వల్లభాయ్ పటేల్ వంటి దీరచిత్తులను పెంచిన తండ్రిని గురించి భారతీయులకు ఆట్యె తెలియదు. కాని ఆ వ్యక్తిని ఊహించు కొనవచ్చును.

ఉన్నతవిద్యకు పోలేక జిల్లా స్కీడరీ పరీక్షలో ఉల్లిర్పడై, చిన్నప్పటినుండి వృత్తిలో ఆర్జించిన ధనంతో వల్లభాయ్ ఇంగ్లండ్ వెళ్లి బారిష్టర్లైనాడు. ఆత్మజల సంపన్నుడైన వల్లభాయ్ చేపట్టిన కార్యాన్ని సాధించక విడిచేవాడుకాదు. కారణజన్ములు గాంధీ, పటేల్ అహమ్మదాబాదులో తారసెల్లారు. తెలియరాని ఆ మహత్తర శక్తి ఇద్దరినీ సంఘటిత పరిచింది. ఈ సంఘటనకు

ఆంధ్రప చిత్ర వారపత్రిక 1950 డిసెంబరు 20 సంచిక నుంచి

ఇరువురి నేత్రాలలో ప్రతిఫలించిన ఆత్మజలమే పరస్పరాకర్షణకు హేతువయింది.

ప్రజలలో చైతన్యం తెచ్చి, కర్తవ్యాన్ని నిర్దేశించి, జీవన స్వాతంత్ర్యానికై పోరాడే సంఘటన బలాన్ని చేకూర్చడానికి గాంధీ మహాత్ముడు మార్గాన్ని నిర్దేశించారు. నిర్దేశించిన కార్యక్రమాన్ని గాంధీజీ దక్షిణాఫ్ కాల్ ప్రయోగించి విజయం సాధించారు. భారతదేశంలో స్వాతంత్ర్య సమరానికికూడా అదే మార్గాన్ని, అహింసాత్మక శాసనోల్లంఘన నోద్యమాన్ని నిర్దేశించినవ్వడు, ఆ ఉద్యమ బలాన్ని పరీక్షించేభారం వల్లభాయ్ పటేల్ పైనపడింది.

మానవ సమాజ చరిత్రలో బార్డోలీవంటి జనసంఘటనోద్యమాలు బహుకాద్ది. పటేల్ ఉద్యమ నిర్వహణా చతుర్యంచూపి యావత్తు పంచమూ దిగ్విజయించింది. బార్డోలీ సత్యాగ్రహాన్ని పటేల్ దీర్ఘజయంగా నిర్వహించినందు వల్లనే భారత జాతికి అహింసాత్మకమైన సహాయ నిరాకరణోద్యమంపట్ల విశ్వాసం కలిగింది. భారత జాతీయ స్వతంత్ర సమరంలో సత్యాగ్రహం పరికరం పాథనంగా స్థిర పడిందంటే బార్డోలీ విజయమే హేతువు.

బార్డోలీ విజయం పూర్తిగా వల్లభాయ్ పటేల్ వ్యక్తిగత విజయం. విజయ పాథనకై పటేల్ చేసిన కృషి చరిత్ర ప్రసిద్ధం. నిరక్ష రాస్యము, శాంతి జీవనమైన పల్లెవాసులలో పోలీసుబలం పట్ల భయాన్ని పోగొట్టి, త్యాగాన్ని పురిగొల్పి అచంచలమైన ఉద్యమ దీక్షను ప్రదీపింప చేయగలిగాడు పటేల్. ఆ నాటి పటేల్ ఉపన్యాసాలను భారతదేశం ఎన్నటికీ మరువదు.

పల్లెస్థులకు కర్తవ్య ప్రబోధం చేస్తూ “మీ ఆస్తులను సంపదను జప్తు చేయడానికి పోలీసులు రావచ్చును. ధైర్యంతో నిలిచి మీ కాలి వేళ్ళ మట్టెలూ, చేతుల గజలూ ఇవ్వండి కావలసి వాటిని ధరించమని చెప్పండి” అన్నాడు.

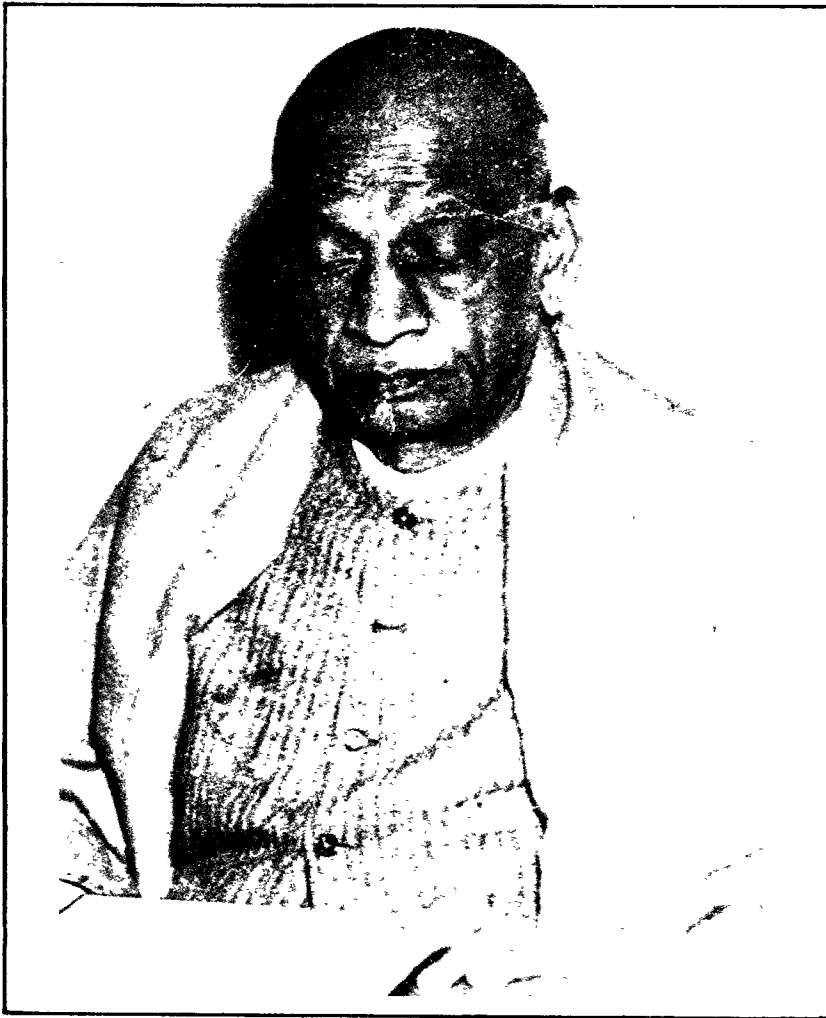
బార్డోలీ తాలూకా ప్రజాసేవకం అంతా ఒక్క మనిషిగా నిలబడింది. పటేల్ మాట ప్రజావికానికి వేదవాక్కుయింది. దోచినవారు దోచుకు పోగా కృషి ఫలంలో మిగిలిన అర్ధాన్నంతోనే కాలం గడుపుతూన్న మూగజీవులను న్యాయం కోసం అపార త్యాగానికి సిద్ధపరచగలిగాడు

పటేల్. ఉద్యమంలో సర్వస్వమూ పోగొట్టుకోడానికి సిద్ధంగా ఉండవలసినదని చెప్తూ పటేల్ ఇలా ఉద్యోధించాడు. “మీ సర్వస్వాన్నీ మీరు విడనాడుకోవలసి రావచ్చును, కాని ఇది మాత్రం మీరు మరిచిపోవద్దు. చిట్టచివరికి కర్షకునికి పోయేది ఏదీ లేదు. ఏ రాజ్యానికినిగానీ కర్షకులు కార్మికులే పట్టుకొమ్మలు. వారే వాస్తవంగా సంపదతుల్నికారులు. కాని వారు ఏ సంపదల్ని అనుభవించలేకపోతున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్ని మీరెలా సహించగలుగుతున్నారు? ప్రజలందరూ ఏకమై దేశానికి ఆదర్యం చూపండి. ఈ సమరం ఎంతకాలం కొనసాగితే మీకు అంతలాభం ప్రభుత్వానికి అంతనష్టం. మీరు మీ ఆస్తులు పోగొట్టుకొనవచ్చును. మీకు చెందిన ప్రతి వస్తువునూ పోవచ్చును. కాని మీరు భీతిని జయించగలిగిన వారౌతారు. మీ గౌరవాన్ని ప్రకటించిన వారౌతారు. ఈ నాటివరకూ కేవలం కష్టమే మివంతు అయింది. మీ సమరం మీ కష్టపరాన్ని మీకు దక్కింప చేస్తుంది.

“కష్టాలు పడ్డం మీకు కొత్తకాదు. ప్రకృతి మూత్రాల్ని మరువకండి. కొన్ని విత్తనాలు నాశనమైతేగాని కొన్ని మొలకలెత్తువు. కాని జాతి ఎన్నడూ నశించదు. పునర్జన్మ అనేది తథ్యం. మీ కష్టాలు మీకు తప్పడంలేదు. కృషికునికంటే ఎండ వానలకోర్చి అధికంగా శ్రమించేవారు వేరవరున్నారు? దోమల బాధ ఏదరలబతుకు మీకంటే అధికంగా ఎవరనుభవిస్తున్నారు? ప్రభుత్వం మీ కంతకంటే తెచ్చి పెట్టుగల కష్టాలేమున్నాయి? అన్నిటిని చిరు నవ్వుతో సహించగల యోధు లింకెవరున్నారు?

“జప్తులకు, గిప్తులకు భయం చెందడం అనవసరం. భయమనేదానిని విడలించండి. మీరు మనుష్యులు. దుర్బలులు కారు. మీ కష్టంవల్ల లభించే ఫలాన్ని అందుకోడానికి కనిపెట్టుకుని కూచునేవారు దుర్బలులు. పాలాలలో కష్టించడానికి కావలసిన బలం మీలో ఉంది. మీ జీవిత భారాన్ని మోయగల శక్తి, ఇతరుల భారాన్ని మోయగల శక్తి మీకే ఉంది. మిమ్మల్ని దుర్బలులని ఎవరంటారు?

“మితెందుకు భయం? భయపడవలసినది ప్రభుత్వం. పాలితుల సమ్మతిలేనిదే నాగరికమైన ఏ ప్రభుత్వమూ పాలించలేదు. ఈనాటికి ఇంకా వాళ్ళ పరిపాలించగలుగుతున్నారంటే కారణం మీ కళ్ళకు గంతలు గట్టగలగడమే. మీరు శాంతిగా సకల భోగాలూ అనుభవిస్తున్నారని మిమ్మల్ని సమ్మించి మోసగించగలుగుతున్నారు కాబట్టి వారింకా పాలించగలుగుతున్నారు. కాని

వాస్తవానికి ఇప్పుడు శాంతి లేదు. భీతిపరులినాడు పరిపాలన సాగిస్తున్నారు. అధర్వాన్నీ, అసత్యాన్నీ గుర్తించే సమర్థత మీకప్పుడు లేదు. గుర్తించ లేక పోవడం, సహించడం పిరికితనం."

బార్లీ ఉద్యమాన్ని విఫలమొందించడానికి ప్రభుత్వం వెయ్యి ఉపాయాలు సన్నించి. కాని అన్నిటిని కనిపెట్టి జాగ్రత్తపడే సమర్థతను ప్రజలకు పటేల్ నేర్పిపెట్టాడు. ప్రజానీకంలో చైతన్యం తెచ్చి ఉద్యమానికై తోపాటాతంగా ఇంతగా సంఘటితపరిచి, ఉద్యమాన్ని వెయ్యి కళ్లతో కనిపెట్టి కాపాడుతూ సంపూర్ణ విజయం సాధించగలిగిన మహానాయకుడు గాంధీ తరువాత పటేల్ తప్ప మరొకడు లేడు.

నెహ్రూ, పటేల్ : ఈ ఇద్దరి మైత్రీకి సంబంధించిన విచిత్ర విషయం ఒకటున్నది. గాంధీ మహాత్ముని నీడలో తుదివరకు సహాధరుల వలె మెలిగిన ఈ యిద్దరూ ప్రకృతితః విపర్యయులు. ఒకరిది ఉద్వేగ ప్రకృతి, మరొకరిది గంభీర ప్రకృతి. ఒకరి హృదయం తరంగతాడిత విశాల సాగరతలం, మరొకరి హృదయం సాగర గంభీరం. ప్రకృతి వ్యత్యాసంవల్ల భావాలలో, రుచిల్లో వ్యత్యాసాలు ఏర్పడినాయి. అభిప్రాయ

భేదాలు సంభవించినాయి. కాని ఒకరినొకరు చక్కగా అర్థం చేసుకొన్నవారు. ఇరువురి సుదృఢత ఏర్పడిన అభిప్రాయభేదాలు ఇరువురి సుదృఢత మైత్రీకి, సహకారానికి, సాహచర్యానికి ఆటంకం కలిగించలేదు. ఎంత అభిప్రాయ భేదాలు ఏర్పడినా అవి వారి కర్తవ్య నిర్వహణకు నిరోధం కాలేదు. పరస్పర సహనం వారిలో ఉంది. ఒక నిర్ణయానికి వస్తే విశుద్ధ మనస్సులై అనుసరించే దీక్ష ఉన్నది. వారి అభిప్రాయభేదాలు వారి కేమాత్రం నష్టం కలిగించలేదు. మనోవ్యధ కలిగించలేదు.

ఒకరికొకరు అండయ్యే నిలిచి కష్టాల నెదుర్కొన్నారు. ఇట్టి అపూర్వ సాహచర్యం అట్టి విశుద్ధవర్తనలకే సాధ్యమయింది. అది అన్యనాయకులలో వైరాలకు ఆధారమైతే, అది వారి దోషంకాదు.

వాక్యకాని శతఘ్నగా ప్రయోగించిన పటేల్ వంటి కార్యసాధకులు చరిత్రలో బహుకొద్ది మంది కనిపిస్తారు. చెప్పేమాటకూ చేసేచేతకూ వ్యత్యాసం కానరాని అసాధారణ వ్యక్తులలో పటేల్ ఒకడు. భారత రాజకీయ చరిత్రలో అమృతవరకాక పటేల్ సాధించిన కార్యాలను

అలాపై సలతో లెక్కగట్టి నిరూపించ వచ్చును. ఏ విషయంలోకాని సందిగ్ధ భావమనేది ఎరుగడు. శంక, సంకోచాలనేవి మచ్చుకై నాలేవు. నిశ్చలచిత్తంతో పరీక్షించి చేసే నిర్ణయాలు అమోఘం.

"పటేల్ చెప్పే అది జరిగి తీరుతుంది. దానికి తిరుగులేదు" అని నేటి రాజకీయ నాయకులు ప్రభుత్వోద్యోగులు యావన్నీ అనుభవ పూర్వకంగా చెప్పుకునేమాట. పరిష్కరించవలసిన సమస్య ఎంత క్లిష్టమైనదైనా సరే స్థిరచిత్తంతో పరిశీలించగలిగేవాడు పటేల్. సరేంగితజ్ఞానం అనేకులకు దిగ్భ్రమ కలిగించింది. పటేల్ కళ్లలో చూసి ధైర్యంగా వాదించడం ఎంతటి నాయకునికైనా అసాధ్యమైన పని. మైత్రీకైనా వైరానికైనా పటేల్ వంటి వ్యక్తి మరొకడు లేడని ఒక నాయకుడన్నాడు.

ఇట్టి ధృఢసంకల్పం, అత్యుబలసంపన్నుడు కాక భారత రాజకీయ స్వాతంత్ర్య సుస్థిరస్థాపక కర్తవ్యానికి ఈగిన వ్యక్తి మరెవరున్నారు ? బ్రిటిషు రాజకీయ దుస్తంత్రజ్ఞుల మోసంవల్ల స్వాతంత్ర్యలబ్ధి తోపాటు, దేశం రాజకీయంగా అయిదువందల చెక్క ముక్కలై చివికిపోగం ప్రమాద మేర్పడినప్పుడు, సామదాన భేద దండో పాయాలు ప్రయోగించి దేశాన్ని కాపాడినవాడు పటేల్.

భారతదేశ చరిత్రలో ఏ చక్రవర్తి సాధించ జాలకపోయిన అద్భుత కార్యాన్ని సాధించాడు. సంస్థనాలన్నిటినీ ఏకైకాధిపత్యం కిందకు తెచ్చి

భారత రాజ్యాంగానికి సాష్టవ్యవధానం చేకూర్చిన పటేల్ ను చరిత్ర ఎన్నడూ మరుచదు. సంస్థానాల సమ్మేళనాల కార్యక్రమంలో రాజకీయ దురంధరుడనిపించుకున్నాడు.

సత్యాగ్రహోద్యమంలో, పరిపాలనా సుస్థిరతలో, దేశసమ్మేళనాల సాధనలో పటేల్ చేసిన కృషి శాశ్వతంగా చరిత్రతృప్తమయింది. భారత జాతికి ఆత్మబలాన్ని కూర్చి పెట్టిన పటేల్ ను భారత చరిత్ర ఎన్నడూ మరుచదు.

పటేల్ వంటి కార్య దురంధుడు భారత దేశానికి చేయవలసిన సేవ ఇంకెంతైనా ఉన్నది. వృద్ధాప్యంలో కూడా పటేల్ యావచ్ఛక్తిని దేశపరిపాలనకే వెచ్చించినాడు. బొంబాయి వెళ్లి సమయంలో ఢిల్లీకి తిరిగిరాని పటేల్ కు తెలుసును. జవహర్లాల్ పైన అపారమైన భారం ఉన్నదని ఒకరితో అన్నాడు. అవసానదశ సమీప మైనదని తెలిసినా నెహ్రూ ప్రభృతులకు ఆశ అనేది అంతరించలేదు. అది సహజమే. కాని అప్పుడే దేశం పటేల్ అంతిమ యాత్రకు వీడ్కొలు ఇవ్వక తప్పలేదు.

శ్రీకృష్ణ

జీవన మురళి

కొండముది శ్రీకృష్ణద్రవ్యము

పాట అయిపోయింది. ఇంద్రసేన్ అందరినీ ఉద్దేశిస్తూ అన్నాడు.

“స్నేహితులారా! మహాలక్ష్మిగారిని, జీవన గారిని, మురళీకృష్ణగారిని పాట పాడి మనల్ని ఆనందపర్చినందుకు హృదయపూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను. మహాలక్ష్మిగారు రేపటి నుండి కళాలయం కొత్త ఇంట్రోక్టీ మారిపోతారు. ఈ పందర్బంలలో మనందరం కలసి వేసుకున్న మొత్తాన్ని ఒక్కసారి లెక్కచూసుకుని, ఇంకా ఎంత కావాలి వుంటుందో ఆలోచించుకుంటే, ఆ డబ్బును నా పుట్టిసర్వజ్ఞ కాన్సర్గా తక్షణం అందజేస్తాను.” అని కాసేపు ఆగి, తన మాటల ప్రభావం పరమేశ్వరం మీద ఎట్లా పున్నదా అన్నట్లుగా ఆయన వేపు చూశాడు.

పరమేశ్వరానికి అంత చల్లని సమయం లోనూ మొహమాటం చెసుటలు పడుతున్నది. ఆయన గుండె దడ దడ లాడుతున్నది. ఈ హతాత్ పరిమాణానికి ఆయన సిద్ధపడి లేడు. మళ్ళీ ఇంద్రసేన్ అన్నాడు. “పరమేశ్వరంగారూ! ఆ డబ్బు సంచీ తెచ్చా? ... లేక పోతే తెప్పిస్తా? ”

(గత సంచిక తరువాయి)

పరమేశ్వరం నోటివెంట మాట రావడం లేదు. నవనాడులూ కుంగిపోతున్నాయి. దొంగ తనం జరిగిందని తను చెప్పింది. చెబితే ఇప్పుడెవరు నమ్ముతారు? ఇంద్రసేన్ తనను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు, ఏమీ జరగలేదన్న మాటను తమ చేత చెప్పించి వెళ్ళిపోయాడు. తనను కొట్టి డబ్బు ఎత్తుకు పోయారన్న వార్తను ఎవరికీ తెలియకుండా మురళీకృష్ణ మాట విని రహస్యంగా అట్టే పెట్టాడు. కనీసం తెలియజేసినట్లయితే, తరువాత సంగతి ఎట్లా పున్నా, ముందీ దుంపవస్తా తప్పేది. ఇంత మందిలో తను సంజాయిషీ చెప్పకోవాల్సిన అవస్థ, బాధ తప్పేది. తల వంచుకున్న పరమేశ్వరానికి మురళీకృష్ణ మేము గంభీర స్వరంతో అంటున్న మాటలు ఆశ్చర్యం కల్గించాయి.

“అలాగే తెప్పిస్తారు నాన్నగారు! సుమారుగా ఎంత కలెక్ట్ చేశారో చెప్పగలరా?”

“లెక్క చూడలేదు. అంతా సంచీలోనే వుంది!”

“మా నాన్నగారి ఎడల మీకు నమ్మకం వుందా?”

“అట్లా అంటారేమిటి? నిష్కలాంటి మనిషి ఆయన!” ఒకరికి ఇద్దరన్నారు.

“ఏంలేదు.” మురళీకృష్ణ అన్నాడు. “మొన్నరాత్రి సంచీలో నుండి డబ్బుతీసి బీరువాలో పెట్టి పడుకున్నారు. తెల్లవారి లేచేసరికి సంచీని ఎలుక కోరికేసింది!”

“ఎలుక కోరికిందా?” నాగలింగం నోరు వెళ్ళబెట్టాడు.

“డబ్బు క్షేమంగా వుంది గదా?” ఛేబర్ ప్రెసిడెంట్ మహంకాళయ్య అడిగాడు.

“అహా! నిశ్చయంగా వుంది. ఇదిగో!!” మురళీకృష్ణ నోట్ల కట్టలు తీసి వాళ్ళముందు పడేశాడు. “ఇవిగో ఇరవై వేలు. చెక్కులే ఎలుకల పాలయ్యాయి!”

“పోసిద్దురూ మళ్ళీ వాటిని రాసుకోవచ్చు!” ఆ మాటలు వోదారుగా అన్నారు.

మురళీకృష్ణ ఆ డబ్బును బలవంతంగా ఇంద్రసేన్ కు అందరి ముందూ ఇచ్చేశాడు. “ఇది మీ సంస్థ. డబ్బు మీ దగ్గరుండడమే క్షేమం. మీకూ తెలుసు కదా, అన్యాయానికి నోరుందని, న్యాయానికి కళ్ళులేవని, అయినా ధర్మం గెలవక తప్పదని!”

నిరాశతో కుంగిపోయిన ఇంద్రసేన్, మర్నాడు కలుసుకుందామనీ, వివరాలు మాట్లాడుకుందామనీ చెప్పి అందరినీ పంపించేశాడు. బయటికి రాగానే మురళీకృష్ణతో కలసి నడుస్తూ పరమేశ్వరం అడిగాడు. “అంత డబ్బెక్కిడిదిరా? ముందుగానే ఇట్లా జరుగుతుందనిపూహించేవా?”

మురళీకృష్ణ ప్రశ్నను జీవన వుంది. ఆ ప్రశ్నకు వెంటనే మురళీకృష్ణ జవాబు చెప్పలేదు. కొంత సేపటికన్నాడు. “క్షమించండి. ఇల్లు తాకట్టు పెట్టాను!”

విన్న వారిద్దరూ ఊక్తిపడ్డారు. దూరంగా కుక్క ఒకటి థొంయ్ థొంయ్ మంటోంది. ఎవరో ఏడుస్తున్నారు. వెనక ఇంద్రభవన్ మంటల మందిరంలా కనిపిస్తోంది.

జరిగిన తథ - 10:

పరమేశ్వరంగారిని, ఊళ్లోని మిగతా పెద్దలని తన ఇంటికి ఆహ్వానించి వారితో తాను అభ్యాసక కళాలయం ఒకటి ప్రారంభించబోతున్నానని దానికై తన ఆస్తిలో నాలుగో భాగం విరాళంగా ఇస్తున్నానని చెప్తాడు ఇంద్రసేన్. మిగతా పెద్దలంతా తమ శక్తికొద్దీ ఇచ్చిన విరాళాలమూలను ఇంద్రసేన్ వద్దంటున్నా వినకుండా దాచమని బలవంతంగా పరమేశ్వరంగారి చేతికిస్తాడు. చీకట్లో ఇంటికి వెళుతున్న పరమేశ్వరంగారిని కొట్టి నాగలింగం విరాళాల మూలను తిరిగి ఇంద్రసేన్ కు అప్పగిస్తాడు. ఇంత జరిగినా పరమేశ్వరంగారికి ఇంద్రసేన్ పై సరికొత్తగా ఏర్పడిన నమ్మకం చెదరలేదు. జీవన తన పుట్టిసర్వజ్ఞన దేవాలయానికి వెళ్ళగా అక్కడ ఇంద్రసేన్ కనపడి పుట్టిసర్వజ్ఞ కానుకగా వజ్రపుటుంగరం అమెకు బహుకరిస్తాడు మురళీకృష్ణ ఆ ఉంగరం తీసిపారేయమంటాడు. తన గురించి కొన్ని రహస్యాలు ఇంద్రసేన్ కు తెలుసు గనుక అతనికి భయపడి ఆ ఉంగరం తీసుకున్నట్టు మురళీకృష్ణతో చెప్తుంది జీవన. అలాంటి భయాల అనవసరం అంటాడు మురళీకృష్ణ. ఇంద్రసేన్ మాట్లాడుని, మురళీకృష్ణని, జీవనను స్వయంగా ఆహ్వానించడానికి వస్తాడు. మురళీకృష్ణ జీవనకు పుట్టిసర్వజ్ఞ కానుకగా రాధాకృష్ణ బొమ్మ ఇస్తాడు. ఇంద్రసేన్ పుట్టిసర్వజ్ఞ పందర్బంలలో అతను ప్రారంభించబోతున్న అభ్యాసక కళాలయంకు విరాళంగా జీవన ఇంద్రసేన్ ఇచ్చిన ఉంగరాన్ని తిరిగి అతనికి ఇచ్చేస్తుంది. పాటల మహాలక్ష్మితో కలసి పాట పాడుతూ జీవన, మురళీకృష్ణ తనకు హితబోధ చేయడం విని మండిపడతాడు ఇంద్రసేన్.

శ్రావణమాసం వచ్చేసింది. ఒక్కొక్కరోజు ఆకాశం మునురు కమ్మేస్తుంది. మరోక్కరోజు మునురు లేకుండానే వర్షం కురుస్తుంది. అంతలో సూర్యుడు పట్టపగ్గాలు లేకుండా ఆకాశ స్వత్యం చేస్తాడు. ఇంతలో పూవులు రాల్చేట్టు, ఆకులు వణికిట్టు గాలివీస్తుంది. శ్రావణమాసం వచ్చిన సూచనగా మగవాళ్ళు సాయంకాలాలు ఇళ్ళల్లో వుండడంలేదు. ఆడవాళ్ళు నట్టుచీరల మడతల్లో, పేరంటాల వేడుకల్లో వచ్చగా, నిండుగా కనిపిస్తున్నారు.

వీలయినప్పుడల్లా మురళీకృష్ణ కళా నిలయానికి వెళ్ళి వస్తున్నాడు. కళానిలయంలో మహాలక్ష్మితోపాటుగా మరో నలుగురు ఆడవాళ్ళు చేరు. ఓ మృదంగ విద్వాంసుడు, వాయిలీనం విద్వాంసుడు, నట్టువాంగం వండితు డొకరు, పాటగాడొకడు ఆ నిలయంలో ఉద్యోగానికి కుదురుకొన్నారు. వగలంతా మహాలక్ష్మితో కళా నిలయంలోనే వుంటోంది. రాత్రిళ్ళు ఇంద్ర భవనానికి వెళ్ళవస్తుంటుంది.

మొదట్లో కొన్నాళ్ళు మురళీకృష్ణ తాళం పాటగా జీవన కూడా ఆ కళా నిలయానికి వచ్చేది. తర్వాత రావడం మానుకుంది. ఇంట్లో పనిపాటలు చూసుకోవడంతోనే. వర్తనమృతో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చోడంతోనే జీవనకు ఎక్కువ ఆత్మతృప్తి లభిస్తోంది. ఎక్కడ అనందంగా వుంటే అక్కడ వుండాలి కానీ, అనవసరమైనవంట కాళాక్షిపం చేస్తే లాభం ఏమిటీ అన్న అభిప్రాయానికి ఆ అమ్మాయి వచ్చేసింది. మహాలక్ష్మి అంటే స్వత్యం నేర్చు కుంటుంది. పాట నేర్చుకుంటోంది. స్వత్యంలో అంటే అడుగు వేయడం అనతికాలంలోనే మహాలక్ష్మికి వచ్చేసింది. ముద్రలు పట్టడం త్వరలోనే అర్థం చేసుకుని అభినయం చేస్తోంది. దీనికితోడు సంగీతంలో మొదట సరళీస్వరాలు ప్రారంభించింది. సరళీస్వరాలనుండి జంట స్వరాలు, వాటినుండి అలంకారాలు, ఆపైన గీతాలు, వర్ణాలు, మెట్టుమెట్టుగా ఆశ్చర్యకరంగా ఎక్కేసింది. ఒకచైపు సంగీతంలో మెట్టు ఎక్కుతూనే తిల్లానా నేర్చుకుంది. భామా కలాపం నేర్చుకుంది. దశావతారాలు, మండూక శబ్దం సాధన చేసింది. పాటల మాలవీ, రాగాల మహాలక్ష్మిగా పరిపూర్ణమైన రూపాంతరం చెందింది. ఆమె రాగానికి మురళీకృష్ణ ఓక్కోసారి మురళీస్వరం వేసేవాడు. ఆమె అడుగు, అతని స్వరం, ఆమె అటు అతనిపాట శ్రవణానందంగా, నేతపర్యంగా భాసించేవి.

పరమేశ్వరం, మురళీకృష్ణ కలిసి ఇంటి దగ్గరనుండి బయలుదేరుతారు. పరమేశ్వరం స్కూలుకు వెళ్ళిపోతాడు. మురళీకృష్ణ ఇంటి పనులు చూసుకుని, స్నేహితులతో ఆ మాటా

ఈ మాటా మాట్లాడి, కళానిలయానికి వస్తాడు. అక్కడ వున్నవారికి ఏంకావాలో చూసి, అవసరమైన ఏర్పాట్లు పూర్తిచేసేసరికి మళ్ళీ పరమేశ్వరంతో కలిసి ఇంటికి తిరిగివచ్చే వేళవు తుంది.

పవ్వుండు గంటలు... ఇంటికి తిరిగివస్తారు.

ఒంటిగంట... మధ్యాహ్నం భోజనం పూర్తవుతుంది. ఆ తర్వాత పరమేశ్వరం వో గంట కునుకు తీస్తాడు. సాయం వయసు గాని ఆయనది వచ్చే వయసు కాదు గనుక ఆ మాత్రం విశ్రాంతి తప్పనిసరి. ఆయన విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నప్పుడు మురళీకృష్ణ జీవనతో కబుర్లు చెబుతోనో, పుస్తకాలు చదువు కొంటునో, అప్పకేషన్లు పూర్తిచేస్తోనో కాలం గడిపేస్తాడు.

మళ్ళీ పరమేశ్వరం స్కూలుకు, మురళీకృష్ణ ద్యాన్సు స్కూలుకు బయలుదేరుతారు. దీ పాలు పెట్టేవేళకు పరమేశ్వరం స్కూలు నుండి, ద్యాన్సుస్కూలుకు వస్తాడు. తండ్రి కొడుకులూ, కళానియం సభ్యులూ కలిసి కూచుని రోకాభి రామాయణం, జోకాభిరామాయణంగా చేస్తారు. పరమేశ్వరం మధ్య మధ్యలో నం స్కూల్ శ్లోకాలతో అర్థాలు వివరిస్తుంటే, మురళీకృష్ణ అంగ్ల గ్రంథాల నుండి కొటేషన్స్ ఇస్తూ తండ్రి భావాలను సపోర్ట్ చేస్తుంటాడు. ఆ సమయం అందరికీ ఎంతో విలువైంది. నేర్చు కోవడానికి, నేర్పడానికిమా!

“కళ ఎప్పుడు పుట్టింది మాష్టారు?”

అని అడిగింది ఒకసారి మహాలక్ష్మి.

“తొలి మానవుడి అవతరణలోనే కళ కూడా

అవతరించింది తల్లీ ! శ్రీలంకలో పున్న సిరిగిరి గుహలూ, భారతదేశంలో పున్న అజంతా ఎత్తరాలు కొంతవరకు మాత్రమే మన్ని వెనక్కు తీసుకువెళ్ళున్నాయి. వాటికన్నా ప్రాచీనమైన కళాస్వరూపాలున్నాయి. అదిమ మానవుడు అటవికుడైనా, అతనికి ఆనందించే హృదయం వుండేది. ఆనందాన్ని వ్యక్తీకరించాలనే తపన వుండేది. తదనుగుణంగానే తన చిన్న బుర్రకు అందిన అలోచనల పరిధిలోనే, గుహంతరాల్లో, ఆ రాతి గోడల మీద బల్లెం, దుప్పి, లేడి - నిప్పురాయి, మొదలైనవాటిని సూత్రప్రాయంగా చెక్కాడు. అట్లా ప్రారంభమైన కళాస్వరూపం, ఎన్నో మార్గాల్లోకి విడిపోయింది. ఎన్నోరకాలుగా కనిపించడం మొదలెట్టింది. నాట్యం, నృత్యం, నాటకం, పాట ఒకటింటి, సహస్రముఖాలు, సహస్ర హస్తాలు. కళాభగవంతుణ్ణి సహస్ర శీర్షం దేవం అంటూ మనం అర్పించు కొంటున్నాం."

ఇట్లా సాగిపోయేది ఆయన వివరణం, ఉపన్యాసం. ఆయనతో పరిచయం పెరిగినకొద్దీ, మహాలక్ష్మికి ఆయనపైన గౌరవం పెరగసాగింది. సామాన్యంగా లోకరీతి అతిపరిచయాల అవజ్ఞః. కాగా పరమేశ్వరం విషయంలో అది తారుమారైంది. ఒక రోజున జీవన, మురళీకృష్ణ పున్న సమయంలోనే మహాలక్ష్మి తన మనసులో నిప్పు రన్నలా రాజుకుంటున్న ధర్మ సందేహాన్ని ఆయన ముందు బయటపెట్టింది.

"బాబుగారూ! ఎక్కడెక్కడో తోక తెగిన గాలిపటలా పున్న నన్ను, స్వేచ్ఛగా ఆకాశంలో పక్షిలా పల్లెటీలు కొట్టే నన్ను, నేర్చుగా వాడిసి పట్టి ఇంద్రసేన్ గారు ఈ ఆనందపురంచేర్చారు. అపజ్ఞాలో వికృతంగా ధ్వనించే నా నేరు సంస్కృత వాసనామయం చేశారు. పిచ్చిగతులు వేసే నా కాలికి గజ్జెలు కట్టి, నాగజ్జెలు స్వరాలు నేర్పారు. ఆయన ఋణం నేను ఏం చేసి తీర్చుకోగలను ? ఏం చేసినా, ఆయన మాటకు, చేతు తాన తందాన పలికితే ఋణం తీర్చుకొన్నట్లువుతుందా?"

పరమేశ్వరం జవాబు చెప్పేలోగానే మురళీకృష్ణ ఆ ప్రశ్నకు తను సమాధాన మిచ్చాడు.

"మహాలక్ష్మీగారూ! మీ ప్రశ్నకు ఓ కథ చెబుతాను వినండి. అనగా అనగా ప్రాసెసర్ హిగ్గిన్స్ అనే వో భాషా శాస్త్ర అచార్యుడు లండన్ లో వున్నాడు. ఆయనకు ఇంగ్లీషు భాషలో పున్న మాండలికాలన్నీ కొట్టిపరిపించి, ఒక రోజున ఆయనకు ఎలిజా డూ లిటిల్ అనే వో పూవు లమ్మకునే అమ్మాయి కనిపించింది. ఆ ఎలిజా తన సహజమైన యాసలో మాట్లాడుతుంటే, ఆయనకూ, ఆయన స్నేహితుడు ప్రాసెసర్ స్టీట్ గారికి వో పూహ వచ్చి అది పందెంగా మారింది. ఆ పువ్వుల పిల్లను అర్చెళ్ళలో కులీన

జీవనమురళి

కుటుంబస్త్రిగా మారుస్తానంటాడు ప్రాసెసర్ హిగ్గిన్స్. ఆ పిల్ల సమస్తమైన వాలకమూ మారిపోవాలి అది జరగాలంటే. పలుకుబడి మారాలి, యాన పోవాలి, నడవడిక, అలవాట్లు అన్నింటిలోనూ మార్పు రావాలి-అది అర్చెళ్ళలో. అర్చెలలయంతర్వాత ఆ ఎలిజాను కులీన కుటుంబాలవాళ్ళు అటెండవుతున్న ఓ పార్టీకి తీసుకువెళ్ళి ఆమెనొక జమిందారుల బిడ్డగా పరిచయం చేస్తే, ఎవరూ ఆ విషయం కనుక్కొకుండా వుండేటంత సహజంగా జరగాలి ఆ సంస్కరణ. మార్పు అసాధ్యం అంటాడు స్టీట్. సాధ్యమేనంటాడు హిగ్గిన్స్. ఆ పువ్వుల పిల్లకు రకరకాల ప్రలోభాలు చూపి, ఎట్లా గైతేనేం హిగ్గిన్స్ ఆ అమ్మాయిని తన దగ్గరకు రప్పించుకుంటాడు. కఠోరమైన శిక్షణనిస్తాడు.

సత్యం!

క్రిందపడ్డ తెలుగు మళ్ళీ పైకి లేస్తోంది... జీవిత నాటకంలో ఓడి పడుతున్నా మళ్ళీ మళ్ళీ ఆశతో లేచే ప్రయత్నం చెయ్యాలనే సత్యం తెలియజేస్తోంది!

- ఎన్.వి.ఆర్. సత్యవారాయణమూర్తి.

ఆమెలో అణువణువూ మారిపోయేట్లుగా శ్రమిస్తాడు. ఆమె రూపంలో, మాటలో, నడక తీరులో, ఒక మహారాజకుమార్తె ఏమో అన్నంత భ్రమ కలిగిస్తాడు చూసేవాళ్ళకు. హిగ్గిన్స్ చెప్పినట్లుల్లా చేస్తుంది, నేర్చుకోమన్నవన్నీ నేర్చుకుంటుంది. తన పాత జీవితం అలవాట్లను, అలోచనలను అవతలపెడుతుంది. ఆ పిల్ల కొత్త జీవితంలోని నూతనత్వానికి స్వాగతంపలుకుతుంది. డ్యూక్స్, డెచేసెస్, నైట్స్, ఎర్ల్స్, డబ్బున్నవాళ్ళు, జమిందారులు పున్న ఓ గేట్ లుగెడర్లో, పార్టీలో, బాల్ రూం డ్యాన్సులో ఆమెను పువ్వుల పిల్ల అని ఎవ్వరూ కనుక్కోలేక పోతారు. ఏ దేశపు మహారాజప్రతికో అనుకుంటారు. చుట్టూ మూగుతారు. ఆమె చూపు కోసం, షేక్ హ్యాండ్ కోసం తపన పడిపోతారు, పోటీ పడతారు. ఆమె నెగ్గింది. ప్రాసెసర్ హిగ్గిన్స్ తన పందెం గెల్చుకున్నాడు. ఇప్పుడా పిల్ల పువ్వుల పిల్ల కాదు. "నా పందెం అయి పోయిందిగా, మన మధ్య వొప్పందం కూడా ముగిసిందిగా, ఇహ వెళ్ళిపో, నువ్వు నీ పాత జీవితం లోకి, ఆ మురికికాల్లోకి, పువ్వులమ్మకుంటూ బ్రతికే ఆ బీద ప్రపంచంలోకి" అంటాడు హిగ్గిన్స్. ఆ అమ్మాయి అతని మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుంది. ప్రేమలు పెంచుకుంది.

ఆవన్నీ పుటుక్కున తెగిపోయాయి. ఆమెకు ఏడుపు రాలేదు. కోపం వచ్చింది. అతణ్ణి చెప్పతో కొట్టి ఆ ఇంట్లో నుంచి బయటకు వచ్చేసింది."

అంతవరకూ మురళీకృష్ణ చెబుతున్నదాన్ని ఏకాగ్రంగా వింటున్న మహాలక్ష్మి, జీవన ఇద్దరూ వొక్కసారే ఒక్క ప్రశ్న అడిగారు. "బయటకు వచ్చి ఏం చేసింది?"

"తనంటే పడి చచ్చిపోయే ఓ అందమైన కుర్రవాణ్ణి పెళ్ళి చేసుకుంది!"

"అంతే కదా? మళ్ళీ ఆ మురికిలో, నరకంలో, యానగా మాట్లాడుతూ, పువ్వులంటి పువ్వులు అనుకుంటూ, పువ్వుల్ని తన బ్రతుకునూ కూడా బజారుపాలు చేసుకుందేమా! అని భయపడి పోయాను!" అన్నది మహాలక్ష్మి.

"మంచిపని చేసింది." అన్నది జీవన.

'నా ప్రశ్నకు అదే సమాధానం అంటారా?' మళ్ళీ అడిగింది మహాలక్ష్మి.

"రేపెప్పుడో, భవిష్యత్తులో నీ కెదురయ్యే ప్రశ్నకు ఇప్పుడు సమాధానం వెతుక్కోడం ఎందుకు మహాలక్ష్మి? కాలమే అన్నింటికీ తగిన జవాబులు చెబుతుంది, కంగారు పడకు."

ఇట్లా సాగుతున్న కళాలయం కాలక్షేపంలో జీవన చాలాసార్లు ప్రేక్షకురాలుగా, శ్రోతగా మాత్రమే వుండిపోయేది. రోజులు గడిచే కొద్దీ "ఎందుకూ నేను ఇక్కడకు రావడం?" అని పించింది ఆమెకు. "మహాలక్ష్మి డ్యాన్సు నేర్చుకోవడం చూడటానికా? మురళీకృష్ణ పాట వినడానికా? మిగిలిన అడవాళ్ళలో కబుర్లు చెప్పడానికా?" అనుకున్నది. "రాకపోతే ఏం?" అన్న ప్రశ్న వేసుకుంది ఆ తర్వాత. రావడం మానేసింది.

మురళీకృష్ణ మొదట మొదట బలవంతం చేసినా, క్రమేపీ అడగడం మానుకున్నాడు.

"ఆ పిల్ల నీవెంట ఎందుకురా అక్కడకు? అటపాటా నేర్చుకునే వాళ్ళ మధ్యకు జీవనెందుకూ? - నువ్వెళ్ళి వస్తున్నావుగా, చాలదూ? - జీతం భత్యం లేని నాకరికి!" అన్నది వర్తనమ్మ, ఓ సాయంత్రం "జీవనా! వెళ్దాం, రా!" అని మురళీకృష్ణ అడిగినప్పుడు.

"అట్లాగే, అట్లాగేలే! జీవన ఇంట్లోనే వుంటుందిలే. తీసుకెళ్ళనులే, గడవచెయ్యకు!" అంటూ నవ్వుతూ అని మురళీకృష్ణ వెళ్లి పోయాడు. జీవన గుమ్మంవరకూ వెళ్లి సాగనంపి చచ్చింది.

శ్రావణమాసం ఇంకా వో వారం రోజులుండనగా, ఇదంతా జరిగింది. శ్రావణమాసం పాడా విడిలో జీవనకు తాను ఇంట్లోనే వున్నాననే అనిపించడంలేదు. ఎప్పుడూ రాటపాకులా ఇంట్లోనే తిరగాల్సి వచ్చేది. ప్రార్థున్నే పూజలు, సాయంకాలం సంధ్యాదీపాలు, ఇరుగుంటికి, పొరుగుంటికి పేరంటాలకు వెళ్లడాలు, ఇళ్లు కడుక్కోవడాలు, గుమ్మాలకు పసుపు పూసి

బొట్టు పెట్టుకోవాడట, అబ్బే, ఒకటా, రెండా పన్ను!

మొదటి మంగళవారం వెళ్లిపోయింది. మొదటి శుక్రవారం రానూవచ్చింది, వెళ్లనూ వెళ్లింది. జీవన పక్కవాళ్ల ఇళ్లకు వెళ్లి కాళ్లకు పసుపు రాయించుకుని, బొట్టు పెట్టించుకుని శెనగలు తెచ్చుకుంది. ఆ శెనగల్ని సాతాళించి మగవాళ్లదర్జీకి పెట్టింది.

అంటూ, అంటూ మధ్యలో పరమేశ్వరం అన్నాడు. "అమ్మా! మనింట్లో కూడా పేరంటం చెయ్యరాదటే? ఏ న్నా శ్చేం డో పేరంటం ముత్తయిదువులు ఈ గడపతోక్కి!"

"అవునా! నాకీ ఆలోచన రాలేదుమ్మీ! వచ్చే మంగళవారమే నోయిస్తాను!"

అనుకున్న మంగళవారం రావడానికి పట్టు మని మూడురోజులు కూడా పట్టులేదు. మంగళ వారం ప్రార్థనై జీవన తలంటు పోసుకుంది. కొత్తచీర కట్టుకుంది. చేతులకు వొత్తుగా గాజులు వేసుకుంది. కాళ్లకు నిండుగా పసుపు రాసుకుంది. మొహం పెద్ద బొట్టు పెట్టుకుంది. తడిసిన తలను జారుముడి వేసుకుంది. వర్తనమ్మ సంకల్పం చెబుతుండగా గారీపూజ చేసుకుంది. పూజ అయి, చోరలి ఇచ్చేసంతరాత్ర, దేముడికి మౌనంగా దణ్ణం పెట్టుకుని లేచి, వర్తనమ్మ పాదాలకు నమస్కరించింది.

"ఇదేమిటే పిప్పిల్లా! ఇప్పుడి నమస్కారా రెండుకూ?" అన్నది వర్తనమ్మ ఆస్థాయంగా.

"హమ్మగారూ! ఈ దేవాలయంలోకి ప్రవేశించే అర్హతే నాకు లేదు. ప్రవేశించాను. పూజ చేసుకునే ప్రాప్తే నాకు లేదు. మీరు శాస్త్రోక్తంగా చేయిస్తుంటే, పూజ కూడా చేసుకున్నాను. ఈ అదృష్టానికి మీకు గాక నే నెవరికీ నమస్కారం చేయను?"

ఆమె కళ్లనుండి రెండు కన్నీటి బొట్టు, రాలి క్రింద పడ్డాయి.

"ఏడుస్తున్నావా? ఛా! ఛా! తప్పమ్మా! మంగళవారం పూటా ఆడపిల్ల కన్నీరు సట్టింటు

పడకూడదు!" అంటూ తన పమిట చెంగుతో తుడవబోయింది.

"హమ్మగారూ! ఏడుపు నీళ్లయితే ఏడవకూడదు, కానీ ఇవి ఏడుపు కన్నీరు కాదు, ఆనందం అలలు!" అంటూ మెల్లగా అని, జీవన తన పమిటచెంగుతో వొత్తుకుంది.

ఆ సాయంకాలం పేరంటానికి ఇరుగమ్మచీ, పిరుగమ్మచీకా తనకు జ్ఞాపకం వున్నవారందర్నీ, తమకు పరిచయం వున్నవారందర్నీ కూడా కేకేయించింది వర్తనమ్మ. 'ఎవర్నీ మర్చిపోకు జీవనా! మనింట్లో పేరంటం అని తెలిస్తే ప్రతివాళ్ళూ వస్తారు!'

అట్లాగే జీవన అందర్నీ బొట్టుపెట్టి పిలిచింది. కొందరు పనులలో లోపల వుంటే, బయటకు రావడానికి వీలులేక కడగా వుంటే, గుమ్మాలకు బొట్టుపెట్టి మరి చెప్పి వచ్చింది. మురళీకృష్ణ రెండు అరటి గెలుతెచ్చాడు. రెండు శేర్ల శెనగలు తెచ్చాడు.

"ఇంకా తెస్తాను, ఇవి సరిపోతే సరి, లేకపోతే -" అన్నాడు.

"ఏక్కికి మక్కిగా సరిపోతాయ్. ఇవి చాలే!" అన్నది వర్తనమ్మ.

ఆచారిగారిభార్య తన ఇద్దరు కోడళ్ళతోనూ, ఆరుగురు మనమలూ, మనవరాండ్రతోనూ వచ్చింది. ఆ పిల్లలు కూచున్నచోట కూచోరు. నిల్చున్నచోట నిల్చోవీరు అవిడను. శాస్త్రీగారి పెద్దభార్య, చిన్నభార్య ఇద్దరూ వచ్చారు. తమ ముగ్గురు ఆడపిల్లల్నీ వెంటబెట్టుకుని. వాళ్ళది ఎంతో కడురైన కుటుంబం.

శర్మగారి, వదినా, మరదలూ వచ్చారు. శర్మగారికి పాపం భార్య పోయినప్పటినుంచి ఆయన అప్పా, తమ్ముడూ ఇద్దరూ వచ్చి తమ తమ కుటుంబాలతో సహా ఆయన దగ్గర వుంటున్నారు. ఇప్పుడు వాళ్ళు వచ్చారు పేరంటానికి.

ఆచారి, శాస్త్రీ, శర్మగార్ల కుటుంబాలే కాక, మూర్తిగారి ఇంట్లోంచికూడా ఆడవాళ్ళు వచ్చారు. నా యు డు గా రు, రెడ్డిగారు,

మహంకాళయ్యగారు, నాగలింగంగారు, అందరూ తమ ఆడవాళ్ళను పంపించారు. పేరంటం కొట్టి కోలాహలంగా జరుగుతోంది. పాటనందుకున్నారు వచ్చిన ఆడవాళ్ళలో గాత్ర సుభగత్వం వున్నవాళ్ళు. ఎవరికందిన చరణం వాళ్ళు పాడుతున్నారు. నాగలింగం భార్య ఉచ్చైస్వరంలో అంటున్నది.

ఇచ్చితిని ఒక వరము
మెచ్చితిని పామ్మనుచు

స్త్రీ జన్మమా?...పురుష జన్మమా?...
"ఏ జన్మ కావాలి జీవనా నీకు - పురుష జన్మమా? - లేక స్త్రీ జన్మమా?" వచ్చిన వాళ్ళలో ఒకరు నవ్వుతూ అడిగారు.

నాగలింగం భార్య కమర్ల అధ్యాయంలో నుండి, పాటల మేలుకొలుపులోనుంచి, ప్రకృతం లోకి వచ్చింది. అన మెడకు, కాళ్ళకు జీవన పసుపు పూయటానికిరాగానే ఆ అమ్మాయి వేపు తేరిపారచూసింది.

"అమ్మాయీ, నీది ఎరికలపాడు కదూ?" అన్నది.

జీవన ఆ మాట వినిగానే పులిక్కిపడ్డది. ఎరికలపాడు! తను ఆ మాటే మర్చిపోయింది. తన మనసులోనుంచి ఆ పదాన్నే చెరిపేసింది. ఇప్పుడీ మహాతల్లి మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేస్తోంది.

"అవును!" అన్నది తల వంచుకుని, మెల్లగా.

"అయితే సువ్వా పండుం పెంటయ్య కూతురివిగదూ?"

జీవన మళ్ళీ యాంత్రికంగా తలాడించింది. ఆమె అవునగానే నాగలింగం భార్య రబ్బరు బంతిలా లేచి నిలబడింది. "అయ్యో! అయ్యో!" అంటూ నోరు నొక్కుకుంది.

"వర్తనమ్మా! నీ కిష్టమైంది. బాగానే వుంది. ఇంట్లోనే తెచ్చిపెట్టుకున్నావ్ ఈ మైల తద్దినాన్ని! ఎంత శ్రోత్రియకుటుంబం మీదీ, నిప్పుల్ని కడిగితేనేకాని పూజ చేయవే - నువ్వేనా. ఈ పని చేసింది? రామ రామ! ఇంతకన్నా ఏం కావాలి పిదపకాలానికి? పెద్దం తరం, చిన్నంతరంలేకుండా పోయిందనడానికి?

కానీ, మమం చాపిందేకామని, ఇవ్వాలి మనిన వారంపూటా ఇట్లా మమ్మల్నందర్నీ సిద్ధం చేశా అనాచారం చేయిస్తున్నావా? ఆ పండుల పెంటయ్య కూతురు, పెళ్ళిపంటుంటుంది లేదీ పారిపోయిన పిల్ల, కులంలేని దానిని మనిషి మనుషు రాయస్తావా, బొట్టు పెట్టిస్తావా? నీ వంటిట్లా, నీ నడకటిట్లా, నీ బట్టానీ తగలబెట్టుకున్నావ్, మా ఇళ్ళుకూడా వచ్చేదేవ అనికాదూ నీ తాపత్రయం?"

వర్తనమ్మ అవాక్కయిపోయింది. పండుల పెంట్లాంటి పైసే పోయినట్లయింది. మెరుపు మెరుపు, ఉరమని పురుము, కనిపించని భావంలా, పొగలేకుండా అగ్నివర్షతలం భంగభంగం. "నీ పండుల పెంటయ్య?" అన్నది సిద్ధమూ.

"ఆ మధ్య ఎరికలపాడులో మాకు తెలిసే వాళ్ళకు ఒకరికి ఒంట్లో బాపుడలేదంటే వెళ్ళాను వాదిన చూసాద్దామనీ! అబ్బ - ఎరిక కన్నమునీ అక్కడకు వెళ్ళటానికి! కొండు మధ్య వుంటుంది పూరు. ఓ రోడ్దూ లేదు, పాడూ లేదు. చచ్చి చెడి వెళ్ళానక్కడకు మా ఆయన్ని తీసుకుని. ఆ ఊళ్ళో అయింది పండుల పెంటయ్య గారి దర్బానం నాకు! మా వాళ్ళ పాలాల్లోకి పండుల్ని తోలుతున్నాడని అప్పుడు. ఓ పండులేవీ, అతగాడి దగ్గర లేని జంటుజాలం లేదు. వాడి మొదటి భార్య కూతురివిడ. మా వాళ్ళ ఇంట్లో వడ్డు దంపి పోవాలంటే, రెండోభార్య రానంటిట, ఈవిడగార్ని పంపించాడా తండ్రి! అప్పుడూ ఈ మనోతల్లి దర్బానం అయింది నాకు!! అప్పుడే ఆ గుబ్బుగా చెప్పకున్నారని దీన్నెవరో బాగా డబ్బున్నవాడికి ఆ పెంటయ్య అమ్మయబోతున్నాడని చెప్పి. ఆ తర్వాత పెళ్ళిపంటుమీదనుంచి పారిపోయిందల!!"

ఆగి ఆయాసం తీర్చుంది నాగలింగం భార్య. మళ్ళీ రాంధాడి ప్రారంభించింది. "ఏమమ్మా! నే చెప్పింది తప్పేమో అడుగు ఆ జీవనమ్మను- ఏమే అదేకాదూ నీ పేరు? మతం కూడా పుచ్చుకున్నారేవీటి, నీ పేరేవీటి అట్లావుంది?.. సరేలే, నీ పేరు ఏదైతే నాకెందుకూ?... వర్తనమ్మకు ఇష్టమైంది వుంచుకున్నది, నీ పేరంటం వద్దు, పాడూవద్దు, ఇంటికెళ్ళి తలారా స్నానం చేస్తేకాని మైలపోడు!" ఆమెకు పట్టిన గ్రహం ఆమెచేత ఇష్ట మొచ్చినట్లు మాట్లాడిన జేస్తోంది. ఆమె తను అంతవరకూ పోగుచేసుకువచ్చిన శెనగల్లి విసిరి పారబోసింది. లేచి నుంచుని "నేను వెళ్తున్నానరా? మడి ఆచారం కావాలనుకుంటే మీరూ రండి!" అన్నది ధాష్టీకంగా.

ఆచారిగారిభార్య తన ఇద్దరి కోడళ్ళతోనూ, ఆరుగురి మనమలూ, మనవరాండ్రతోనూ లేచి నుంచుంది. "పదండి అక్కయ్యగారూ, నేనూ

జీవనము రథి

వచ్చున్నా, ఈ అనాచారం నాకూ వడలేదు!" అంటూ.

కన్నెగిరి ఇద్దరి భార్యలూ, ముగ్గులూ అదేవిల్లిలో ఉన్నారేరారు. పర్వ, మూర్తి, కామయ్య, పిల్ల, మహారాజయ్య, అంజన, ఇకలూ వారూ మురుంటే మేచున్నాను. అందరూ విచిత్రం ముచ్చటగాదా. "కన్నెగిరి ముచ్చటగాదా" అని అడగడం ముచ్చటగాదా. "కన్నెగిరి ముచ్చటగాదా" అని అడగడం ముచ్చటగాదా.

అందరినీలా ఇకకలలాడతూ పుచ్చ అంజనం కోరికతో కథాడిపిచ్చైంది. తనండా "కన్నెగిరి, ముచ్చట, పెంటలో, అయిపాటు కల, అరటిపళ్ళలో, నెంచుగాదూ వుంది. మనుషులు లేక వీడగానూ వుంది. వాళ్ళు రకరకాలుగా మాట్లాడుతున్నా, అదేమీ అనలేదు వర్తనమ్మ. వాళ్ళు వెళ్ళిపోవాలి అమెకు వాళ్ళకు అడ్డులేక ఆపాలివ్వవలెదు.

నాగలింగం భార్య మాటలను విన్న జీవన తానున్న చోటునుండి కదలలేకపోయింది. శరీరంలో ఏదో నిస్సత్తున అవరించినట్లయింది. వర్తనమ్మ ఆమెపేపు ప్రారంభం, జాతిగా మారింది.

"ఓనీ పాపిష్టిదానా! నా ఆచారమంతా మంటగలిపావు కదలే? మమల్నెందుకిట్లా మోసం చేశావ్?" అన్న ఆరోపన మూలంగా వచ్చిన కూరత్యం.

ఇటీవల బందరులోని మహిళా సేవామండలి 43వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 'ప్రెసిడెంట్ పేరమ్మ' ఏకపాత్రాభినయం చేసిన కుమారి ఉదయగిరి లక్ష్మితాయారు.

"అమ్మా... నీ పిల్ల పెళ్ళియ్యాలి" తల్లిదండ్రుల కోరికను అనుసరించి, నవరత్న సెంటర్ అమ్మవద్దకు వచ్చి మరచిపోయిన తాళిపే, అందుకు చాలాదా, బలిపిఠపు కాగితం వాళ్ళు పంటుంటే పారిపోయినవచ్చునీదేకలెపు, దిమ్మి పేరు అట్లా కాపాడగలం?" అన్న జాతి. తాటి ప్రసారత్యం జయించింది. వర్తనమ్మ దేముడి గదిలోకి వెళ్ళి భళ్ళు తలుపేసుకుంది. తనకు కదండానికి భయంగా వుంది. విడి గీసిన బొమ్మలా అక్కడే చూర్చుండిపోయింది. పరమేశ్వరం వచ్చాడు. "ఏమమ్మా? - ఏం జరిగింది?" అని అడిగాడు.

మరచిపోయిన వచ్చాడు. "స్లెక్ - నాలో చెప్పి!" అన్నాడు.

తన చాచ్చిలో పెదవి పిప్పి మాట్లాడ లేదు. వర్తనమ్మ పుచ్చ గదిపేపు మాత్రం చూపించింది. చాచ్చిలో వర్తనమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళాయి. దేముడి నుంచు పీట వేసుకుని పళ్ళెంలో చూపున్న వర్తనమ్మ, తండ్రి కొడుకుల్ని చూసి, ఉరిగించినా చెప్పింది చేదనా కంటంలో. "ఘనదేవే ముదం? ఇల్లంతా పైలందిపోయింది."

"ఏం చేద్దామో తరవాత ఆలోచించు కుందాం, ముందు అన్నంపెట్టు బామ్మా, అకలై పోతోంది" మరచిపోయిన గరాబంగా అన్నట్లుగా అన్నాడు.

వర్తనమ్మ, కంచలుపెట్టి పీటలు వేయ దానికి జీవనను నిలవలేదు. తనే అనిర్వాహ్య పేసింది. అన్నం, కూరలూ తీసుకురావడానికి ఆమె అటు వెళ్ళగానే, మరచిపోయిన కంచాన్ని బయటికి తెచ్చుకుని జీవనను ఓ కంచంపెట్టి, ఆ కంచం పక్కన తన కంచం పెట్టుకు చూచున్నాడు.

"అబ్బాయ్, మనవడేడి?" వర్తనమ్మ అన్నంపళ్ళెం తెచ్చి అడుగుతోంది.

"అటు చూడు!!" పరమేశ్వరం జీవనను, ఆమె పక్కన చూచున్న మరచిపోయిన చూపించాడు "అక్కడున్నాడు."

"అదేమిటా?" పర్వనమ్మ అన్నం పళ్ళెంతో సహా బయటికి వచ్చింది.

"నువ్వెందుకరా, ఆ కులంలేని పిల్లపక్కన ఇక్కడ? పదవర లోవలకి!"

"కులం అంటే ఏమిటి బామ్మా" మరచిపోయిన అమాయకంగా మొహం పెట్టాడు.

"కులం... కులం అంటే..." వర్తనమ్మ తడబడింది. "అది దేవుడు సృష్టించాడు."

"మరి ఈ అమ్మాయికెందుకు సృష్టించ లేదు బామ్మా?"

"ఆ అమ్మాయికీ వుంది, వో తక్కువ కులం!"

"తక్కువ అని ఎవరన్నారా?" మళ్ళీ అడిగాడు మరచిపోయిన.

ప్రేమ్ సబ్బుతో స్నానం రోజంతా ఉల్లాసం

మీ శరీరమునకు మృదుత్వమునిచ్చి సహజ
సాందర్యమును పెంపొందించు సబ్బు ప్రేమ్.
దీని స్వచ్ఛమైన నురగ, పరిమళము
మీ మనసును వలకింపజేయును.

గులాబీ మణియు అకుపబ్బ
రంగులలో లభించును

జయలక్ష్మి
గుంటూరు వారి తయారీ

డా. వి. వి. కె. రావు, B.A.

వైద్య విద్యార్థి, వైద్యశాల, సెక్స్ స్ట్రెట్స్
వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరం లేదు. పాస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హీనత, శీఘ్రస్థలనము
లకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
హిస్టరీగా చికిత్స కలదు.

రావూస్ క్రినిక్

టి. డి. రోడ్, తెనాలి.

ఫన్ : 3700 & 4010.

ఇంకా పొదుగు ఎడగండి

2" - 8"

మాతన శాస్త్ర పద్ధతులతో
వ్యాయామములతో ఎక్కువ
పొదుగుకండి. ఆరోగ్యవంతులు
అవండి. స్త్రీ పురుషులకు
ఎల్లరకు అనువైనది. దీని
వంటి కోర్సు లేక పుస్తకం
మరొకటి ఎంతమాత్రం లేదు. వివరములకు
హిందీలోని తెలుగులోని ఉచితం.

NEW C.T. HOSPITAL

806, Dr. Mukerjee Nagar, Delhi-9.

మీకు బేబి/బాలు కావాల్సి

అవరేషన్. ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నిరాశ
కెందిన సోదరీమణులు అనేకులు మా
సలహాలచే సంతానవంతులయి ఇచ్చిన యోగ్యతా
పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష సంద్యద్వోష
నివారణా నిపుణులు. * ఉచిత వివరములకు :

శ్రీ వాగార్జున మూలిక కుటీరం,
రైల్వేస్టేషను రోడ్, కరై ను, కేదారేశ్వరపేట,
తెలంగాణం ఏడి, విజయవాడ-3.
తెనాలి-2.

జీవనము రవి

“ఎవరో అనడం ఏమిటి? అందరూ
అంటున్నారు.”

“అంటే అన్నారు కానీ, జీవనది ఏ
కులముట?”

“ఏదో వుంది. ఏం కులమే అమ్మాయ్
నీదీ?” వర్తనమ్మ విసుగ్గా అంది.

“నాకు తెలియదు!” జీవన తంపాంచుకుని
కించపడుతూ అన్నది.

“సరేగాని బామ్మా! ఒక్క సంగతి అడుగు
తాను. నిజం చెబుతావా?”

“ఏంటా అది?”

“ఏం లేదు. జీవన కులం ఏమిటో నీకు
తెలీకముందు, ఆ అమ్మాయిని రోవలకు రానిచ్చావు.
నీ దేముడూ కాదనలేదు. ఆ అమ్మాయి నీకు
కాఫీ ఇచ్చింది. కాళ్ళు పట్టింది, అన్నం వడిం
చింది, పూజలు చేసింది. ఇంట్లో మనకందరికీ
ఏం కావాలంటే అవి పోజరుగా అమలు పర్చింది.
అప్పుడు ఆ అమ్మాయి కులం మనకెవరికీ అడ్డు
పడలేదు. అడగాని కూడా అనిపించలేదు. ఇప్పు
డెవరో వచ్చి ఏదో కానికూత కూసేసరికి జీవన
కానిదై పోయిందా? అనావారపరురాలై పోయిందా?
సంస్కార విహీనురాలై పోయిందా? ఆమె ఎవరో
తెలిసవ్వడు ఆమెను అడరించాం. తెలిసినవ్వడు
అనాదరిస్తున్నాం. తెలియని తనంతో మాపించ
గలిగిన మంచితనం, తెలిసిన తనంతో మాపించ
లేకపోతున్నాం. లేకతనం మనలో వుందా? ఈ
అమ్మాయిలో వుందా? చెప్ప బామ్మా?”
మురళీకృష్ణ ఆవేశంగా అన్నాడు.

“అయితే ఏమిటంటావురా?” వర్తనమ్మ
కోపంగా అడిగింది.

“ఇక్కడే నాకు అన్నం పెట్టు, జీవన
పక్కన! నేనా అమ్మాయికి వాగ్దానం చేసి
తీసుకు వచ్చాను— జీవన ఇక్కడే వుంటుంది!
అంతే!!!”

“నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అన్నట్టుగా
చూసింది వర్తనమ్మ, పరమేశ్వరం వేపు.

“ఊ! వడ్డించేసెయ్!” అంటూ సంజ్ఞ
చేశాడాయన. వర్తనమ్మ తన వాదాన్ని మరి
పాడిగించలేదు. “ఇదిగో అమ్మాయ్! విన్నావుగా,
వాళ్ళిద్దరికీ నువ్వంటే ఇష్టమే, నేనే పరాయి
దాన్నైస్తోయాను!” అంటూ వంట ఇంట్లోకి
నడిచింది మరింత అన్నం తీసుకురావడానికి.

ఆ రాత్రి ఇల్ల నిశ్శబ్దపు దుప్పటిని
కప్పుకున్న తర్వాత, వర్తనమ్మ మెల్లగా అడిగింది
కొడుకును. “అబ్బాయి, నిద్రపోతున్నావులా?”

“లేదే— ఏమిటి చెప్పు?”

“నీకిష్టమేనట్లా?”

“జీవన సంగతేనా?” పరమేశ్వరం మెల్లగా
అడిగాడు. కిటికీలోనుండి పక్క ఇంటివాళ్ళ

దీపాలు మిణుకుమిణుకుమంటూ కనిపిస్తున్నాయి.
వాతావరణం చల్లగా వుంది. “అవునా!”
అన్నది వర్తనమ్మ రోగోంతుకతో.

“సరేగాని జీవన గురించి నీ అభిప్రాయం
ఏమిటి?”

“అమ్మాయికేంటా, బంగారం!!!”
చటుక్కున ఆమె మనసులో భయంభయంగా
ఓ వూహ మెదిలింది. “ఎందుకూ అట్లా
అడిగావు, కొంపదీసి, ఆ అమ్మాయినిగాని ఇంటి
కోడలు చేసుకోవుకదా?”

పరమేశ్వరం జవాబు చెప్పలేదు. అవతల
వేపుకు తిరిగి పడుకున్నాడు.

“అబ్బాయ్, పరమేశ్వరం!!!” వర్తనమ్మ
భారంగా పిలిచింది.

పరమేశ్వరం మెళుకువగానేవున్నా సమాధానం
చెప్పలేదు. ఆమె ఏం అడగమన్నదో ఆయనకు
బాగా తెలుసు, సమాధానమే ఇంకా స్థిరపడ
లేదు. సమాధానం లేనప్పుడు మానవ శరణ్యం.

తల్లి కొడుకులు మాట్లాడుకొంటున్న
సమయంలోనే, జీవనకూడా గుసగుసగా అడుగు
తోంది మురళీకృష్ణను.

“నా కోసం మామ్మగారి మనసు ఎందుకు
బాధపెట్టారూ?”

“నీ కోసంకాదు పిచ్చిదానా! అట్లా
మాట్లాడడం నా కోసమే! నాకూ ఈ జీవితంతో
ఒక ధర్మం వుంది. నా మాటకూ ప్రయోజనం వుంది!”

“ఏమో మురళీ! మీరందరూ నన్ను
ఒప్పుకోవచ్చు. కానీ ఈ సంఘంలో మనమూ
ఒకళ్ళంకదా, మీ సంఘం నన్ను అవుననక
పోవచ్చు!”

“అదే అంటుంది, దాన్ని లెక్కచెయ్యకపోతే,
అదే లోకాడించుకుంటూ మనచుట్టూ తిరుగు
తుంది.”

“ఏమో, నాకుమాత్రం అనుమానంగానే
వుంది. ఇవ్వాళమాడు, ఎంత అభాసు అయి
పోయిందో, పేరంటానికి వచ్చినవాళ్ళందరూ
వెళ్ళిపోయారు. ఇటుపైన ఎవరి ఇళ్ళకూ నన్ను
పించరు. ఈ ఇంటికి ఎవరూ రారు! నా
మూలంగా మీకందరికీ చెడు పేరు ఎందుకు
రావాలి?”

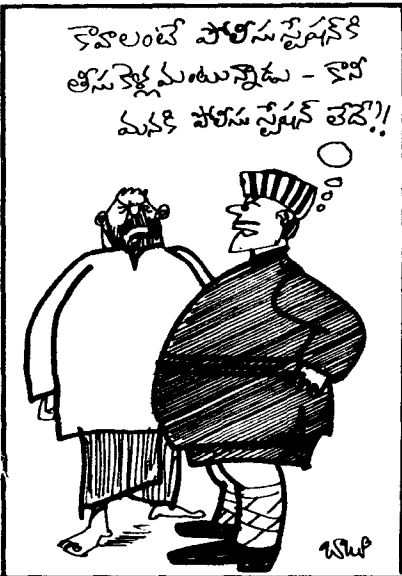
“ఒకళ్ళమూలంగా మరొకళ్ళకు వచ్చే
చెడుపేరు ఏమిటిగానీ, పడుకో, ఎవరి పేరుకు
వాళ్ళే కారణం!”

కానీ ఆ రాత్రి ఆమె ప్రశాంతంగా పడుకో
లేకపోయింది. ఊపాల తేవేగల ఆమెను కుట్టి
వేధించడం మొదలుపెట్టాయి.

(ఇంకా ఉంది)

నకిలీ పోలీసు!

పూనాకు చెందిన వో సినిమాహాలు ముందు టిక్కెట్లకు యిక్కట్లుడే జనాన్ని అదుపులో పెట్టి క్యూను ప్రశాంతంగా వంపుతూన్న వో పోలీస్ కాన్స్టేబుల్ మీద ఆ హాలువారికి అనుమానంవచ్చి పోలీసు రిపోర్టిస్తే వారొచ్చి యీ నకిలీనిచూసి, ఆశ్చర్యపోయి, ఆ మీదట అరెస్టు చేశారట. మురికివాడలలోని వో గుడిశవాసలయిన రషీద్ షేక్ అబ్దుల్ రజాక్ అనే యీ యువకుడు పోలీసు దుస్తులు కుట్టించుకుని, యీ విధంగా సినిమాహాలుముందు తలాయించి డబ్బు గుంజాకుంటున్నాడట - శతకోటి దరిద్రాలకివంతకోటి ఉపాయాలు - జీ హా !!

నిద్రపోయేవారిని

చంపే విశాఖరుడు!

బొంబాయిలోని మాతుంగా- అందేరి ప్రాంతాలలో రాతిపూట ఫ్లాట్ పొరాలమీద పడుకుని నిద్రపోయేవారిని ఎవడో వో అజ్ఞాత ఆసామీ విచిత్రంగా హత్యలు చేస్తున్నాడట. ఆగస్టు చివరి వారం నుంచి సెప్టెంబరు మొదటి వారంలోగా చాలా హత్యలు చేసి ఆ ప్రాంతాల వారికి సింహాస్పన్నమై కూర్చున్నాడట అతను. అతని చేతిలో చావు తప్పించుకున్న ఆ వ్యక్తి నల్లగా, భయంకరంగా ఆరడుగులకన్నా ఎక్కువ పొడవుంటాడనీ, కళ్ళు ఎర్రని అగ్నిగోళాలుగా వున్నాయనీ, గొంతు పరపర రంపంతో కోసి నట్టుందనీ వర్ణించాడట. తం బద్దలుకొట్ట చంపి, ఆ శవం పక్కన వో బండ్ రాయి పెడాడటే హంతకుడు. కానీ ఆ బండరాయికి రక్తమే ఉండడట. అతను తం బద్దలు కొట్ట దానికి ఉపయోగించే ఆయుధమేది, అతను ఎవడు? మనిషేనా, ఎందుకీలా చేస్తున్నాడు అనే ప్రశ్నలకు పోలీసు సమాధానం వెతుకుతోందట.

ఫాలోక్సు డైరీ

జైలుకెళ్ళివా పోని మంత్రి వదలి !

ఇజ్రేలులో అహ్మద్ అబుహల్తయిరా అనే ఆయన లేబర్ అండ్ సోషియల్ వెల్ఫేర్ శాఖ మంత్రిగా వుండి, తన పదవిని దుర్వినియోగం చేసిన కారణాన్ని ఆయనకు కారాగార శిక్షవదలిన దట. శిక్షననుభవించే కాలంలో యీయనమంత్రి పదవి ఆయనకి వున్నదట. వో సంవత్సరం జైలు శిక్ష ననుభవించి, ఆనక తిరిగి మంత్రి స్థానంలో ఎంచక్కా వుండచ్చుట. ఇజ్రేలు ఎన్నికల చట్టం యీ విషయంలో ఏదో నేరం మీద శిక్ష అనుభవించిన ప్రజాసేవకుడు ప్రజల ఎన్నికను పోగొట్టుకోడు. తిరిగి ఎన్నికలలో గెలవకపోతేతప్ప అతనికి ఎన్నికల ద్వారా వచ్చిన పదవి పోదు అని అంటుందట !

తీగ లాగితే.... !

తిరుచ్చి తాలుకా మీన్ సురుట్టి గ్రామానికి చెందిన 25 ఏళ్ల కళింగరాణి అనే వో హరిజన యువతి తన భర్తతో వివాహం రద్దు చేసుకుని, కొంతకాలం తల్లి దమయంతితో వుండి, కలియమూర్తి అనే 37 ఏళ్ళ వివాహాతునితో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకుని, తనను వివాహం చేసుకొమ్మని వేదించి, నేరుగా అతనింటికి వెళ్ళి, నేను నీ సవతిని అని కలియమూర్తి భార్య చిత్రతో చెప్పి ఆ యింటో తిష్టవేసిందట. చిత్ర తన తండ్రి యింటికి వెళ్ళి ఈ రగడ చెప్పేసరికాయన అల్లుణ్ణి పిలిపించి, అయినదేదో అయ్యింది. కొంత డబ్బు దాని మొహాన్నకొట్టి వదిలించుకో అని వో సలహా, కొంత డబ్బూ కూడా యిచ్చాడట. ఆ డబ్బుకు కళింగరాణి వొప్పక, నీతోనే నా జీవితం అని హాం చేసిందట. మామగారి సలహాతో, బావమరది సహాయంతో కలియమూర్తి కళింగరాణిని హత్యచేసి, పాతి పెట్టాడట. అతని మామగారి సలహా ప్రకారం ఆ శవాన్ని బయటికి తీసి, తగులపెట్టి, ఆ బూడిద ఎత్తి పొలాలోను, నీళ్ళల్లోనూ జల్లేశాడట. దమయంతి తన కూతురు కనబడ లేదని నేరుగా ముఖ్యమంత్రి యం.జి.ఆర్.కు ఫిర్యాదు రాసి పంపితే ఆయన యీ కేసు ఐ.జి., డి.ఐ.జి. లకు వప్పగిస్తే వారు కేసంతా తవ్వ తీసి అందుకు బాధ్యులయినవారిని చట్టానికి వొప్పించారట.

లంచాలుతీన్న వాయకులకు
అన్ని పపతులుగల జైలు !

అమెరికాలోని ఫెడరల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్లు సంస్థ (యన్. ఐ. బి.) లంచాలు పుచ్చుకునే రాజకీయ నాయకులను పట్టుకుని మూకుమ్మడిన చట్టానికి వొప్పగించిందట. వీరందరికీ చట్టం మూడేళ్ళు జైలు శిక్ష విధించిందట. తమాషా ఏటంటే వీరుండే జైలు వూరుకు చివరగా, చివరికి ప్రహరీ గోడ కూడా లేకుండా చక్కని రూములతో, అందమైన మంచాలు, కుర్చీలతో, ఫ్యానూ, ఫోనూ, సౌకర్యాలతో వుండడమేగాక, టెన్సిస్, బ్యాడ్మింటన్, కోర్టులతో, పార్కులతో ఎంతో హాయిగా వుంటుందట!-యంటికన్నా గుడిపదిలమననేమి !

కోర్టుధికార్ల నేరం !

యు. యన్. ఎ. కాలిఫోర్నియాలోని వో కోర్టులో జడ్జిగారు ఒక కేసులో కెరోలిన్ బాబ్ అనే వోహామెను విచారిస్తూ "అమ్మా యీ నీకు పెళ్లయినదా, అయినచో నీ భర్త పేరేమి? అతనేమి చేయుచున్నాడు ?" అని అడిగారట. దానికా బాబ్ మండిపడి, "నేరవిచారణలో యీ విషయాలెందుకు ? ఇదే ప్రశ్నలు మీరు ఒక మగాడి నెన్నడయినా అడిగారా, నేరస్థుడైన మగవాడిని నీకు పెళ్లి అయినదా, నీ భార్య పేరేమి, ఆమె ఏమి చేయుచున్నది అని మగవాడిని అడగనవుడు, అడగాన్ని యీ ప్రశ్నలేల అడగ వలె ? ఈ ప్రశ్నలకూ, నా నేర విచారణకూ ఏమి సంబంధం ?" అని ఆ జడ్జిగారిని జడ్జిగారుగా ఎంచి రూపించి పారేసిందట. తెల్ల బోయిన జడ్జిగారు తేరుకుని, కోర్టుధికార్లమనే నేరాన్నామె పయిన మోపి, ఒకరోజు కారాగార శిక్ష విధించారట. కెరోలిన్ బాబ్ చేసిన సవాలుకు చట్టం సమాధానమేమి ?

హరిజనోద్యమాబివృద్ధి : మహాత్ముని అమూల్య సేవలు

డాక్టరు పట్టాభిగారి సింహావలోకనము

హరిజనులు బిచ్చమెత్తుకొనరాదు-బరంపురం హరిజన పభా తీర్మానములు

బిరంపురమునందు జరిగిన హరిజన సమావేశము నకు డాక్టరు భీగోరాజ పట్టాభి సీతారామయ్య గారు అధ్యక్షత వహించి, యీ విధముగ మనస్ఫురించిరి :-

పూనా సత్యాగ్రహము తరువాత నేను యింతవరకును యే హరిజనోద్యమముతోను సంబంధము కలిగియుండక పోవుటచే యీ సమావేశమునకు అధ్యక్షుడుగా మండవలయునని నన్ను మీరు కోరినప్పుడు నాకు కొంచెము జంకు కలిగినది. ఏలనన యీ హరిజనోద్యమము వీలైనంతవరకు కాంగ్రెసులో లేనివారే పాగించుట యుక్తమని మహాత్ముడు చెప్పెను. అందువలన నేను యిటీవల అభివృద్ధికి వచ్చుచున్న హరిజనోద్యమములలో యెక్కువ జోక్యము కలుగజేసికొన లేదు. అంతమాత్రమున యీ హరిజనోద్యమము నెడ యిష్టము శ్రద్ధ వాకు లేవని చెప్పెదాడు.

గాంధీమహాత్ముడు ప్రచారమునకు తెచ్చిన యీ ఉద్యమము, నాలుగు సంవత్సరములలో యెంతో అభివృద్ధి పొందినది.

ఈ హరిజనోద్యమమునకు పూనా ది 1930-38 సంవత్సరములలో మహాత్ముని అసమాన సామర్థ్యమువలన వేయబడినది. ఆ తరువాత యీ ఉద్యమము ఆశ్చర్యకరముగ అభివృద్ధి పొందినది. మదరాసు శాసనసభకు అభ్యర్థులుగా పోటీచేసిన 30 మంది హరిజనులలోనూ, 25 మంది గెలుచుటవలన హరిజనుల యెడల దేశము యెంత సోదరభావమును చూపు చున్నదనియును స్పష్టము కాగలదు.

నేటి రాజకీయ వాదులు కాంగ్రెసును మరుగుపడిపోయి, నేటి రాజకీయ పరిస్థితులు దేశ చరిత్రయందు మాత్రము స్మరింపబడుచు, భారతదేశపు జనాభాలో అయిదవవంతు అగు హరిజనులను అంటరానివారని వీచభావముతో చూచిరను మాట యేదో విచిత్రకరమగు వార్తగ ప్రజలు చెప్పకొను భవిష్యత్కాలము రానున్నది. హరిజనోద్యమము కొరకు, హరిజనుల యెడ, తక్కిన జాతుల వారు సమభావమును చూపుట కొరకు మహాత్ముడు పూనాలో సెప్టెంబరు 20వ 20 ఆంధ్రసచిత్రచారిత్ర 14-10-83

తేదీన ప్రాయోపవేశము చేసిన విషయము మన దేశ చరిత్రయందు సువర్ణాక్షరములతో రిఖింప బడగలదు.

భగవంతుడు సృష్టించిన, అసామాన్యమగు హిందూ జాతిలో కొంతమందిని అస్పృశ్యులుగ త్రోసివేచి, సంఘాభివృద్ధికి జాత్యాభివృద్ధికి ఆటంకమును తెచ్చిపెట్టుకొనిన మనకు, గాంధీ మహాత్ముని అనధ్యక్ష సహాయము వలన, ఆ ఆటంక మును తొలగించి, మన సంఘముపై నున్న కళంకమును పోగొట్టుకొను అవకాశము గల్గినది. మహాత్ముడు ప్రాయోపవేశము చేయుట కూడ అందులకే. మనలో నొకరుగు హరిజనులను వేరు చేయుటవలన రాజకీయముగ మన కెన్ని యో నష్టములు కలుగుచున్నవి.

మహాత్ముడు చెప్పినట్లు, విభిన్నమతములకు చెందిన ముసల్మానులు, పిక్కులు, యూరపి యనులు రాజకీయముగ వేరువేరుగా నుండ వచ్చునుగాని, హిందూజాతిలోని వారగు హరిజనులు వేరుగా నెట్లుండురు ? వీరిని కూడ నేరుగా నుంచి; హిందూ జాతియందు అనేకభేదములను కలిగించుటకు, పాశ్చాత్య ప్రభుత్వమువారు చేసిన ప్రయత్నములను ప్రతిఘటించుట కూడ గాంధీ మహాత్ముని మహోద్దేశములలో నొకటి.

"అస్పృశ్యత ఉన్నదనుటకంటె హిందూ జాతి నశించినదనుట మేలు అని మహాత్ముడు చెప్పియున్నాడు. అదే సందర్భమున, 'దేశమునకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చిననుకూడ, హరిజనుల రక్షణను వదలుకొనుటకు నేను యిష్టపడను' అని మహాత్ముడు పలికెను.

మహాత్ముని ఉపవాసమునకు ఫలితముగ యీ హరిజనోద్యమమునెడ దేశమంతయును సుముఖత గాంచెననియు, యీ ఉద్యమము

బాగుగా అభివృద్ధి పొందెననియు, 1936వ సంవత్సర వివేదికనుబట్టి తెలియుచున్నది. మన దేశమునందలి అన్ని రాష్ట్రములలోను ఖర్చు పెట్టబడిన 4 లక్షల రూపాయలలోను ఒక్క మదరాసు రాష్ట్రము లోనే 108000 రూపాయలు ఖర్చుపెట్టబడెననియు, మొత్తము మీద 27 రాష్ట్రముల పంపుములును, 200 పైన జిల్లా కమిటీలును ఏర్పడినవనియును, కూడ తెలియుచున్నది.

హరిజన సమావేశములను గురించియు హరిజనులకు మతబోధను గురించియు, హరిజన హక్కులు హరిజనాశ్రమములను గురించియు మనము యీ రోజులలో తరచు వినుచున్నాము. హరిజనులకు వృత్తి విద్యలను నేర్పుట, ప్రత్యేక ఆరోగ్య సూచనలను చేయుట మొదలగు యీ ప్రచారము లన్నిటినిబట్టి హరిజనోద్యమము నేడెంత ప్రాముఖ్యము వహించియున్నదో, మనము గ్రహింపవచ్చును. ఈ ప్రచారమునకు మహాత్ముడు తన సజర్మతో ఆశ్రమమును అర్పించుటనుబట్టి యీ ఉద్యమమునకు గల ప్రాముఖ్యము వెల్లడి కాగలదు.

ఇటీవల నేను కథిమపాడునందు సంచారము చేసినప్పుడు, మార్క్సిస్టుసమన్వయము అచ్చట నొక హరిజన పల్లెను చూచితిని ఆ పల్లె పరిశుభ్రతను చూచినచో మన దక్షిణ ఇండియా లోని బ్రాహ్మణాగ్రహారము కూడ సిగ్గుపడవలసి వచ్చును. భావనగరు, పోరుబందరుల యందు కూడ నేను కొన్ని హరిజనసంస్థలను చూచితిని. ప్రతిచోటను తమ సంస్థలకు ఆగంతుకులను తీసికొనివెళ్లి చూపుట హరిజనులు యెక్కువ ఉత్సాహమును కనబరచుచున్నారు.

ప్రతిచోటను ప్రజలు యీ ఉద్యమము నెడ ఉత్సాహమును, యిన్నాళ్లు యీ జాతిని త్రొక్కివట్టి ఉంచినందులకు పశ్చాత్తాపమును

ఆంధ్రపత్రిక
1937 జూలై 7
పంచిక మంచి

అరచుచున్నారు. ఈ స్వదేశీ ఉద్యమము బహిరంగము పరిజనోద్యమము మొదలగు నవి గాంధీమహాత్ముని పుట్టించు పూర్వము నుండియు ఉన్నవే.

యెన్నో నుండి చుట్టూ ఉండిన యీ జాతి నేడు తేల్చుకొని అరిగింది. ఈ జాతిని అంగీకరించుకొన్నవారే నేడు అరచుచున్నారు. ఈ జాతి నేడు తక్కిన జాతుల నుండి సమానత్వము కలిగినది.

సర్వ శాస్త్రములు పోరుటకు వ్రాయును, 'శతాబ్దముల నుండి నిమ్మజాతుల యెడ హిందువుల నిరసక అన్యాయమునకు, వారు యెంత తపస్సు చేసినను ప్రతిఫలము నివ్వజాలరు కాని నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేక నిర్యాజకవర్గముల నిర్వహిత మాత్రమున ఆ అన్యాయము పోదు. అందువలన నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేక నిర్యాజకవర్గమునిచ్చి, ప్రభుత్వము వారు, వారిని హిందువుల నుండి వేరుపరచ దలచుకొనియెడల, నేను ఉపవాసము చేసి దర్శిస్తాను' అని శపథము వచ్చినాడు. అమన ఉపవాస మారంభించుటతోనే ప్రపంచ మంతటను సంక్షోభముకలిగినది.

దేశదేశముల నాయకులు జోక్యము కలిగించు కొనిరి. చిట్టచివరకు, హరిజనులకు తాము చేసిన అన్యాయమును గ్రహించుకొని సవర్ణులందరును, యీ అసర్వలయెడ ఆదరణను చూపు ఫలిత మేర్పడినది.

గాంధీమహాత్ముడు హరిజనోద్యమమును ప్రారంభించకపూర్వమే, బ్రహ్మసమాజము వారు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులు, సర్. ఆర్. వెంకటరత్నం నాయుడు మొదలగువారు మన ఆంధ్రరాష్ట్రమున హరిజనాభివృద్ధి కొరకు పాటుపడిరి.

1901 సంవత్సరములో, పాన్నేరి రైల్వే స్టేషనుయందు దిక్కులేకయున్న నలుగురు మాలిపిల్లలను చూచి సర్. ఆర్. వెంకటరత్నం నాయుడు, ఆ పిల్లలను కాపాడవలసినదని నన్నును, పితాపురం దివాను కీ॥శే॥ మొక్కపాటి

సుబ్బారాయుడుగారిని కోరిరి. పోలీసువారిలోను రైల్వే పోలీస్లలోను యెంతో ప్రతిఘర్షణను చేసి, ఆ ప్రదేశపు మేజిస్ట్రేటు సహాయముతో ఆ పిల్లలను కాపాడిరిమి. ఆ పిల్లలు నేడు విద్యా వతులయి యున్నారు. వారిలో కడపటి యిద్దరును యిరువురు బ్రాహ్మణ యువకులను పెండ్లాడి సంసారము చేయుచున్నారు. అప్పటినుండియు, హరిజనాభివృద్ధికి నేను చాల గొప్ప సహాయము చేసింది పోగొట్టితిని. 1906 సంవత్సరములో నేను ప్రాణ్తీను పెట్టికన్నుటినుండియు, నా ఇంటిమందు పనిచేయుట కొక హరిజన బాలకుని నియోగించుకొంటిని.

1906 నుండి 1920 వరకును ప్రచార మందున్న యీ ఉద్యమమువలన ఫలితమేమి? ప్రజలందరును యీ ఉద్యమమున జోక్యము తీసుకొనువారిని కల్పబద్ధులని ఆప్రతిష్ఠపాలు చేయుచుండిరి.

1910 సంవత్సరములో మేము ఆంధ్ర జాతీయ కళాశాలను స్థాపించి, అందు సవర్ణ విద్యార్థులతో సమానముగ అవ్వలను కూడ కూర్చుండజెట్టునరికి, మా ప్రాంతములలో గొప్ప గందరగోళము జరిగినది. మాలిపిల్లవానిని, మా బాని ముట్టుకొన నిర్వహించుటకు ఎంతో అలజడి కలిగినది. నేను అద్దెకువున్న యింటిని ఖాళీచేయవలసినదని మా యింటి యజమాని నన్ను యింటి నుండి వెళ్లగొట్టెను. మా కళాశాలకు విరాళముల నిచ్చినవారందరును, హరిజన బాలురను కళాశాలలో చేర్చిన యెడల విరాళముల నివ్వమని బెడరించిరి. కాని మేము బెడరలేదు.

1915 సంవత్సరములో మా పట్టణపు మ్యునిసిపలు పాకివాండ్రకు నేనొక కోఆపరేటివ్-సంఘమును స్థాపించితిని. మా మ్యునిసిపల్ కౌన్సిలర్లు అట్టి నేమియు యిష్టపడెడువారు కారు. మొదట యీ కో-ఆపరేటివ్ సంస్థయెడ యెన్నియో ప్రతికూల భావములు ఆరంభ మైనవి. కాని యీ సంఘమును ఆరంభించిన సది నెలలోనే అద్దాన్సు క్రింద 1500 రూపాయలు చేర్చబడినవి. ఈ సంస్థ యెంతయో

ఉన్నదికి వచ్చినది. హరిజనులలో యెక్కువ మంది త్రాగుడును మానివైచినట్లు ప్రచారము జరిగెను. మహాత్మునికి పూర్వము యీ ప్రచారమును చేసినవారికి ప్రజల ఆదరణ తక్కువగా నుండినది. పై న చెప్పిన రీతిని, గత 30 సంవత్సరములలోను, జరిగిన హరిజనోద్యమమును జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనవచ్చును.

మొన్న జరిగిన ఎలెక్షనులనుబట్టి రాజకీయముగా హరిజనుల సాంఘిక స్థితిని ఉన్నతికి తెచ్చుటకు అవకాశము కలదని తెలింది.

సవర్ణులు కూడ తమను ప్రార్థేయపడి అడుగవలసిన టీటు అను పాక్కు తమకు కూడ కలదని హరిజనులు గుర్తించిరి. కాంగ్రెసు సవర్ణులందరును, కాంగ్రెసు పక్షమున యెన్నిక లందు పోటీచేసిన హరిజనులకు జాతి భేదము లేకుండా సహాయము చేయుట తమ బాధ్యత యని గుర్తించిరి.

ఇంత ఉన్నను, అస్పృశ్యతా నివారణయెడ కొంత ప్రతికూల భావ మింకను వ్యాప్తయిందున్నది. ఇందులకు కారణము సవర్ణుల ఆధిక స్వార్థమును, మత సంప్రదాయమును అయి వున్నవి.

హరిజనుడెవరైనను మంత్రి అయినచో మనము ఆ హరిజన పల్లెకుపోయి అతనిని సందర్శించవలదా అనియు, అట్లయిన, యీ హరిజనులలో నెవరైనను మన పాలముల దున్ని కమత చేయుటకు వచ్చెదరా అనియును సవర్ణులు సందేహపడుచున్నారు.

నిజమేకాని హరిజనులు కమతముచేయుటను నిరసించరుకాని, మునుపటివలె, కుక్కలవలె నీచముగా చూడబడుటకు వారు సహించరు.

ఆంధ్రదేశములోని హరిజనులలో యెక్కువ మంది సాతికాపు వని చేయువారే. నిజము చెప్పవలసినచో వారందరును సగము తిండి మాత్రమే తినుచున్నారు.

కొన్ని యెకరముల భూమిని, కొంతమంది హరిజనులకు పడేళ్లు అయిదేళ్లుకు కపులుకు యిచ్చుట వలన యీ హరిజనుల ఆర్థిక దుస్థితి

కేసుకు అల్లుగ ఇచ్చింది
మొదట రూపాయకడ.. కండి తేవలంక వచ్చుదకం
పొడిచిన అడుగుతున్న!

పుచ్చులపిట్ట క్రికెం
ఇచ్చులపిట్టా తొడ - మరి పూలపిట్ట
ఎడకీక్రాక్??

ఎవ రోకాదు మన అప్పా
రావో! త్రతొనెలా జోతాల
రోజున యిలాంటి వోపాలువోసి
అప్పలగళ్లు నుండి తప్పించు
కుంటాడు.

రమణ

భారతి

సాహిత్య
మాసపత్రిక

తెనుగువారి
సంస్కృతికి
ప్రతిబింబం

విడి పత్రిక: రూ. 4/-

హరిజనోద్యమాభివృద్ధి:

బాగుపడగలదు. ఇందుకుగాను కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలేర్పడుట యుక్తము.

ఇట్టి పరిస్థితిపై మేము కృష్ణా జిల్లా యందో సంఘమును స్థాపించుటకు ప్రయత్నించితిమి కాని, అప్పటి మంత్రివర్గమువారు దానిని భస్మముచేసిరి. ఇదివరకు నిష్పాక్షికతలకు ప్రభుత్వమువారు గ్రాంటుచేసిన భూమి నేడు వారి చేతులనుండి వారికి అప్పపెట్టిన షాపుకారు చేతులలోనికి పోయినది. పల్లెటూర్లయందలి హరిజన రైతులు యెన్నోయో కష్టములను అనుభవించుచున్నారు.

హరిజనులకు ప్రత్యేక హాస్టలులను, ప్రత్యేక పల్లెలను, ప్రత్యేక బాపులను యేర్పాటు చేయుట వలన, అస్పృశ్యత పోదు. ఏమనిన, అట్లు చేయుటవలన హరిజనులు నేరుగానే పుండిపోవుచున్నారు.

ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకము కండు. మీ చేతి సంతెలు తప్ప, మీరు పోగొట్టుకొనడగిన దేదియులేదు అను సూత్రము యీ హరిజనుల పట్ల యెంతయో సత్వముగా వర్తించుచున్నది. మన పల్లెటూర్లలోని హరిజనులకు, పోగొట్టుకొనుటకు యేమున్నది వారికి కడుపునిండ అన్నమేలేదు. అందువలన కడుపు మంటును బాపుకొనుటకు వారు దొంగతనములను చేయవలసికూడ వచ్చుచున్నది. అందువలన, హరిజనులను తాకుచు, అస్పృశ్యతను బాపిసంతమాత్రమున యేమియును లాభములేదు. హరిజనుల ఆర్థిక పరిస్థితిని చక్కబరచవలయును.

హరిజనులనుగూడ మీతోటివానిగ భావించి మీ సోదరుని అభివృద్ధికి పాలుపడినట్లే పాలుపడినచో భారతదేశ స్వాతంత్ర్యము త్వరలో రాగలదు. ఆర్థికముగ వారికి మనము జాన్మత్వము ఇవ్వనిచో, దేవాలయ ప్రవేశము నిచ్చియు లాభములేదు. హరిజనోద్యమము, సంఘముతో స్వపాఠశుద్ధ్యము నకేగాక, సంఘాభివృద్ధికిగూడ అవసరము. ఈ ఉద్యమము, సాంఘిక, మత రాజకీయ, ఆర్థిక సమస్యలన్నిటికిని సంబంధించినది.

కొపున ఇన్నాళ్లు మనలో నొకజాతికి మనము చేసిన అపకారమునకు, ప్రతికూలముగ, ఆ జాతి అభివృద్ధికి సహాయపడుటకు సిద్ధము కండు.

అప్పుడే మనకు దేశీయ స్వాతంత్ర్యము లభించగలదు.

తీర్మానములు

(1) ఈ హరిజన మహోద్యమమును ప్రారంభింపజేసిన శ్రీ గాంధీమహాత్మునకు ఈ మహాసభవారు తమ గౌరవ పరస్పరముగ వందనములను తెలియజేయుచు, తమకు చేతనయినంత

బాగుగా యీ ఉద్యమమును కొనసాగింతుమను నిశ్చయమును ప్రకటించుచు బరంపురం పౌరులను గంజాం జిల్లా ప్రజల నీ పవిత్రమగు హరిజనోద్యరణ కార్యమునకు తమ పృథయపూర్వకముగ సహాయముతోడ్పాటును ఒనంగవలయునని హెచ్చరించుచున్నాను.

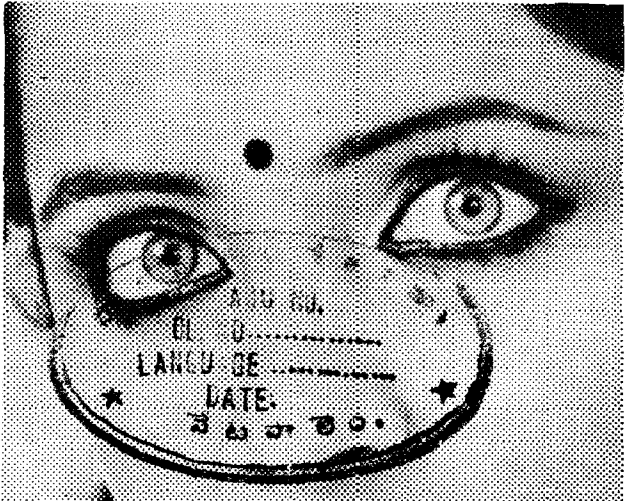
(2) తిరువాన్కురు మహారాజువారును వారి దివానుగారును లాఠీ తాకూరు సాహెబుగారును తమ సంస్థానములలోని అన్ని దేవాలయములందును హిందువులలోని అన్ని వర్ణముల వారికిని హరిజనుల సహా ప్రవేశమిచ్చు ప్రకటనలు గావించినందుకు యీ సభవారు తమ పృథయపూర్వకముగ అభినందనముల సర్పించుచు, భారతదేశములోని అన్ని దేవాలయముల ధర్మకర్తలును అందు ముఖ్యముగ, యీ జిల్లాలోని వారు పై మార్గదర్శకుల గొప్ప చర్యను అనుసరించి హిందూ సంఘము యొక్క బలమును ఐక్యమత్యమును కాపాడుదురుగాక యని యీ సభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

(3) బరంపురములోను గంజాం జిల్లాలోను ఉత్తర విశాఖపట్నము జిల్లాలోను ఆంధ్ర ఉత్కళ హరిజనుల ఎల్ల తెగలవారిని ఉద్ధరించుటకు పాలుపడి సేవ చేసిన అసంఖ్యాకులగు నాయకులకును ప్రచారకులకును సేవకులకును వారి స్వార్థరహిత ప్రయత్నములకు ఈ మహాసభవారు తమ పృథయపూర్వకముగ వందనములు తెలుపుచు, వారందరును కలిసి ఐక్యమత్యముగ చిన్న చిన్న విభేదములు తగవులు మరచిపోయి పని చేయవలెననియు, అస్పృశ్యతా దోష కళంకమును వీలయినంత శీఘ్రముగా తొలగించి వేయుటకు మార్గము ఏర్పరచ వలెననియు యీ సభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

(4) బరంపురము మున్సిపాలిటీవారును, గంజాము జిల్లా ఉత్తర విశాఖపట్టణము జిల్లా బోర్డుల వారును హరిజనుల యొక్క పారిశుధ్యము, గృహ వసతులు విద్య వైద్య సహాయము మొదలగు అవసరముల గూర్చి ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపవలెననియు, తమ క్రింద నుండు సంస్థలలో వీలయినన్ని హెచ్చు నౌకరీలు హరిజనులకు యిచ్చు ఏర్పాట్లు గావించి వలెననియు ఈ మహాసభవారు కోరుచున్నారు.

బరంపురము ఒరియా మిడిల్ స్కూలులో హరిజన విద్యార్థులకు స్కూలు జీతములు లేక వదుపు చెప్పటో స్కాలరుషిప్పులు గ్రాంటు చేయుటో గూర్చి బరంపురము మున్సిపాలిటీవారు ప్రత్యేకముగ శ్రద్ధ వహించవలెనని ఈ సభవారు కోరుచున్నారు. ఉచిత వైద్య సహాయ అవసరమును గూర్చి బరంపురము హరిజనులు పెట్టుకొనిన మొరలను పురపాలక సంఘమువారు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో గమనించవలెననియు ఈ మహాసభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

కళ్లు...

వాటిలో భావాలొలికించండి

నవ్వు. సంతోషం. కోపం.

విచారం. ఈ భావాలన్నిటినీ మీ కళ్లు మరింత ప్రస్ఫుటంగా వ్యక్తం చేయగలవు... శింగార్ డీలక్స్ కాటుకతో. ఇది మరింత నల్లనిది, మరింత నిగనిగలాడేది. ఎంతో చల్లనిది! ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడింది, అంచేత కళ్లకు మంట పుట్టించకుండా అందాలన్నీ చిందిస్తుంది.

శింగార్
డీలక్స్ కాటుక

కళ్లకు మంచిదైన ఒకే ఒక కంటి సౌందర్య సాధనం.

మహాపురుషులక్ష్మణం

ద్విభాష్యం రాజేశ్వరశాస్త్రి

“మన ఎదురుగా కొత్తగా కట్టిన ఇంట్లో
'ఆర్. టి. వా.' ఆఫీసు పెట్టారు.
ఇంక మీరు స్కూలురు టేక్కు కట్టడానికి
ఎక్కడికో దూరంగా వెళ్ళాల్సిన అవునరంలేదు.
ఎదురింటిని ఆఫీసుకోసం వదిలీస్తానని సంతకాలు
'రీజా' తీసుకున్నారట!” అంది మా అవిద
వాకు మజ్జిగ వడ్డిస్తూ.

“పిల్లల్ని మాత్రం జాగ్రత్తగా చూసుకో!
'ఆర్. టి. వా.' ఆఫీసు అనగానే రోజూ బోలెడు
కార్లు, స్కూటర్లు, లారీలు ఇట్టే వస్తూ
వుంటాయి. రోడ్డు మహా రద్దీగా తయారవు
తుంది. మన పిల్లలు ఇంట్లోంచి రోడ్డుమీదకు
రాకెట్లా దూసుకుపోతూ వుంటారు. వాళ్ళని
ఓ కంట కనిపెట్టి వుండకపోతే ఏ లాఠీకిందో
పడతారు” అన్నాను చేతులు కడుక్కొని అదరా
బాదరాగా ఆఫీసుకు తయారవుతూ. ఆ హెచ్చరి
కతో 'ఆర్. టి. వా.' ఆఫీసు గురించి పూర్తి
జాగ్రత్త తీసుకున్నానని పారవడ్డాను నేను!

అక్కడితో ఆ సమస్య తీరిపోయిందను
కున్నాను!

కానీ, నిజానికి కథ అక్కడే ఆరంభ
మయింది !!

* * *

ఆ సురుపటి మధ్యాహ్నం లంచ్ సమయంలో
'అర్జెంటు స్టేట్ మెంటు' టైపు చేస్తూ వుంటే
లక్ష్యణమూర్తి వచ్చాడు! వాడు మా సెక్షన్
లోనే సీనియర్ క్లర్కు! మేమందరం ముద్దుగా
వాణ్ణి జిడ్డు లక్ష్యణమూర్తి అని పిలుచుకుంటాం!
“బదర్! నేను పాత పోస్టాఫీసు దగ్గర వుంటు
న్నాను. నీకు తెలుసుకదా!” అంటూ ఆగేడు.
తర్వాత గొంతుక సవరించుకున్నాడు. కుర్చీ నా
టేబిలుదగ్గరగా లాక్కుని అందులో కూలబడ్డాడు.
నుదిటిమీద పడుతున్న ముంగురులని సీసీమా
హీరోలా సర్దుకున్నాడు. జేబులోంచి సిగరెట్టు
తీసి దాన్ని అగ్నిపెట్టెమీద దట్టించటానికై
మెల్లగా కొట్టి తర్వాత వెలిగించేడు.

విలాసంగా పాగ వదుల్తూ మళ్ళీ అడిగేడు
“నేను పాత పోస్టాఫీసు దగ్గర వుంటున్నాను
తెలుసుకదా?”

రవంత చికాకు కల్గినా అది మొహంలో
24 ఆంధ్రనితరవర్తి 14-10-83

కనబడనీయకుండా “ఎందుకు తెలియదా?”
అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశాను.

“పాత పోస్టాఫీసు నుండి మధురానగర్ కి—
అంటే మీ ఇంటికి దూరమెంత?” అని మళ్ళీ
ప్రశ్నించాడు. ఉపోద్ఘాతంతో ఎదుటి మనిషిని
తినేస్తాడు! అసలు సంగతి చెప్పాడు!

“సుమారు నాలుగు కిలో మీటర్లు
వుండొచ్చు!” అన్నాను నా చికాకు అణచి
పెట్టుకుంటూ.

“అంటే మీ యింటికి రావాలంటే ఎన్ని
సీటీబస్సులు మారాలి?”

“మునుపటి రోజుల్లో అయితే ఒకటే!
ఇప్పుడు 'నోడల్ సర్వీసు' వచ్చింది కదా! ప్రక్క
స్టాపుకు వెళ్ళాలంటే 'ఆర్. టి. సి. కాంప్లెక్స్'
వెళ్ళి మళ్ళీ ప్రక్క స్టాపుకు రావాలి! అంటే
కనీసం రెండు బస్సులు మారాలి!” అన్నాను
టైపింగు ఆపేస్తూ. ఇంకెలాగూ నా పని
తెమలదు! కనీసం వాడిపని అయినా తెమిల్చి
పంపితే ధన్యపడనవుతాను!

“ప్రక్క స్టాపుకు వెళ్ళాలంటేనే రెండు
బస్సులు మారాలంటే మీ ఇంటికి రావాలంటే
కనీసం మూడు బస్సులు మారాలి! అంటే
అధమపక్షం మూడు ముప్పయిలు తొంభయి
పైసలు! రామాపోనూ రూపాయి ఎనభై
పైసలు! అదీకాక ఒక్కొక్క బస్సు కోసం
అధమం ఒక జీవిత కాలం నిరీక్షించాలి! అంటే
మీ ఇంటికి రావటానికి మూడు జీవిత కాలాలు
పడుతుంది! కానీ, ఈ జీవిత కాలంలో
అర్జంటుగా నేను నిర్వహించవలసిన బాధ్యత
ఒకటుంది! అది నా 'డ్రైవింగ్ లైసెన్సు'కు
ఫోటోలు అంటించి 'ఆర్. టి. వా.' ఆఫీసులో
సంతకాలు పెట్టించటం! ఈ మధ్య కొత్తగా
రూలు వచ్చింది కదా! లైసెన్సు దగ్గరలేకుండా
కనీసం 'మోపెడ్' తొక్కినానరే, వాళ్ళ పట్టు
కున్నారంటే తడిసి మోపెడు అయిపోతుంది
మనకి! అందుకని నువ్వు నాకీ సహాయం
చేయాలి! ఇవిగో ఫోటోలు! 'ఇది నా డ్రైవింగ్
లైసెన్సు.' ఈ పని చేయించావంటే నీ బుర్రం
మరో విధంగా తీర్చుకుంటాను!” అన్నాడు.

ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా వాడి
నుండి ఫోటోలు, కాగితం లాక్కుని ద్రావరులో
పడేశాను.

“ఈ మాత్రానికేనా? తప్పకుండా
చేయిస్తాను!” అంటూ అతడివేపు 'ఇక నువ్వు'
వెళ్ళొచ్చు!” అన్నట్లు చూసేను.

వాడు వెళ్ళిన రెండు నిమిషాలు తిర
క్కుండానే బైరాగి మూర్తి వచ్చాడు! వాడు
లాబరెటరీలో టెక్నిక్ అసిస్టెంటుగా పని
చేస్తున్నాడు. లాబరెటరీ కూడా మా ఆఫీసు
బిల్డింగులోనే ఒక వైపుకు వుండటం వల్ల
సాధ్యమయినంతవరకూ 'ఎక్కవంటు' సెక్షను'
లోనే తిరుగుతూ వుంటాడు వాడు! 'కార్మికులకి
కొత్తగా అప్పలిచ్చే పథకాలు ఏవైనా వచ్చాయా?'
అంటూ నిరంతరం అన్వేషిస్తూ వుంటాడు.

“అమ్మయ్యా! లంచ్ సమయంకదా,
ఎటయినా వెళ్ళిపోయావేమోననుకున్నాను!”
అంటూ కుర్చీలో సెలీయిపోయాడు.

“ఏమిటి కథ?” అన్నాను.

“ఈవేళ ఉదయం సౌజన్యంగా మా
ఇంటికి వచ్చేరు” అన్నాడు.

“సౌజన్యంగా ఎవరు?” అన్నాను.

నా తెలియని తనానికి సిగ్గుపడుతున్నట్లు
తల ఆడించి తర్వాత పెళ్ళన నవ్వేడు
బైరాగిమూర్తి.

“సౌజన్యంగా తెలియదా? నువ్వు
ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వుంటున్నావా? అందమాన్
నికోబారు దీపుల్లో వుంటున్నావా?” అంటూ
ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

తెల్లబోయినట్లు కాసేపు మౌనంగా వుండి
పోయాను.

“సౌజన్యంగా ఇంతకుముందు
ప్రభుత్వంలో సెక్రటరీగా పని చేశారు. ఈ
మధ్యనే కొత్త ప్రభుత్వం వచ్చాక రాజీనామా
చేసి ఈ వూరు వచ్చి 'సండరీపురం'లో ఇల్లు
కట్టుకుని సెలీలో అయిపోయారు. మా ఇంటి
ఎడంప్రక్క ఇల్లే అయినది! కుడిప్రక్క ఇల్లు
తెలుసుకదా, మాజీ రాష్ట్రపతిగారి అల్లుడు
తమ్ముడిది! అంటే వీరేశ్వరపాదాంగరన్నమాట!
మా ఎదురిల్లు మాజీ పాడి పరిశ్రమ శాఖ
మంత్రిగారిది! ఏవో గొడవతొస్తే అప్పట్లో
రాజీనామా చేసేరులే! ఆయన ఇంట్లో
స్విమ్మింగ్ పూల్ కూడా వుంది! కాస్త అవతలికి
వెళ్ళే రంజిత గారిల్లు! ఆయన దుబాయ్ లో
ఇంజనీరుగా వుంటున్నారు. నెలకి ముప్పయివేలు

జీతం! ఆయన ఇంటి కిచెన్లో పెట్టిన పాగ
గొట్టం అమెరికాలో వెయ్యి దొంగలు పెట్టి
కొన్నారు! నేలమీద పరిచిన రాళ్లు జేతంచెర్ల
మండి కబుర్ పాలిష్ పెట్టి తెప్పించారు. కాస్త
సముద్రం వేపుకు వెళ్తే మన రాజాగారిల్లు!
చాలా మంచివాడు! నేను ఇల్లు కడుతూ వుంటే
నాకు సి మ్మెంటు కు సహాయం చేశాడు!
విశ్వందరూ మనకే స్నేహితులయిపోయారు!
ఇంతమంది స్నేహితులయిపోవటం వల్ల మనకీ
'అల్లిగేషన్' తప్పటంలేదు! ఇంతకీ నేను ఏదో
చెప్పబోయి బోలెడు కథ చెప్పేశాను! నేను
ఎవరి గురించి మాట్లాడుతున్నానో జ్ఞానకం
వుందా?" అంటూ అగేడు.

నాకు అప్పటికే కుర్చీలో చిన్న కుమారుడు

వదుతోంది! వాడి అఖరు వ్రళ్లతో తెలివి
వచ్చింది.

అర్జెంటింటు పేదర్లు పైపు చేయటం
అవలేదు, అది అయితేగాని భోజనానికి వెళ్లటం
కుదరదు! ఆకలి, నీరసం అన్నీ ముంచుకొస్తూ
న్నాయి!

బైరాగిమూర్తి నదిలిపెట్టెలా రేడు!

"మధ్యపాంచజన్యంగారి గురించి మాట్లాడి
నట్లు జ్ఞానకం..." అంటూ ఆపురించి
చిటికెలు వేసుకున్నాను.

"మధ్యాహ్నం పూట ఆపురింతలేమిటా?
అదీ అసీనులోనా? అంటే నీ ఆరోగ్యంతో ఏదో
లోపం వుందన్నమాట! మధ్యాహ్నం ఆపురించటం
చాలా చెడ్డ అభిజాతమని నిన్న సాయంకాలం

మాలతి కేస్కర్ చెప్పింది... మాలతి కేస్కర్
తెలుసుకదా?"

"తెలిదు!"

మళ్ళీ పెళ్ళున నవ్వేదు బైరాగిమూర్తి!

"మాలతి కేస్కర్ వుమెన్స్ కాళేజీలో
కరాటే స్పెటింగ్ నేర్చుతుంది! ఫిల్మిన్గా
కేస్కర్ కూతురు! ఆయనకి ఊరు చివర పెద్ద
బిస్కెట్లు కంపెనీ వుంది! యు.పి.లో ఒక
పేదరు మిల్లులో బోలెడు పేర్లు వున్నాయి!

నేనూ, మాలతీ కేస్కోర్ కలిసి రోజూ మార్పింగ్ వాక్ కి వెళ్తుంటాం! మా ఆవిడ పర్మిషన్ ఇచ్చిందిరే!... అవును! మీ అబ్బాయికి ఇంటర్మీడియట్ లో సీటు దొరికిందా?" అన్నాడు.

"ఇంతవరకూ దొరకలేదు! అన్ని కాలేజీలకూ అప్లికేషన్లు పెట్టాను! నువ్వు కాస్త సహాయం చెయ్యరాదా?" అన్నాను.

"నువ్వేం భయపడకు! మీ అబ్బాయికి సీటు ఇాయం!" అన్నాడు.

నా చెవులను నేనే నమ్మలేకపోయాను!

"నీకు చాలా ఋణమిడి వుంటాను!" అన్నా.

"శివనారాయణమూర్తిగార్ని చెప్తున్నారే! ఇంతకీ శివనారాయణమూర్తిగారంటే ఎవరనుకున్నావ్?" అన్నాడు.

తెలియనట్లు మొహం పెట్టాను.

నా అజ్ఞానానికి మళ్ళీ పెళ్ళున నవ్వేడు బైరాగిమూర్తి.

"ఒక ప్రముఖ కాలేజీకి ప్రెజ్డెంట్! రాజా తల్పుకుంటే దెబ్బలకు కొడవా? ఆయన తల్పుకుంటే కాలేజీలో సీటు తక్షణం ఇప్పించగలడు! ఆయన మా 'పండరీపురం లేఅవుట్'లోనే ఇల్లు కట్టుకున్నాడు! నీకు భాగ్యరాజా తెలుసుకదా? వాళ్ళింటి ప్రక్కడే శివనారాయణమూర్తిగారిల్లు!" అన్నాడు.

మళ్ళీ దొరకిపోయాను!

"భాగ్యరాజా ఎవరు?" అన్నాను.

ఈసారి వాడు నవ్వలేదు! నా వంక అడిచి మనిషివేపు చూసినట్లు చూశాడు.

"నీకు శ్రీ ఎవ్వరారావు తెలుసునా?" అన్నాడు.

మహాపురుష లక్షణం

సిగ్గుతో "ఎందుకు తెలీదూ?" అన్నాను.

"పైదరాబాద్ కు ఎవ్వీ రామారావు ఎలాగో, మన విశాఖపట్నానికి భాగ్యరాజా ఆలాగ! ఆయనకి పాజిషన్ వుంది, ఈయనకి పాజిషన్ లేదు, అంతే తేడా! ఈయనకి ఈ వూళ్ళో అప్రెంటిస్ కూడా లేదు, అదీ సంగతి! నువ్వీ విశాఖపట్నంలో బ్రతకటానికి వనికీరావు!" అన్నాడు.

భాగ్యరాజును గురించి కనీసం ఇంతవరకూ నేను విననందుకు సిగ్గుపడ్డాను.

"ఇంతకీ నేను ఎవరి గురించి చెప్తున్నాను?"

"పాంచజన్యంగారి గురించి..." అన్నాను.

"పాంచజన్యంగారు కాదు, పాజన్యంగారు... ఆయన ఉదయం స్వయంగా మా ఇంటికి వచ్చేరు. వచ్చి ఓ చిన్న సహాయం చెయ్యమన్నారు. ఆయన రైసెన్సుకి ఫోటోలు అతికించి ఆఫీసులో సంతకాలు చేయించాటట! చేస్తానని మాట ఇచ్చి అవి తీసుకున్నాను. ఆయన పెద్దవాడు కదా! మనం సహాయం చేస్తే పుణ్యం, పురుషార్థం దక్కుతాయి. ఎలాగూ ఆ ఆఫీసు మీ ఇంటిముందే కదా, నీకిచ్చిపోదామని వచ్చేను! ఈ పని చేయించి రేపు సాయంకాలం మీ అబ్బాయిని తీసుకురా, శివనారాయణమూర్తిగార్ని పరిచయం చేస్తాను..." అని రెండు షరతులాగా "రేపు వద్దులే! ఎల్లండి సాయంకాలం రా!" అన్నాడు.

"అలాగే! ఆ కాగితాలు ఇప్పు!" అంటూ బైరాగిమూర్తి దగ్గరనుండి పాజన్యంగారి రైసెన్సు కాగితం, ఫోటోలు తీసుకున్నాను.

"రేపు సాయంకాలం నిన్ను ఎందుకు రావద్దన్నావ్ తెలుసా?" అంటూ అడిగేడు.

"తెలీదు!"

"రేపు సాయంకాలం భాస్కర మహాదేవ్ వాళ్ళింటికి 'టీ'కి పిల్చేరు! అక్కడికి వెళ్ళాలి! మా పండరి పురంలోనే సముద్రపాడ్డు ఇల్లు వాళ్ళది! మహాదేవ్ తెలుసుకదా?" అన్నాడు.

తెలియదనబోయి నాలిక కరుచుకుని ఊరుకున్నాను.

"మహాదేవ్ స్ట్రీటుస్టాంట్ లో కంట్లాక్టురు! లక్షలకొద్దీ వ్యాపారం! ఈ వూళ్ళో నాలుగు వన్ మిల్లులు వున్నాయి! వాళ్ళ వూర్లో ఆరు రైసెమిల్లులున్నాయి... మా ఆవిడకి వాళ్ళావిడకి మంచి దోస్తీ! నాకు ఎప్పుడయినా అర్జెంటుగా ఫోన్ చేయాలంటే వాళ్ళింటికి చెయ్! వెంట రిస్తాను! వెంటనే కబురు పెడతారు!" అన్నాడు.

"అయితే నీకు పెద్ద పెద్ద వాళ్ళందరూ మిత్రులయిపోయారన్న మాట!" అంటూ వాడిచ్చిన కాగితాలు జాగ్రత్త చేశాను.

బైరాగి మూర్తి కుర్చీలోంచి లేస్తూ "ఈవేళ తిథి ఏమిటి?" అన్నాడు సీరియస్ గా.

"ద్వాదశి" అన్నాను ఎందుకు అడిగాడో అర్థంకాక చూస్తూ.

"ఈ వేళ ద్వాదశి... అంటే రేపు త్రయోదశి... ఎల్లండి చతుర్దశి... తర్వాత పౌర్ణమి!..." అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. వాడు వెళ్ళినంతకే తేరిపారచూస్తూ వుండిపోయాను. అంతలోనే నాయుడు హడావుడిగావచ్చి "పున్నమినాగు వెళ్ళిపోయాడా?" అన్నాడు.

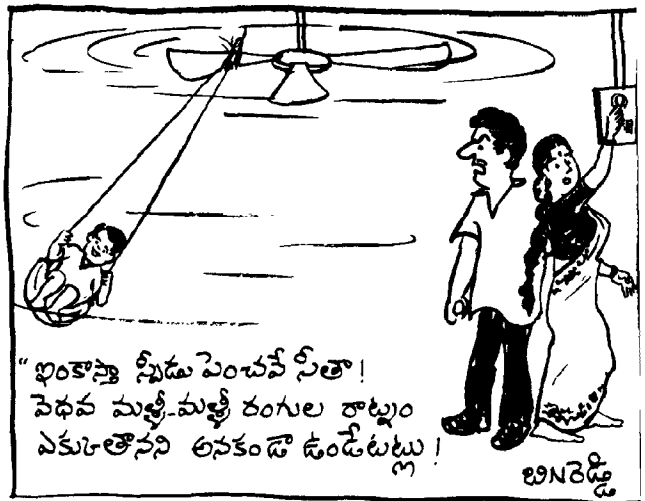
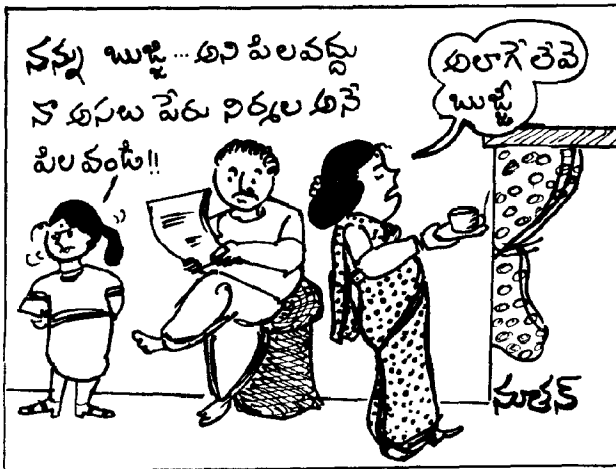
అర్థంకానట్లు నాయుడువంక చూశాడు.

"వాడే బైరాగిమూర్తి! వాడు బీచ్ దగ్గరలో ఇల్లు కట్టుకోవటం కాదుకాని పున్నమి ముందు మూడు రోజులు, తర్వాత మూడు రోజులు సాయంకాలంనుంచీ రాత్రివరకూ బీచ్ లో ఇసకో వడి దొర్లుతున్నాడు. 'పండరీపురం లేఅవుట్'లో పెద్దవాళ్ళున్నద్య ఏదీల్పు కట్టేడు కదా, అప్పటినుండి ఏదీ దోరణి మారి పోయింది" అన్నాడు నాయుడు.

"అవును మరి! విశాఖపట్నంలో 'పండరీపురం లేఅవుట్' అంటే బొంబాయిలో 'జహూ బీచ్' 'ఏరియా లాంటిదన్నమాట! విశాఖపట్నానికి అదొక 'స్టేట్స్ సింబల్'! ఇంత సుందరమైన సముద్రపాడ్డు, అందులోనూ పండరీపురంలాంటి కోలనీ; మరి ఆసియాలో ఎక్కడా కన్పించదని ప్రఖ్యాత సినిమేటర్లుకు భానుచందర్ 'కాకమ్మకథ' సినిమా షూటింగ్ సందర్భంలో అన్నాడట! ఆ మాటకూడా బైరాగిమూర్తి చెప్పేడు!" అన్నాను.

"అదిగో నా డ్రైనింగ్ రైసెన్సు, ఇదిగో ఫోటోలు. ఇవి ఆర్. టి. వా. ఆఫీసులో ఇచ్చి సంతకాలు చేయించిపెట్ట!" అంటూ చనువుగా

ఓ కవరు నా దగ్గర వడేసే" బైరాగమూర్తితో పనుంది! మళ్ళీ హస్తామి! అంటూ వెళ్ళి పోయాడు నాయుడు.

ఈ మధ్య బైరాగమూర్తి పేరు అందరి నోళ్ళలోనూ అడుతోంది!

ఎప్పుడో పది సంవత్సరాలక్రితం 'పుడా'కి ఎల్లయి చేస్తే వాళ్ళు బైరాగమూర్తికి 'సందరి పురం లేఅవుట్'లో స్థలం కేటాయించేరు. ఆ స్థలంలో కంపెనీవాళ్ళు ఇచ్చిన అప్పుతో ఓ ఇల్లు కట్టేడు. అందినవోలెళ్ళా అప్పుచేసి మొత్తానికి ఇల్లు పూర్తయిందనిపించేడు. నాదా దొరికింది కదా అని గుర్తొచ్చి కొన్నట్లు యింది వాడి పరిస్థితి! చుట్టూ కోరినోతో పెద్ద పెద్ద భవనాలు లేస్తూంటే నాటితోబాటు వరుగుపెట్టడంతో కాస్త ఇరుకున పడ్డాడు! అయితే ఆ ఇంటితో వాడి స్టేటస్ పెరిగిపోయింది! - కాదు! వాడే పెంచేసుకున్నాడు. పెంకెటరీలు, ప్రాసెసర్లు, బదా కాంట్రాక్టర్లు, మాజీ మంత్రులు, సైన్సెట్టులు; వీళ్ళుతప్ప మామూలు మనుషుల్ని రిఫర్ చెయ్యటం మానేశాడు. వాడు చేస్తున్నది 'టెక్నికల్ అసిస్టెంట్' ఉద్యోగమని నా మాటలు మాత్రం 'అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్' లేవల్లా వుంటున్నాయి.

సరే! ఈ ఆర్టిస్ట్ ఆఫీసు మా ఎదురింటి లోకి రావటం వల్ల చిన్నరకం కష్టాలు ప్రారంభ మవుతున్నాయని మెల్లిగా తెలియవచ్చింది!

లైసెన్సులు, ఫోటోలు అన్నీ కలిసి ఒక కవరులో సర్ది నా బ్యాగ్లో పడేసుకున్నాను.

ఆ సాయంకాలం ఇంటికి బయలుదేరినప్పుడు ఇంకా పదినిమిషాలు సమయం వుందనగా, మా బాస్ రూం నుంచి పిలుపు వచ్చింది.

వాదాప్రదీగ వచ్చేను!

"కూర్చోవోయ్!" అన్నారు.

ఉద్యోగంలో అడుగుపెట్టేక మా బాస్ కూర్చోమని నాకు చెప్పటం ఇదే ప్రథమం! ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యాను!

"ఫర్వాలేదు! సార్!" అంటూ నిలబడే వుండిపోయాను.

"కూర్చో!" అన్నారు మళ్ళీ. ఇంక తప్పదని, కుర్చీ కందిపోతుందన్నట్లు కూర్చున్నాను.

"ఆర్. టి. వో. ఆఫీసు మీ ఎదురింటికి మార్చారుకదా!" అన్నారు.

ఆహా! ఏమి నా భాగ్యము? ఆర్.టి.వో. ఆఫీసు మా ఎదురింటికి మార్చినందుకు మొట్టమొదటిసారిగా సంతోషించాను!

"అవునుసార్!"

"మధ్య నాకు సహాయం చెయ్యలేదు! ఇంతకీ ఆ ఆఫీసులో నీకు ఎవరయినా తెల్సా?"

"అబ్బే ... తెలియకపోవటమేమిటిసార్! (బేక ఇన్ స్పెక్టర్లు మనకి ఫ్రెండ్స్! కొత్త ఆర్. టి. వో. గారు మా వేలు విడిచిన మేనమామకి తోడల్లడే!" అంటూ అర్జెంటుగా అబద్ధాలు ఆడేశాను.

మా బాస్ నా వంక షణ్ణంసేపు అదోలా చూశారు

"కొత్తగా వచ్చిన ఆర్టిస్ట్ గారు నాయుడు గారుకదా ... నువ్వేమో ..." గొంతులో వెలక్కాయ పడినట్లు యింది! అబద్ధాలు కూడా ఎన్ని అవడలు తెచ్చి పెడతాయో అవగత మయింది! రోటిలో తలదూర్చి రోకటిపోటునకు వెరవదీరునా?

అర్జెంటుగా మరో అబద్ధం 'ఫ్రేలికేట్' చేశాను.

"మా మేనమామది ఇంటర్వెన్యూ మేరేజీ రెండి!" అన్నాడు చిర్నవ్రుతో.

"ఐనీ! వెరీగడ్! అయితే మీది చాలా ఫార్వర్డ్ ఫేమిలీ అన్నమాట! నువ్వు ఎలాగయినా ఈ పనులు చేయించి పెట్టాలి! ఇది నాకారు 'సే' బుక్కు, ఏడాదికి టాక్సు కట్టాలి! ఇది మా అమ్మాయి 'టూనా' లైసెన్సు కాగితం! ఈ ఫోటోలు అతికించి సంతకాలు చేయించాలి! ఇది మా అబ్బాయి కారు లైసెన్సు! ఇదీ డిటోయ్! మిగిలినవన్నీ మన డైరెక్టర్లని! ఏ లైసెన్సుకి ఆ ఫోటోలు పెట్టి పన్ను గుచ్చే వున్నాయి. ఇవన్నీ కాస్త తొందరగా చేయించాలి!

టాక్సు కట్టటాన్ని ఇదిగో రెండు వందలకు డ్రాఫ్టు! మిగిలినవాటికి డబ్బులు అవసరం లేదు!" అంటూ కాగితాలు నా ముందరకు తోసి, రెండు వందల రూపాయల డ్రాఫ్టు కూడా అందించేరు.

"హస్తాను సార్! ఈ సాయంకాలం వెళ్ళగనే మీ పని చేయిస్తాను!" అంటూ బయటకు వచ్చేను. మా బాస్ కి సహాయం చేయగలిగే అవకాశం నాకు వచ్చినందుకు ఆకాశ మంత ఎత్తుకు ఎదిగిపోయినట్లు నిపించింది.

నా సీటు దగ్గర పేపర్లన్నీ పర్తి బీరువాకు తాళంవేసి వాటి చూసుకున్నాను. కంపెనీ బస్సు బయలుదేరినప్పుడు ఇంకా ఎనిమిది నిమిషాలు మాత్రమే వ్యవధి వుంది. అది కాని తప్పిపోతే సీటీబస్సులో వెళ్ళాల్సిందే! గబ గదా గదిలోంచి బయటకు వస్తుంటే వీరపాండ్య కట్టబ్రహ్మన్న అడ్డుపడ్డాడు!

వీరపాండ్య కట్టబ్రహ్మన్న అసలు పేరు వరదరాజు మొదలియార్! తమిళ సోదరుడు! మా కంపెనీ వారికోత్సవం సందర్భంగా కట్టబ్రహ్మన్న ఏకప్రాత అభినయించటంవల్ల అతనికా పేరు స్థిరపడి పోయింది. అతడు మామూలుగా మాట్లాడలేడు! అన్నిటికీ శివాజీగణేశ్ లా మొహం పెట్టి, పిడికిళ్ళు బిగించి, దవడ కండరాలు మెలిపెట్టినట్లు ఫీలింగ్ ఇచ్చి మాట్లాడతాడు. ఆ మధ్య అతనికి కూతురు పుట్టిందని చెప్పటాన్ని మా బాస్ రూంలోకి వెళ్ళేడు! అయితే అతని వాలకం, నడకతీరు, పిడికిలి బిగింపులు, ఆకేశం ఇవన్నీ చూసి ఇంకిమెంటు ఆసనందుకు కోపంతో తనని కొట్టడాన్ని వచ్చేదేమానని మా బాస్ భయపడి పోయి వాక్ మేనని పిలిచి నానా హాగమా చేసేడు! తర్వాత నిజం తెలిసి నవ్వుకోటం జరిగింది!!

"మూరిడి..." అన్నాడు మొదలియార్! "మూర్తి!" అని పిలవటం సాంపు అది! అతడికి తెలుగు అర్థం అవుతుంది! కాని 14-10-83 ఆంధ్రపత్రికాకవితక 27

అతడు మాట్లాడితే మనకి అర్థం కాదు !

“ఒండు సహాయము దా... సేయవలె...”

అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు! నేను అర్జెంటుగా అడ్డుపడ్డాను,

“నువ్వు ఇంగ్లీషులోగాని, అరవంలోగాని చెప్ప ! తెలుగులో మాత్రం చెప్పకు !,” అవతల బస్సు వెళ్ళిపోతుంది !” అన్నాను అసహనంగా.

ఇంగ్లీషులో అతని గొడవ అర్థమయి, అతడి దగ్గర రెండు పోల్స్, ఒక రైసెన్సు కాగితం తీసుకునేసరికి నాకు అయిదు నిమిషాలు పట్టింది ! పరుగున వచ్చి కదులుతున్న కంపెనీ బస్సెక్కి ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

* * *

ఇంట్లో ఆదాదాదరాగా కాఫీ త్రాగేసి ఎదురుగావున్న ఆర్టీవో ఆఫీసుకు వెళ్ళాను ! అక్కడ పరిచయమైన ముఖం ఒక్కటి కనబడ లేదు ! ఎవరి హడావుడిలో నాళ్ళు వున్నారు. ఈ రైసెన్సుల గురించి ఎవరిని అడగాలో కొంతసేపు అర్థం కాలేదు. ఒక మూల గదిలోకి వెళ్తే ఒకాయన తీరిగ్గా కూర్చుని సీరింగు ఫేసు వంక చూస్తున్నాడు. ఆయన చుట్టూ రైసెన్సు కాగితాలు, పోల్స్ లు గుట్టలు గుట్టలుగా పడి వున్నాయి. నా ఉపిరిని సూచిస్తూ చిన్న గా దగ్గేసు !

నా దగ్గును ఆయన పట్టించుకోలేదు!

“సార్ !” అన్నాను.

“రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకు—” అన్నాడాయన చూపు మరల్చుకుండా.

నా వెనుక ఎవరయినా వున్నారేమోనని అనుమానంతో ఇటూ అటూ పరికించాను. ఆ గదిలో మరెవ్వరూ లేరు !

“రైసెన్సులకి పోల్స్ అతికించి సంతకాలు చేయించాలి సార్ !” అన్నాను.

“రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకు !” అన్నాడు.

ఆయనకి చెబుడేమోనని అనుమానం వచ్చింది.

“కారు టాక్సు కట్టాలి ! ఎక్కడో చెప్తారా ?” అన్నాను గొంతు పెంచి.

“రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకి—!”

“అన్నీ రేపొద్దున్నే తీసుకుంటారా ?” అతడు విసుక్కుండడం లేదుకనక మళ్ళీ అడిగేను.

“రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకి !”

ఫీలింగ్స్ లో, గొంతులో మార్పులేకుండా అన్నాడు.

“డెన్ అయివోల్ కమ్ టుమారో మార్నింగ్ ! థేంక్యూ !” అన్నాను.

“అయితే ఎల్లండి పొద్దున్న పదకొండు గంటలకు !” అన్నాడాయన.

“అదేమిటి సార్ ?” అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

“ఇంగ్లీషులో మాట్లాడినా, ఇంగ్లీషులో అప్లికేషన్లు రాసినా ఎల్లండి ఉదయం పదకొండు గంటలకి !... తెలుగులో అప్లికేషన్లు అయితే ముందు

మహాపురుష లక్షణం

పరిశీలించమని మాకు ఆదేశాలున్నాయి. తెలుగు అప్లికేషన్లు రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకు !” అన్నాడు.

ఆయన నోట్లొంచి మరిన్ని కొత్తమాటలు వినగలగటం నాకు మాతనోతేజాన్నిచ్చింది.

“వస్తాను సార్ !” అన్నీ తెలుగులోనే రాస్తాను !” అంటూ వచ్చేవాను.

* * *

మర్నాడు ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాను.

పది గంటలకు బాస్ రూంలోకి వెళ్ళాను.

“మూర్తి ! మన పని ఎంతవరకూ వచ్చింది ?” అన్నాడాయన నన్ను చూస్తూనే.

“సార్ ! ఉదయం పదకొండు గంటలకు సరిగ్గా రమ్మన్నారు. అందుకని రెండు గంటలు పర్మిషన్ పై సీటీబిఎన్ లో వెళ్ళివస్తాను !” అంటూ నీళ్ళు సమీరేను.

“భలేవాడివే ! నా పనిమీద వెళ్ళావుంటే నిన్ను పిటిబియూలో పంపిస్తానా ? బయట డ్రైవరు వుంటాడు. కారు తీసుకువెళ్ళు !” అన్నాడాయన.

ఊహించని ఈ గౌరవానికి నాకు మరిపోయి సంత పనయింది !

నాకా క్షణంలో మా బాస్ దేవుడిలా కనుపించేడు.

“థేంక్యూ సార్ !” అంటూ బయటకు వచ్చాను.

నాకు ఏనుగెక్కినంత సరిబరంగా వుంది. ఈం వేసుకుంటూ గబగబా నా టేబిల్ మీద కాగితాలు వర్తేసి బీరువా తాళం వేస్తున్నాను.

“ఏమిటి బ్రదర్ ! అన్నీ పర్మిషన్ పై వాన్ ? కొంపదీసి ఆఫ్ డే లివు పెట్టావా ?” అన్నాడు ప్రెక్సు సీటులోని అనంతం !

“లేదు ! ఆర్టీవో ఆఫీసుకు వెళ్ళి బాస్ పని చక్కబెట్టుకురావాలి ! ఆయన కారు తీసికెళ్తాను !” అన్నాను గర్వం, గంభీరత మిళాయించిన స్వరంతో.

“అహా ! ఏం అదృష్టం ? కార్లో వెళ్తాన్నా వన్న మాట !”

“అవును !” అన్నాను.

“ఇంతకీ ఎక్కడికి వెళ్తాన్నావో చెప్పేవు కాదు !”

అనంతంతో వచ్చిన చిక్కే ఇది ! ఒక వాక్యంలో రెండు పనులు చెప్పే ఒకటి మరిచి పోతాడు.

“ఆర్. టి. వో. ఆఫీసుకి...” అన్నాను.

“ఆర్. టి. సి. కాంప్లెక్సుకా ? ఎందుకు ?”

మతిమరుపుతోబాటు సరిగా వినిపించుకోక పోవటం మరో దుర్లక్షణం వీడిలో !!

“నోతో ఇంకో అయిదు నిమిషాలు మాట్లాడితే నాకు ఉన్న మరికాస్తా పోయి ఆర్. ఎస్.

ఎస్. ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోతాను. అసలు పనికాస్తా మండిపోతుంది.” అన్నాను చికాకుతో.

“ఆర్.ఎస్.ఎస్. ఆఫీసుకు వెళ్తాన్నావా ? మరి, ఆ సంగతి చెప్పవే ? ఈ ఉత్తరం ‘క్యూ.ఎస్.ఎస్.’లో పడేయ్ ! అర్జెంటుగా అప్పొదాబాద్ వెళ్ళాలి ఇది !” అంటూ జేబు లోంచి ఒక కార్డు తీసి ఇచ్చేడు, “దీన్ని ‘క్యూ.ఎస్.ఎస్.’లో పడెయ్యమని వారం దినాల్లోకితం మా అవిడ నా జేబులో పెట్టింది. రోజూ మరిచిపోతున్నాను !” అన్నాడు మళ్ళీ.

“ఇలా ఇవ్వు !” అంటూ ఏముగ్గా వాడి దగ్గరనుండి కార్డు అందుకున్నాను.” దారిలో పడేస్తానులే !” అంటూ హామీ ఇచ్చేను.

“దారిలో పడెయ్యకు ! ‘క్యూ.ఎస్.ఎస్.’ దబ్బాలో పడేయ్ !” అంటూ తన జోక్ కు తానే ముసిముసిగా నవ్వుకున్నాడు అనంతం !

“హు !” అని వినిపిస్తా నడిచి వచ్చే స్కూంటే “బ్రదర్ ! ఇలాంటి మా తమ్ముడు అనకాపల్లి నుండి నాకు రాసిన ఉత్తరం ఏమీ ఇచ్చేవాను ! అప్పొదాబాద్ ఉత్తరం ఇదిగో, నా జేబులోనే వుంది. దీన్ని తీసికెళ్ళు !” అంటూ వేరే ఉత్తరం అందించాడు. అందిస్తూ “పరిగ్గా చూసుకోవే ?” అని సజీగేడు ! ఉరుము తున్నట్లు అనంతం వంక చూసి బయటపడ్డాను.

* * *

‘ఆర్టీవో’ ఆఫీసు ఇంకా ఫ్లాంగుదూరంలో వుండగానే కారు ఎడంప్రక్కకు తీసి ఆపేశాడు డ్రైవరు !

“ఇంక ఎదరకివెళ్తే ‘పార్కింగ్ ఫైన్’ వుండదుసార్ !” అన్నాడు.

కారుదిగి ఆఫీసువైపు నడిచాను.

ఆఫీసు ఎదర తీర్చ ప్రజలావున్నాను జనం ! ఆఫీసులోంచి బయటకు వచ్చిన క్యూ, రోడ్డు అంతా నిండిపోయి మా ఇంటి ప్రవహారీలోకి వెళ్ళిపోయింది ! ముందుగా జనాన్ని తప్పించుకుని మా ఇంట్లోకి వెళ్ళటాన్ని ప్రయత్నం చేశాను. కాని జనం వెనక్కి వెళ్ళిస్తున్నారు. మా ఇంట్లోకి వెళ్ళటంకంటే ‘ఆర్టీవో’ ఆఫీసులోకి వెళ్ళటమే సులువుగా కనుపించింది !

“ఈ క్యూ అంతా ఎందుకు ?” అని అడిగేను.

“పోల్ లతో రైసెన్సులు ‘రిమ్యూ చేయించుకోవాలి’ పదకొండు మంచి పన్నెండు గంటలవరకే తీసుకుంటారు ! పన్నెండు దాటిపోతే మళ్ళీ రేపు రావలసిందే !” అన్నాను ఎవరో !

నా గుండెల్లో రాయిపడింది !

మెల్లిగా ఆఫీసు లోపలికి వెళ్ళి నిన్ను ‘రేపొద్దున్న పదకొండు గంటలకి’ అంటూ అరిగిపోయిన గ్రామఫోను ప్లేటులా మాట్లాడిన ఆయన కన్సిస్టరేమోనని చూశాను !

ఆయన అదే సీటులో వున్నాడు ! చుట్టూ కొంచెం తేడాగాని నిన్నటి వాతావరణమేవుంది !

**చెమటకాయల
బాధనుండి శీఘ్ర
ఉపశమనం పొందండి.**

HTB-GLL/8806

నై సిల్-చెమటకాయల బాధనుండి ఉపశమనానికి నమ్మకమైన, నిరపాయకరమైన మార్గం.

మంచి ఆరోగ్యానికి మూలస్థానం

1. ఆతిగా వచ్చే చెమటను అపుతుంది. 2. చెమటను పీలుస్తుంది.
3. దుర్గంధకారక క్రిములను ధ్వంసం చేస్తుంది. 4. శరీరానికి హాయినిస్తుంది.

ΠΩΣ

కాకపోతే మరిన్ని లై సెన్సులు, మరిన్ని ఫోటోలు! అంతే! సంఖ్య పెరిగింది! ఆయన ఎటో చూస్తూ చూపుడు వేలుతో గారడీ చేస్తున్నట్లు ఇటూ అటూ ఆడస్తున్నాడు. కొంతసేపు నేను ఆశ్చర్యంతో ఆయన చూపుడు వేలు వంకే చూస్తూ వుండిపోయాను.

ఆ చూపుడు వేలితో పెద్ద అట్టుని, ఆయస్కాంతం ఇనుపముక్కని దగ్గరకు లాగినట్లు లాగేడు! మంచినీళ్ళ గ్లాసుని చూపుడు వేలుతో అమాంతం దగ్గరకి తీసుకున్నాడు జేబులోని పెన్నుని చూపుడు వేలుతో బయటకులాగేశాడు!!

“సార్! మీకు మంత్రాలు వచ్చునా?”

అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

“కాదు. బంక!” అన్నాడాయన నిర్లక్ష్యంగా.

“బంకా?” అన్నాను, నాకేం అర్థం కాలేదు.

“అవును! బంక!” అన్నాడు మళ్ళీ.

“యూ మీన్ జిగురా?” అన్నాను.

“అవును! ముమ్మాటికీ అవును!” అన్నాడాయన.

అర్థంకానట్లు ఆయన వంక చూశాను.

“ఈ లై సెన్సులమీద ఫోటోలు అంటించ బాన్సి. ఈ వేలితో బంక రాసిరాసి ఆఖరికి వేలు ఇలా అయిపోయింది. పదిహేనురోజులబట్టి ఇదే పని చేస్తున్నా. ఎనభై రెండువేల ఫోటోలు అంటించాను. వేలు ఎంత కడిగినా బంక పడటంలేదు. వేలి చుట్టూ ఒక అంగుళం మేర బంక ఒక ఫారలా ఏర్పడిపోయింది” మాటలు ముగించి చూపుడు వేలుతో సిగరెట్టు జేబులోంచి బయటకు లాగేడు.

ఆయన ఫూల్స్లో “రేపిద్దున్న పదకొండు గంటలకు!” అని ఇంతవరకూ దొర్లనందుకు సంబరపడుతూ ఆయన ఎదుట కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

“బంక...” అంటూ ఆయన ఏదో చెప్పబోయేటంతలో నేను ఆయన మాటలకు అడ్డుపడ్డాను” సార్! నేను ఈ ఆఫీసు

మహాపురుష లక్షణం

ఎదురింట్లో వుంటున్నాను. మా ఇంటికి ఎదురుగా ఆఫీసు వుండటంవల్ల నా మిత్రులు చాలామంది ఆఫీసు పనులు నాకు అప్పజెప్పేరు. బయట క్యూ చూస్తే చాలా పొడవుగా వుంది! పని తొందరగా ఆవాలంటే ఏం చేయాలి సార్?” అన్నాను వినయంగా.

“వెనక వీధిలో ‘ఇన్సుల అన్విరకముల మోటారు వాహనములకు సంబంధించిన ఆఫీసు పనులు చేయబడును’ అనే బోర్డుతో ఒక బ్రోకరాఫీసు వుంటుంది. ‘అక్కడికి వెళ్ళండి!’ అని మేం చెప్పకూడదు మీకు! అక్కడికి వెళ్ళి చేయించుకుంటే పని అరగంటలో అయిపోతుందని అసలు చెప్పకూడదు! అందరూ చెప్పినా నేను మాత్రం అన్నలు చెప్పకూడదు, ఎందుకంటే ఆ బ్రోకరాఫీసు మా బాపమరిదిదేశమక! మీరు ఇక్కడ అసలు కూర్చోకూడదు!” అన్నాడాయన.

“థాంక్యూసార్!” అంటూ కుర్చీలోంచి లేచి బయటకు వచ్చేస్తూవుంటే “చూడండి...” అంటూ బంకగారు పిల్చేరు.

“ఆ ఫోటోలు ఊడబెరికి అలా టేబిలు మీద వుంచండి!” అన్నాను.

“ఏ ఫోటోలు?” అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

“మీరు వెనక్కు తిరగండి!” అని నేను తిరగగానే ఆరు ఫోటోలని లెక్కబెడుతూ నా ఫేంటు వెనుక భాగం నుండి ఊడబెరికాడాయన!

“మీరు కుర్చీలో కూర్చోబోతూ వుంటే ‘బంక’ అంటూ చెప్పబోయాను! మీరు విన్నారు కాదు! లై సెన్సుల మీద అంటించబాన్సి ఆరు ఫోటోలకి బంకరాసి రేడిగా కుర్చీలో వుంచేను. మీరు వాటిమీద కూరబడ్డారు!” అన్నాడాయన. రుమాలుతో ఫేంటు వెనుక భాగానికి అంటిన బంక తుడుచుకుంటూ బయటకు వచ్చేను.

అక్కడి నుండి బ్రోకరాఫీసుకు వెళ్ళేను!

అక్కడ ఆఫీసులో ఆయన నన్ను చూడగానే ఎదురుగావచ్చి చేతిలోని కవరు లాక్కుని కాగితాలు బయటకు తీసి ‘టాక్కుకి సాదరు పది, రిమ్యునరీకి సాదరు అయిదు’ అంటూ ఎక్కాలు వర్ణించినట్లు గబగబా లెక్కకట్టి “మొత్తం సాదరు అరవై అయిదు రూపాయలు అవుతుంది. డబ్బిచ్చి ఇక్కడే కూర్చోండి” అరగంటలో మీ పని చేయించుకోస్తాను!” అంటూ నా జేబు లోంచి చొరవగా వందరూపాయల నోటు లాగి, “ఒరే! క్షుర్రాడా! చూసుకో! ఇవ్వడేవస్తాను!” అంటూ ఓ కుర్రాడి వంక చూసి; నా కవరా, డబ్బా పట్టుకుని హడావిడిగా ఆఫీసు వైపు వెళ్ళిపోయాడు.

నేను మంత్ర ముగ్గునిలా అలాగే వుండి పోయాను అయిదునిమిషాలు!

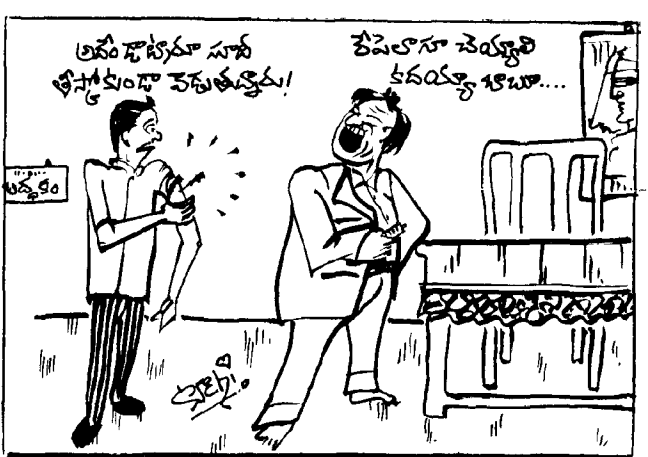
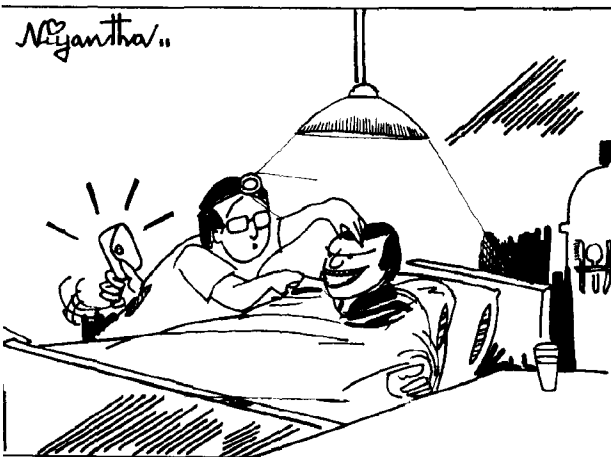
“అలా కూర్చోండి సార్!” అంటూ ఆ కుర్రాడు చెప్పటంతో కుర్చీలో కూరబడ్డాను. అన్నమాట ప్రకారం సరిగ్గా అరగంటలో ‘సి’ బుక్కులు, లై సెన్సులు ఎదుట పడేశాడు. వందరూపాయల్లో మిగిలిన డబ్బు లెక్కచెప్పి అప్పగించేడు. తిరుపతి గుడి క్యూలో డై వడర్బు నార్థం వేలాది ప్రజలు వేచివుండగా, తిన్నగా పాతిక రూపాయల టిక్కెట్టు మీద లోనికి వెళ్ళి వచ్చేస్తే ఎలా అనిస్తుందో; ఆ ష్రావణంలో సరిగా నాకు అలాగే అనిపించింది.

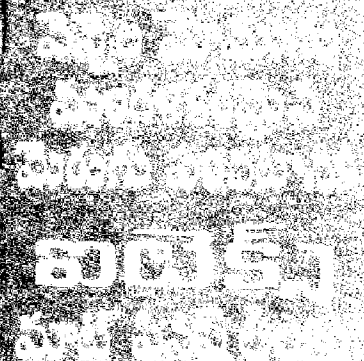
విజయగర్వంలో కాగితాలు తీసుకుని బయటకు వచ్చాను.

అంతే ఆ రోజు నుంచే ప్రారంభం! నేను ఆర్బీవో ఆఫీసులో పనులు ష్రావణమీద చేయించగలనని మా కంపెనీలో అందరికీ తెలిపి పోయింది!

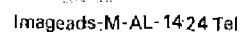
ఆ వారం ఆఖరుకు లెక్కకడితే మూడు వందల నలభై రూపాయలు బ్రోకరుకు నేను జేబులోంచి స్వతంతంగా చెల్లించినట్లు తేలింది!! అవ్వడే నాకు మెరుపులా ఒక ఆలోచన వచ్చింది!!!

ఆ ఆలోచనా ఫలితంగా నా జీవన విధానం మారిపోయింది!

దేవునితో సాగరీక యువకులు కొరి
 ఎంతవరకు జరిగి, తలకం నామమాలు ప్రస్తు
 తానామ ప్రస్తుత సాంద్రాప్తి ప్రస్తుతం
 దేవునితో కన్ను లలింపిన 14 రంగులలో
 తలకం ప్రస్తుతం, కాస్త్రీయ విధానం
 తలకం ప్రస్తుతం, కాస్త్రీయ విధానం
 తలకం ప్రస్తుతం, కాస్త్రీయ విధానం

కౌత్స గొంతులు

— టి.ఎల్.ఇంకెస్సె

కవిత్వానికి జీవితానికి - జీవితానికి, సమాజానికి-సమాజానికి దాని సంప్రదాయానికి ఒక విడదీయరాని బంధం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. వ్యక్తి తన మట్టాన్ని ఎన్నరించిన సాంఘిక జీవన విధానానికి ఎలియనేట్ అయి ఎప్పుడూ జీవించలేడు; అట్లాగే కవి కూడా. కవి అయినా, రచయిత అయినా జీవితం పట్లా, సమాజం పట్లా ఒక విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉంటాడు. ఆ విశ్వాసమే రచనలో అతని దృక్పథంగా వ్యక్తం అవుతుంది. ప్రాపంచిక శ్రేయస్సే కళకు పరమావధి అనుకుంటే ఈ శ్రేయోమార్గాలు వ్యక్తి పక్షికి భిన్నంగా కనబడతూ ఉండటం సర్వసాధారణమైన విషయం. ఈ భిన్నత్యమే కవిత్వంలో అనేక రూపాల్లో వ్యక్తం కావటం, రకరకాల, విమర్శలకు దారితీయటం తెలియని విషయం కాదు.

తెలుగు కవిత్వ చరిత్రలో గురజాడ అప్పారావుగారి ఆవిర్భావం ఒక అద్భుతమైన ఘటన. ఆయనలోనే ఆధునిక తెలుగు సాహిత్య స్వరూప సాక్షాత్కారం ఆరంభమైంది. హేతువాదం, సంస్కరణవాదం, మానవతావాదం సాహిత్య భూమికలుగా జీవద్వాపా ప్రయోగం ప్రాణ భూతమైన లక్షణంగా గురజాడ సాగించిన సాహిత్య సృష్టి అనంతర కవుల మార్గాన్ని సుగమం చేసింది. అభ్యుదయ కవితోద్యమం ఊపిరి పీల్చడానికి పూర్వం భావకవిత్వం పేరుతో, వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు పట్టంకడుతూ కాలానికి కవితావేశం తెలుగు నేలను కొన్ని దశాబ్దాలు కవితవసరంగా సుసంపన్నం చేసింది.

అభ్యుదయ కవిత్వం పాత విశ్వాసాలను, సంప్రదాయాలను కాదని ఆర్థిక దృక్పథ పునాదిగా, సామ్యవాద వ్యవస్థా నిర్మాణం లక్ష్యంగా, 'శ్రమైక జీవన సాందర్యమే' ధ్యేయంగా కొన్ని దశాబ్దాలు సాహిత్య చరిత్రను, సామాజిక చరిత్రను శాశించింది. ప్రజలే ప్రాణం అని నమ్మిన సిద్ధాంతం వ్యక్తిత్వపు అస్తిత్వ పోరాటంలో ప్రజలను, వారి సమస్యలను విస్మరించి ఊహలోకాల్లోకి, వ్యక్తిగత అధికార, అపాంకారాల్లోకి ప్రయాణించి క్రమక్రమం షీతల్యంలో పరాకాష్ఠకు

చేరుకుంటున్న సమయంలో, జాతి యావత్ ముగిసినదల్లో జోగుతున్న కాలంలో, ఉద్యమాలు నీరసించి నిస్తేజ ప్రవృత్తి సమాజ సమస్యాంగాల్లోనూ వ్యాప్తిచెందిన కాలంలో దిగంబర కవులు ఒక కూటిమిగా ఉద్యమించటం జరిగింది. ఆదిలో వారిది వ్యక్తివాద మైనా, శూన్యవాదమైనా, నిరాశావాదమైనా వారిచ్చిన షేక్ ట్రేట్ మెంట్ మాత్రం తెలుగు కవిత్వాన్ని ఒక ఊపు ఊపింది. సమాజం మారాలనే తపనతో, వేదనతో, దుఃఖంతో, అవేశంతో కవిత్వం రాసున్నప్పుడు, ఈ సమాజంపై నున్న కసిని కవిత్వంలో ప్రదర్శించేటప్పుడు కొన్ని అశ్శీల పదాలు దొర్లవచ్చు. అంతమాత్రంలో దిగంబర కవుల్లో కవిత్వాంశ లేదని కొట్టిపారవేయటం ఆనాటి విజ్ఞులకుగాని, ఎన్నటికీ ప్రాజ్ఞులుగానే మిగిలిపోదామనుకునే వారికిగాని మంచిదికాదని

ముదింపు

ఆనాడూ, ఈనాడూ కూడా చాలామంది భావించారు. 1965 తరువాత తెలుగు కవిత్వం తిరిగిన అనేక మలుపులలో దిగంబర కవులు నిర్వహించిన చారిత్రిక పాత్ర విస్మరించరానిది.

1965 నుంచీ వచ్చిన ఆధునిక తెలుగు కవులలో కొంతమందిని మాత్రమే ఈ 'కౌత్స గొంతులు' శీర్షికక్రింద ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో పరిచయం చెయ్యటం జరిగింది. ఆనాటినుంచీ దిగంబర కవిత్వం, పునరుజ్జీవనం పొందాలనే తపనతో వచ్చిన అభ్యుదయ కవిత్వం, జాతీయభావం భూమికగా, వ్యక్తి నికాసం ఆత్మిక లక్షణంగా వచ్చినా చేతనావర్త కవిత్వం, కవిత్వంలో రాజకీయ వాసన పుండ కూడదనే భావంతో వ్యక్తి అనుభూత ప్రధానంగా వచ్చిన కవిత్వం, అంత్యమంగా కల్లోల నక్కుల్లూ దశాబ్దంగా పేర్కొంటూ

వచ్చిన విప్లవ కవిత్వం, ఇదికాక మార్క్సికవాద, అస్తిత్వవాద, ప్రతీకవాద సమిశ్ర కవిత్వాలు-ఇవన్నీ ఈ అతి తక్కువకాలంలో తెలుగు పాఠకులను ప్రభావితం, దిగ్భావితం కూడా చేశాయనటం ఆశ్చర్యకారం.

రచనచేసే ఏ ఒక్కడూ తాను పదుపు కొనడానికి మాత్రమే రచన చెయ్యడు. కనుక రచనాసృష్టి వైయక్తికమే అయినా దాని అనుభవం సామాజికం. ఏఒక్కడూ మరొకడిలా రాయడు; వాడు వాడిలాగానే రాస్తాడు. మరోడిలా రాస్తే ప్రతిభ్యనే అవుతుందిగాని ధ్వనికాదు. అలా అని ఇటీవల వచ్చిన ఒక సేనా ఉద్యమం ఋజువు చేసింది. అదొక ఉద్యమంగా భావించి దాన్లో ప్రవేశించిన యువకులు కొందరు ఆ పద్యకవితా విరూప్త స్వరూపానికి దిష్టిబొమ్మలుగా మిగిలిపోవటం తెలుగు కవిత్వ పాఠకులకు తెలియని విషయం కాదు.

పుజనాత్మక సాహిత్యంలో భిన్నత్వం ఉన్నట్లుగానే విశ్లేషణాత్మక సాహిత్యంలో కూడా భిన్నత్వముంటుంది. సమకాలీన కవిత్వం మీద ఏకాభిప్రాయం కలిగిన నమీషకులు; విమర్శకులు ఏకాలంలోనైనా చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. అసలు ఉండకపోవటం కూడా కద్దు. మార్క్సిజం యొక్క అభిమానిని మాత్రమే నేను. నా ఈ పరిచయ కార్యక్రమంలో ఈ అభిమానం స్పష్టంగా కనపడినా, ఈ తరంలో వచ్చిన కవులలో కొంత మందిని వారి వారి మార్గాల్లోంచే పరిచయం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించాను. ఎంతైనా జీవలక్షణం బహిర్గతం కాక మానదు గదా!

ఇంకా ఈ తరంలో అనేక మంది కవులు కవితా వ్యవసాయాన్ని సాగిస్తున్నారు. వారందరినీ ఈ శీర్షిక క్రింద పరిచయం చెయ్యలేక పోయాను. వారి కృషిని, ప్రతిభను, కవితా శక్తిని తక్కువగా అంచనా కట్టడం కాదు. మిత్రులెందరో ఉత్తరాలు రాశారు. వారికి నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

1983 జనవరి మాసం నుంచీ ఇప్పటివరకూ ఈ శీర్షికను ప్రచురించిన ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికకు కృతజ్ఞతల్లే. ★

మహాపురుష లక్షణం

పదులుకుని ఆఖరుకు బ్రోకరు ఉద్యోగం ప్రారంభించేవా? ఇదేం బంగారం షేపు అనుకున్నావా,

గమనిక

"ఈ కథలో పాత్రలు, స్థలాలు, సన్నివేశాలు కేవలం కథా సౌలభ్యం కోసం ఎన్నుకొన్నవి. ఎవరినీ, దేనినీ కించపరచే ఉద్దేశ్యంతో కాదు." - రచయిత

అంతే! పదిహేను వందల రూపాయలు నెలకు తెచ్చుకునే నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసేను!

ఇదంతా ఆరు నెలల క్రిందటి సంగతి!!! ప్రస్తుతం మీరు మా యింటికి వస్తే వీధి గదికి ఒక బోర్డు వేలాడుతూ కనిపిస్తుంది. "ఇచ్చలు ఆర్. టి. వో. ఆఫీసుకి సంబంధించిన అన్ని పనులూ సరసమయిన ధరలకు చేయబడును" అని దానిమీద వ్రాయబడి పుంటుంది.

"బంగారం లాంటి కంపెనీ ఉద్యోగం

నమ్మినవాళ్ళని దోచుకు తినటానికి?" అని నా మిత్రులు, శ్రేయోభిలాషులు ఇప్పటికీ నన్ను మందలిస్తూనే వున్నారు.

అయితే ఆ ఉద్యోగంకన్న ఈ బ్రోకరు పని ఎంత లాభసాటిగా వుందో వాళ్ళకేం తెలుసు?!

'ఉద్యోగం పురుష లక్షణం' అన్నాడు పెద్దలు! నేను కాదనను!

ఈ బ్రోకరు పని 'మహాపురుష లక్షణం!' అంటాను నేను!!

కాదనేవాళ్ళను నా దగ్గరకి తీసుకురండి! వివరిస్తాను వాళ్ళకి!!! ★

కలిమిశ్రీ - కొత్తరెడ్డి పాలెం

తాను సృష్టించుకొన్న మనీకి తానే బానిస అయిపోతున్నాడు మనిషి. కారణం ?

★ మనీ శక్తి అంత గొప్పది. మనిషికి లేని శక్తి దానికుంది.

ఇ. యు. ఆర్. - కుత్తుం

నేను ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాను - ఆమె నా ప్రేమను అర్థం చేసుకోలేదు. అందుకు మీ సలహా ?

★ ఏముందీ! యింకో అమ్మాయిని ప్రేమించి తెలియచేయవచ్చు కదా ?!

విజయ - సామర్ల కోట

కులాంతర వివాహం చేసుకున్నవారి పిల్లలది ఏ కులం అవుతుంది ?

★ ఇది పితృ స్వాయం. తండ్రిది ఏ కులం అయితే పిల్లలది ఆ కులం అవుతుంది.

ఎం. ఆర్. ఆర్. బి. - ఉరవకొండ

సృష్టికి మూలం స్త్రీ అని మనకు ప్రచారయం వుందికద. అది ఎంతవరకు నిజం?

★ ఏం మీరెక్కడైనా పురుషుడు ప్రసవించగా చూశారా ?! సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసే శక్తి స్త్రీకే యిచ్చింది ప్రకృతి.

విజేంద్ర - అదోని

పేదవాడి పేరరికంమీద కథలు రాసే రచయిత నిజజీవితంలో తారసపడే పేదవాడికి పది పైసలు దానం చేయలేడు నరికదా - కనురుకుంటాడు - ఎందుకు ?

★ ఎందుకేమిటి బ్రదర్, పది పైసల అవసరం - వూహించకలడేగాని - అనుభవించలేదు కనుక. దాన్నే - సమాజం మారాలని; సమసమాజం అనీ - దోపిడీ అనీ ఏదోదో - గొప్పట్టి కథల్లో అరుస్తాడు - అది వాళ్ల వాస్తవికత.

ఎం.బి ఆర్. - కుర్చీపారా

(భిలాయి)

మీరు భానుమతిగారి లాగా హాస్యరచనలు ఏమైనా చేశారా ?

★ లేదు. దానికి ప్రత్యేకమైన నేర్పు కావాలి.

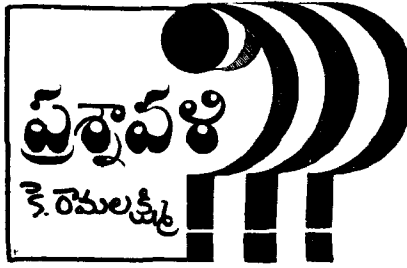
మీరు బాగా నవ్వుతారట - విన్నాను.

★ ఏమిటి ? నా నవ్వా ?! అంత దూరం వినిపించిందా ?!

పి.ఎల్.ఆర్. - మెట్ట పల్లి

మీ ఫోటో కావాలెను. పంపించగలరు.

★ ఇదిగో-లారీ బుక్ చేయమని చెప్పాను.

వై. ఎల్. ఎమ్. - పాతమంచుర్యాల

నేను ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాను. పెళ్లి కూడా చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాం. మాకు అంతస్తులు, కులాలు అడ్డు వస్తున్నాయి.

★ చూశారా! ఎప్పుడూ యితే కథ. ప్రేమకి కులాలు, అంతస్తులు అడ్డు రావు. పెళ్లికి - వస్తాయి. అందుకే - ప్రేమించే ముందు కూడా పీటని గురించి ఆలోచించనైనా ఆలోచించాలి. లేదా - వాటిని దిగిమించే శక్తి గలదైనా అయి వుండాలి - ప్రేమ.

ఎం. పి. ఎస్. - వలమనేరు

ఆడపిల్ల పుడితే లక్ష్మి అంటారు. అదే ఆడపిల్లకి పెళ్లి కాస్త అలస్యంగా అయితే - ఆడిపోసుకుంటారు ఎందుకు ?

★ అలవాటు. కాని ఇలాంటి దరిద్రపు అలవాట్లు మారాలి, మార్చడానికి తల్లి తండ్రులు సహకరించాలి. కన్న పిల్ల - ఆడైతేనే ? మగ అయితేనే - అన్న సమదృష్టి కలిగి పిల్లల్ని పెంచడం అలవాటు చేసుకోవాలి!

LANGUAGE

★ అలవాటు. కాని ఇలాంటి దరిద్రపు అలవాట్లు మారాలి, మార్చడానికి తల్లి తండ్రులు సహకరించాలి. కన్న పిల్ల - ఆడైతేనే ? మగ అయితేనే - అన్న సమదృష్టి కలిగి పిల్లల్ని పెంచడం అలవాటు చేసుకోవాలి!

పి. డి. కె. - కలకత్తా

నేను ఒక బెంగాలీ అమ్మాయిని ప్రేమించాను. నా తల్లి తండ్రులు అంగీకరించరేమోనని అనుమానంగా వుంది.

★ అంతేత-గున్ చిన్ గా వారు చూడమన్న క్యూతో అమ్మాయిని చూసి రావడంకాదు - మీ అభిమతాన్ని వారికి చెప్పి ఒప్పించండి. ఆఫ్ఫర్ లో, చదువుకున్నారు. ఉద్యోగం వుంది. మీ భార్యని మీరు పోషించకలరు. ఇంకా ఎందుకు పిరికితనం ?

షన్ముఖ - సునాబేడ

పెళ్లి - ప్రేమ తూర్పు పడమరలతో సమానం అని నా నమ్మకం. మీరేమంటారు ?

★ ఏముందీ, చిన్నప్పటి నుంచి సాతాలు వినలేదా, "అపోజిట్ పోల్సు - ఎట్రాక్ట్" అని!

ఎం.వి.వి.ఆర్ - చెల్లూరు

ఎన్.టి.ఆర్. అవతార పురుషుడంటారు. మరి మీరు ?

★ అవతార పురుషుడు కాదుకాని - ఆంధ్రకి చాలా అవసరమైన పురుషుడు.

డి.హెచ్.ఎం.ఆర్. - సికింద్రాబాదు

మీరు చనిపోతే... ప్రశ్నావళి ?

★ బాగుంది. తను చిద్రిస్తే ప్రపంచం ఆగిపోతుందనుకుంటాడు ఒక్క - అనివేకే. నేను కాదనుకుంటున్నాను !!

స్త్రీ మనోభావాలకు
అందమైన
భాషలు ఎన్నెన్నో.
అందులో విమల్ ఒకటి.

చీరలు
జాకెట్స్ • షిఫాన్
వాయిల్ • టిష్యూ • క్రెప్

**“భామా-రుక్మిణి”లో
భర్తను లొంగదీసుకోవడానికి
వాగ్డే చిట్కాలు !**

భామ (రాధిక) సోఫాలో కూర్చుని ఆల్బం చూస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తోంది. ఆదరా బాదరాగా వచ్చాడు లాయర్ శేషు (వాగ్డే).
“ఎప్పుడు చూసినా ఆల్బం పట్టుకుని కూర్చుంటావేగాని, కట్టుకున్నవాణ్ణి గుప్పెట్లో పెట్టుకోవాణ్ణి. అట్టి పాటమే లేదా? ఇదే రుక్మా అయితే చక్కగ బుట్టలో పెడుతుంది.” అన్నాడు.

“ఎలా పెడుతుంది?” అడిగింది భామ.

“వాడికిష్టమైన ఫలహారాల్ని బాగా తిండి, వక్లనే కూర్చుని, నోట్స్ పెడుతుంది.”
“నోట్స్ పెడుతుందా?”

“లేకపోతే ముక్కులోనో, చెవులోనో పెడుతుందేమిటి? తిన్న ఇంటికి వాడెప్పుడూ ద్రోహం చెయ్యడు. ఆ దెబ్బతో రుక్మే దిక్కునుకొని, ఆ కొంతనోనే నడిఉంటాడు.”

“అయ్యయ్యా ! ఇప్పుడే ఏమి చెయ్య

దానని, సుజాత ‘వోకాశంకరుడు’లో
“**భామా మరదదట్లు**”

ఎన్. సరసింహారావు నిర్మించే రాశిమూసిన వారి పై చిత్రం షూటింగ్ పెన్సియన్ రిన ప్రారంభమైంది. శోభన్ బాబు, మురళిమోహన్, రావు గోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య, మాతన్ ప్రసాద్, మాదా, ధమ్, చిట్టిబాబు, రాధిక, సుహాసిని, అన్నపూర్ణ, ప్రత్యేక పాత్రలో గుమ్మడి పార్థివంబున్నారు. జి. సత్యమూర్తి, చక్రవర్తి, వేటూరి, ఎన్. నవకాంత్, భాస్కరరాజు, సలీమ్, వి. కొండలరావు ప్రభుత సాంకేతిక స్టూడియోలతో మంజుల దేవేంద్రరాజు సమర్పిస్తారని చిత్రాన్ని.

‘భార్యభర్తల సవాల్’లో అరుణ

“పాపికోండలు”

“అక్టోబర్ రెండవ వారంనుంచి నవంబర్ 15 వరకు రాజమండ్రి, రంపచోడవరం, పాపికోండలు ప్రాంతాల్లో జరిగే షూటింగ్ తో దాదాపు పూర్తయినట్లే,” అన్నారు కృష్ణ ప్రసాద్. ఈయన సమర్పించే అషరా పిక్చర్స్ “పాపికోండలు” చిత్రం షూటింగ్ ఇటీవల మద్రాసులో జరిగింది. నరేష్, తులసి, రాజా, వనిత, ప్రభాకరరెడ్డి, గిరిబాబు, స్మిత పాత్ర భారులు. ఎన్. ఆర్. నంది మాటలు, కోపెల్లి శివరాం పాటలు రాశారు. చక్రవర్తి సంగీతం, గోపాల్ పాయ, వెంకటేశ్వరరావు శిల్పం, పి. సి. మోహన్ కూర్పు నిర్వహిస్తున్నారు. గవిని కృష్ణ మూర్తి దర్శకత్వంలో బోర్ శిరాములు, బోర్ లక్ష్మణరావు నిర్మాతలు.

సినిమా

మంటాన్?”

“వాణ్ణి నీ నైపుణి కుక్కను లాగినట్టు లాక్కో! ఫలహారాలు వండిపెట్టి, వక్లనే కూర్చుని ప్రేమగా తినిపించు... ఒకటి చెప్పానీకు? రుక్మా అయితే భోజనం అవగానే విస్మరితమైంది. మువ్వ తియ్యకు. అదే విన్నట్లే వాడికి ఎదురుగుండా కూర్చుని చక్కగా మెక్కు.”

“మెక్కితే ఏమవుతుంది?”

“పొట్ట ఉబ్బుతుంది... మొద్దు! మొగుడు అమాంతం మైకంలో పోలిపోతాడు.”

భాగ్యరాజు కథ. స్క్రీన్ ప్లే సమకూర్చి వాయకుడుగా నటించిన ఎన్.వి.ఎస్. క్రియేషన్స్ “భామా-రుక్మిణి” హాస్య ప్రధాన చిత్రంతో భాగ్యరాజు భార్య భామగా రాధిక, మరో భార్య రుక్మిణిగా ఆయన నిజ భార్య స్వర్ణయ ప్రవీణ నటించాడు. భవనంతకుమార్ పంభాషలు, వీటూరి గీతాలన్న ఎం. ఎస్. విశ్వనాథన్ సంగీతం, రవి. కూర్పుతో సహా దేవ వెంకటేశ్వరరావు నిర్మించిన ఈ చిత్రానికి ఆర్. భాస్కర్ నిర్మాత.

“విముక్తి కోసం”లో ఋణ విముక్తి

రచ్చబండ దగ్గర ఊరి పెద్దలు సమావేశమయ్యారు. విప్లవంగా నిలుచున్న వీరాసామి వంక తనిటి నాయుడు మర మర చూస్తూ, “రాల్నా కొడకా! యియ్యారేదో తేల్చేస్తాను. రాయరా భూమి,” పూంకరించాడు.

“వంటంతా పాయదా కింద కొలుస్తున్నాను. మరివ్వడు భూమి రాసీయమంటే యెలా, బాబూ!” వీరాసామి ప్రారేయపడ్డాడు.

“భూమి రాయకపోతే, నువ్వు అప్పవ్వడు తీరుస్తావురా? మూడేళ్ల యి తీర్చలేనప్పు యింకన్నేళ్లు తీరుస్తావు?”

వీరాసామి తన పక్కనున్న పెద్దల వంక దీనంగా చూస్తూ, “బాబూలూ! అప్పుకిందే తే నా గుడితే, యెట్లు కట్టెనుకోమనండి...భూమి నాదీతయమని పెప్పండి,” అన్నాడు.

తనిటి నాయుడు రెచ్చిపోయాడు. “తోస్తే తొంబై దిక్కులు పడిపోతాయరా నీ బోడెద్దులు. యెవడిక్కావాలి?”

“యి న్నా భూమి యీ భూదేవివ్వముకుదే బతికామ—కావాలంటే సంవత్సరం తమ కింద సాకిరీ సేయమన్నా సేస్తాను. భూమి నా దీ తేయండి, బాబూ!”

విశేషం

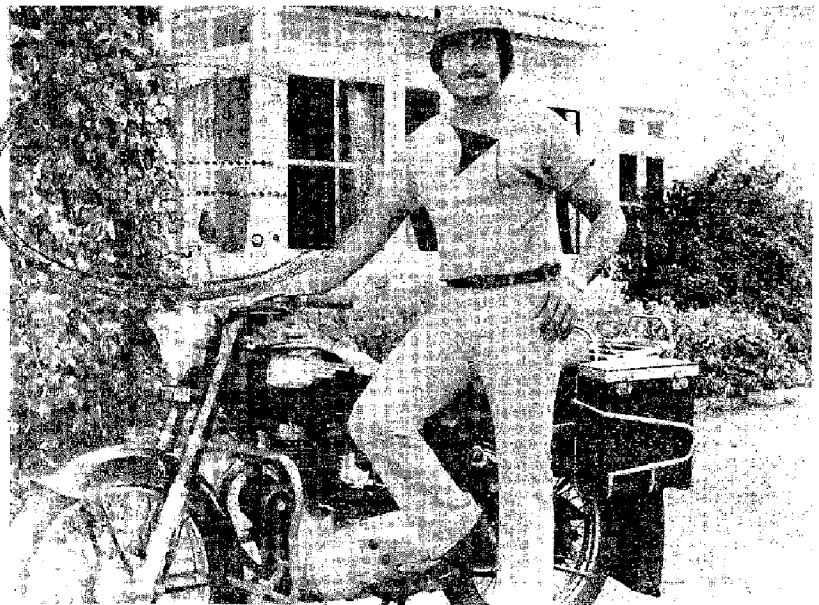
-జి. వి. జి. ఫిల్మ్

తనిటి నాయుడు, ఒక పెద్ద మనిషి దగ్గరి ఇల్లి, “చూడండి, పాపి నాయుడుగారూ కూలినా కొడుకుల వేషాలూ! వెయ్యి రూపాయలప్పుకి పావలా సేయని పాకా, వరక సేయని యెద్దులూ నా కంటగట్టిన; పనికొచ్చిన భూమి నుంచేసు కోడానికి చూస్తున్నాడు,” అన్నాడు.

పాపి నాయుడు తల పంకిస్తూ, “తనిటి నాయుడు పెప్పిందే సరిబురా. భూమి రాసీస్తే గాని బాకీ తీరదు,” అన్నాడు వీరాసామితో.

తనిటి నాయుడు పత్రాలు తీస్తూ, “యెవరు పెప్పినా వినకుండా వున్నావేరా, దొంగ నాకొడకా! రావయ్యా, కరణవయ్యా, యీడి సేత ముందేలిముద్దేయించు...పెట్టా నా కొడకా యేలు ముద్దేట్టు,” అని బలవంతంగా పెట్టిం చాడు.

ఎక్కడా ప్రతిఘటన లేదు. నిస్సహాయంగా ఎవరికీ వారు నెమ్మదిగా జారుకుంటున్నారు. చివరికి వీరాసామి ఒక్కడే మిగిలాడు. అతని కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి. కుప్పలా కూలబడ్డాడు. దోసిలితో మట్టి పట్టుకొని, “తల్లీ, భూదేవిత్తల్లీ! యిన్నాళ్ళూ నిన్ను మ్ముకు

బతికాను. యిప్పుడేలా బతికేది?” అంటూ బావురుమున్నాడు.

అతని ఆర్రవాదం వివేచించెదరు?

ఉదయకుమార్ దర్శకత్వంలో పి. సురేందర్, ఎన్. లక్ష్మణరావు నిర్మించే ప్రజా చిత్ర ప్రాడక్షన్స్ “విముక్తి కోసం” లో నారాయణరావు, సాయీచంద్, కాకరాం, చంపతిరావు, గురగ, ప్రతాప్, పద్మ, జయమాల పాత్రధారులు.

కోథన్తో కట్టా దర్శకత్వంలో

వై. వి. రావ్ చిత్రం

“19వ తేదీ నుంచి ఊటీలో మూటింగ్,” అన్నాడు రవి చిత్ర ఫిలిమ్స్ అధినేత వై.వి.రావ్. ఈయన నిర్మించే కొత్త చిత్రానికి ‘సెప్టెంబర్ 16వ ఎ. వి. ఎం. స్టూడియోస్’ ప్రారంభం

‘సంఘర్షణ’లో చిరంజీవి

త్వనం జరిగింది. శోభన్ బాబు, జయసుధ, రాధిక, రావుగోపాలరావు, ప్రభాకరరెడ్డి, అల్లు రామ లింగయ్య, సుత్తివేలు, సత్యరాజ్, పెమ్మసాని రామకృష్ణ, ఎన్. వరలక్ష్మి, పుష్పలత, బేబీమీన పాల్గొంటున్నారు. బాలమురగన్ కథకు పూసల మాటలు రాశారు. ఆశ్రయ, సి. నారాయణరెడ్డి గీతాలకు సత్యం స్వరకర్త. దేవరాజ్ నాయు, డి. రాజగోపాలరావు కూర్పు, సలీమ్ నృత్యాలు, ఎం. కృష్ణ శిల్పం, వి. మందరం నిర్వహణ, ఎన్. రామకృష్ణ సహకార దర్శకత్వంలో కట్టా సుబ్బారావు దర్శకుడు.

చక్రవర్తి, మురళీమోహన్, ప్రభ
'దేవి - శ్రీ దేవి' లో

దై ర్ఘ్యం తాత్పర్య ప్రసాద్ చిత్రాలు

* చంద్రమోహన్, ము ర లీ మో హన్, మహానీని, పూర్ణిమ, మామతీరావు నటించిన “కుబ్జమహారం” సెప్టెంబర్ విడుదల. గణేశ్ పాత్రో సంభాషణలు, పక్కవర్తి సంగీతంతో సి. ఆర్. ఆర్. ప్రసాద్, సి. కె. ఆర్. ప్రసాద్ నిర్మాతలు.

★ కేషయ్య నిర్మించే శ్రీ రంగశాయి
పిక్చర్స్ “మనిషికి మరో పేరు” చిత్రం
మూటింగ్ పూర్తయింది.

★ వందమూరి బాలకృష్ణ హీరోగా ఆక్స్‌బర్‌లో షూటింగ్ ప్రారంభమయ్యే చిత్రాన్ని ఆఫోకో, రాకెట్ నిర్మిస్తారు.

★ ఎ. వి. ఎం. స్టూడియోస్ వారు శివాజీ గణేశన్ కొడుకు ప్రభు, స్మిత నాయక్ నాయికలుగా నిర్మించే “నూరకాపై సింగకుట్ట” చిత్రాన్ని తెలుగులో చిరంజీవీ హీరోగా ఆక్టోబర్ లో ప్రారంభిస్తారు. చుక్కనరి సంగీత దర్శకుడు.

“సంసారవృక్షంగా వుండే ఏ ప్రాతనయినా
పోషించడానికి నేను రెడీ!”

నమోదు చేయబడిన చిత్రాల పేర్లు

క్రాంతి ఇండస్ట్రీయల్ క్రియేషన్
 “ఎరుద్యోగి, నీ జీవిత దారి ఎటు?” అది దేసి
 నిలిచి “దేసి కన్యకా పరమేశ్వరి,” నీ ఎన్.ఆర్.
 పేర్లన్న “జగజ్ఞానా,” శ్రీ బాలాజీ చిత్ర
 మందిర్ “పురి నిల్పి,” భారత్ చంద్రా ఎంటర్
 ప్రైజెస్ “మహర్షి తుకుడు”.

'లంకె బిందెలు'లో జయనుధ, కృష్ణ పద్మ, సాయిచంద్ 'విముక్తికోసం'

సువాసిని, గొల్లపూడి మారుతీరావు 'శుభముహూర్తం'లో

విశిష్టమైన రీతిలో "ముందడుగు"
విజయోత్సవం !

"కె. ఎన్. ప్రకాశరావుగారి కుటుంబం లోంచి వచ్చిన దర్శకులు కె. రాఘవేంద్రరావు, కె. బాసయ్య మా సంస్థలు తీసిన 16 చిత్రాలకు దర్శకత్వం వహించారు. అన్ని చిత్రాలూ విజయ

వంతమై నవే. మా కొత్త చిత్రం 'సంఘర్షణ' డైరెక్టర్ మురళీమోహనరావు కూడా ఈ కుటుంబంలోని వాడే. భారీ తారాగణంతో రూపొందించిన మా చిత్రం స్నిటి లోకే 'ముందడుగు' రికార్డును సృష్టించింది. మా

సంస్థలో గత పదిహేనేళ్లుగా పని చేస్తున్న సిబ్బందిని ఈ సందర్భంలో తగు రీతిలో సత్కరించడం వా ధర్మం. యాభైవేల రూపాయలను సీనియారిటీ ప్రకారం వారి వారి పేర్లతో బాంక్ లో డిపాజిట్ చేసి, వారికి కొన్ని బహుమతులను కూడా ఇస్తున్నాను," అన్నారు డి. రామానాయుడు. ఈయన నిర్మించిన మరేష్ ప్రొడక్షన్స్ "ముందడుగు" చిత్రం 18 కేంద్రాలలో శతదినోత్సవం, 6 కేంద్రాలలో రజతోత్సవం జరుపుకున్న సందర్భంగా ఆగస్ట్ 28న మద్రాసు తాజ్ కోరమాండల్ హోటల్స్ విజయోత్సవం వైభవోపేతంగా జరిగింది.

"శ్రీలంకలో పెక్కు ఇడుమలకు లోనైన తమిళ సోదరులకు పదివేలు, మన రాష్ట్రంలోని వరద బాధితులకు పదివేల రూపాయల విరాళాల్ని ఇస్తున్నాను," అని డి. రామానాయుడు సభా ముఖంగా ప్రకటిస్తూ, "అదిలో మా చిత్రాలు కొన్నింటిలో ఎన్.టి.ఆర్., గారికి డూప్ గా సత్కారాలయణ పాత్రోపేతం తీసుకోకుండా సటిం చారు. ఈ సందర్భంలో ఆయనకు ఐదువేల రూపాయలను బహూకరిస్తున్నాను," అన్నారు. ఆ మొత్తాన్ని సత్కారాలయణ కూడా శ్రీలంక లోని తమిళ సోదరులకు, మన రాష్ట్రంలోని వరదబాధితులకు చెరిసగం విరాళంగా ప్రకటించారు.

సంఘర్షణ సినిమా అనుభూతినికావాలి

త్రాంగభతుల

త్రాంగభతుల ఎన్.ఎం.రామారెడ్డి నిర్మించి, వెంకటేశ్వర, నాగార్జున అక్కినేని

ఆగ్నేష్ వూర్తి

కృష్ణ నటింపన పద్మావతి స్వామియోస్థులు

S. V. R.

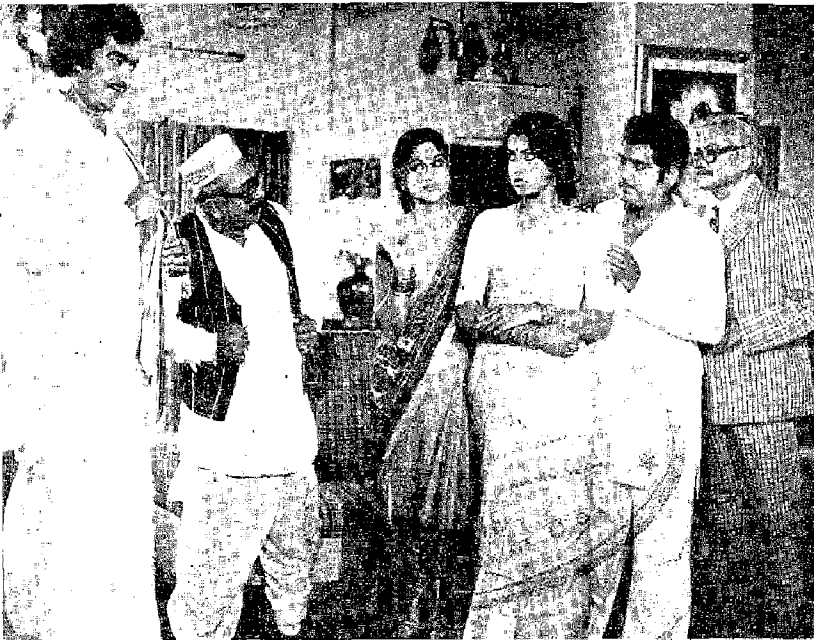
రత్నమూర్తి

పుజారాజు

కథాకర్త: ఎం.మల్లికార్జునరావు నిర్మాత: జి.నాగరత్నమ్మ నిర్వహణ: జి.ఆదిత్యగిరిరావు B.Sc., జి.హనుమంతరావు నిర్వహణ: ఎం.మల్లికార్జునరావు

PADMALAYA PUBS.

‘కురుక్షేత్రం’లో ‘సీత’లో రంగనాథ్, బలరామ్, రాజమలీచన, అంబిక, వత్సం, కామేశ్వరరావు

హిందీ చిత్ర విశేషాలు!

★ తన సుదీర్ఘ పనిమూ జీవితంలో ఇంతవరకు ఏ స్టంట్ మాస్టర్ నూ వినియోగించుకోని దర్శక నిర్మాత వి. శాంతారాం తన “జువ్వార్” చిత్రానికి మానక్ ఇరానీ అనే సైట్ కంపోజర్ ను బుక్ చేశారు.

★ స్వల్ప యు మహ్మద్ రఫీ కొడుకు షహీర్ రఫీ కూడా నేతృ్య గాయకుడయ్యారు. వారిన్ ఫిలిమ్స్ వారి “సోచానాథా” చిత్రానికి ఆగస్ట్ 23న తొలిసారిగా గానం చేశాడు. ఇతని తండ్రి కూడా 1942 ఆగస్ట్ 23న తొలిగతం గానం చేశాడు.

★ దిలీప్ కుమార్, సైరాబానూలు ఇటీవల అమెరికా వెళ్లి నవ్వులు బనచేసిన మిథూమ్ హాటల్లో కొన్ని నగలను పోగొట్టుకున్నారు.

★ మాడరన్ మూవీస్ “యాదోంకి కవన్” చిత్రంలో జీనత్ అమన్ తొలిసారిగా ద్విపాత్రలు నిర్వహిస్తోంది. ఆమెకు స్పెషల్ మేకప్ లాన్ ఏంజెల్స్ లోని టామ్ బర్క్ న్ న్నూ డియోలో చేయించారు. “గాడ్ ఫాదర్, కోన్ ఎన్ కౌంటర్స్ ఆఫ్ ది థర్డ్ కైండ్, రిటర్న్స్ ఆఫ్ ది జెడ్” వగైరా హాలీవుడ్ హీట్ చిత్రాలకు టామ్ బర్క్ స్పెషల్ మేకప్ లు చేశారు.

★ “భేతాత్” చిత్రానికి పని చేసిన కారందరూ పింగ్ లే! హీరో సన్నీద్యోల్ అసలు పేరు అజయ్ పింగ్. హీరోయిన్ అమృత్ పింగ్. నిర్మాత బి. కవ్ పింగ్. దర్శకుడు రాహుల్ రావైల్ అసలు పేరు రాహుల్ పింగ్. ఛాయాగ్రాహకుడు మన్ మాహాపింగ్. శబ్దగ్రాహకుడు నరేందర్ పింగ్. ఈ చిత్రానికి బొంబాయి పంపిణీదారుడు ఎన్. వకీల్ పింగ్, తూర్పు పంజాబ్ పంపిణీదారుడు నరేందర్ పింగ్.

★ బి. ఆర్. ఇస్మాయిల్ చిత్రం “తోక్ క్యా కహంగా” రెండు ప్రింట్లు బొంబాయి నుండి బీహార్ పంపిణీదారులు వైశాలి పిక్చర్స్ కు పంపబడ్డాయి. గమ్యస్థానం సాట్నాలో ఆ ప్రింట్లు డబ్బాలు తెరిచి చూస్తే, ఫిలిమ్ ప్రింట్లకు బదులు ఉల్లిపాయలు, టామేటోలు, బంగాళాదుంపలు ఉన్నాయట! ఇటువంటి ఫిలిమ్ ప్రింట్ల తిమ్మరణకు పేరు మోసిన మొఘల్ నరాయ్ జంక్షన్ లో అవి గల్లంతయి ఉండాలని భావించబడుతోంది.

★ రాజశ్రీనారి “అద్మీ భూత్ జాతాపా”లో రాజేష్ నిన్నా సరసన జయప్రద, టేనా మునీమ్ లు నాయికలు.

కృష్ణ, కృష్ణంరాజులతో
చానరి దర్శకత్వంలో “యమద్ధం”

“సెప్టెంబర్ 2 నుంచి 10 వరకు ఫస్ట్ షెడ్యూల్ జరిగింది. అక్టోబర్ లో రెండో షెడ్యూల్... నవంబర్ లో ఆఖరి షెడ్యూల్,” అన్నారు విజయలక్ష్మి అర్బ్ పిక్చర్స్ అధినేత టి. త్రివిక్రమరావు. ఈయన దానరి నారాయణ రావు కథ, స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు, దర్శకత్వంలో నిర్మించే “యద్ధం” చిత్రంలో కృష్ణ, కృష్ణంరాజు, సత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు, ప్రభాకరరెడ్డి, గొల్లపూడి మారుతీ రావు, అల్లు రామలింగయ్య, జయసుధ, జయ్య పద

‘తెలితే సంగమం’లో పవిత్రశ్రీ

సుజాత, జయమాలిని, స్మిత నటిస్తున్నారు చక్రవర్తి, భాస్కరరాజు, కోటగిరి వెంకటేశ్వర రావు, సి. వి. రమణజాబు, సి. ఎన్. కృష్ణ మోహన్ రెడ్డి, యమ్మపూరు ప్రభాకర్ దోనవల్లి కోటేశ్వరరావు, గోపీకృష్ణ ప్రభు సాంకేతికవర్గంతో టి. ప్రద్యుమ్నరావు సహ నిర్మాత.

అమితాబ్ బచ్చన్ కు ముద్దుపేర్లు!

అస్తులు “అమితేశ్!” అని, జీనత్ అమన్ “ఎ. బి.”, రాజీవ్ గాంధీ “ఫాదర్-ఎ” (పేరులో 4 ‘ఎ’ ఉన్నాయి గమక) అని, రణధీర్ కపూర్ “లంబూజీ” అని, తల్లిదండ్రులు “మమ్మా!” అని పిలుస్తారు.

ట్రైలో

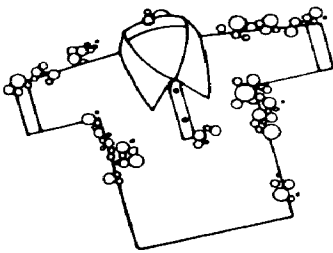
ఉపయోగించడానికి మీకొక
మంచి కారణం:

ఇతర ప్రముఖ డిటర్జెంట్ బిల్లలకన్న
దీని ధర 30% తక్కువ.

ఇవిగో, ఇంకా మూడు కారణాలు:

మరింత నురుగు

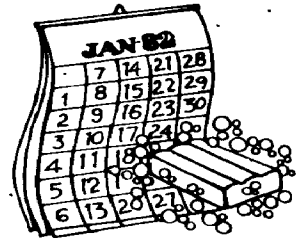
దీని సమృద్ధమైన నురుగు మరో
డిటర్జెంట్ బిల్లకన్న ఎక్కువ
బట్టలను శుభ్రం చేస్తుంది.

మరింత ఉలికే శక్తి

అతిగా మాసిన బట్టల్ని కూడ
చక్కగా శుభ్రం చేయగలది ట్రైలో.
అందులోనే ఉన్న బ్లూ తెల్లటి
బట్టలకు వాటి అసలు తెల్లదనపు
మెరుపు తెస్తుంది.

మరింత మన్నిక

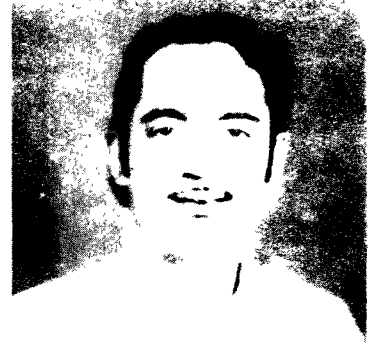

ట్రైలో సులువుగా మెత్తబడిపోదు.
అందుకే అందులో వృథాపోయేది
ఎంత మాత్రం ఉండదు. పూర్తిగా
ఆరిగిపోయేదాకా ట్రైలోను వాడవచ్చు.

ట్రైలో — మరింత ఉపయోగకరమైన నీలి డిటర్జెంట్ బిల్ల.

Godrej
హృదయ

మధుర గాయకుడు పూర్ణచందర్

శాస్త్రీయ సంగీత విద్వాంసులు - లలిత సంగీతంగాని, సినిమా గీతాలుగాని పాడలేరేమోనని ఇదివరకు కొందరు సంశయించేవారు.

ఆ సంశయాన్ని పటావంచలు చేసిన గాయకుడు పూర్ణచందర్.

'మేఘ సందేశం' టైటిల్ సాంగ్ లో ఆయన మధుర గానానికి ఎందరో ముగ్ధులయ్యారు.

కేసెట్ల ద్వారా, రికార్డుల ద్వారా విడుదలైన "అనందభైరవి" చిత్రంలోని "తిల్లానా"కు పరవశులయ్యారెందరో.

"శుభలేఖ" చిత్రంలో అక్కడక్కడ వినిపించిన 'హమ్మింగ్' బాలసుబ్రహ్మణ్యందేనానని అడిగినవారూ లేకపోలేదు. ఆ సందేహానికి బాలసుబ్రహ్మణ్యమే ఓ సీని వారపత్రికలో సమాధానమిచ్చారు - అంత శ్రావ్యంగా హాన్ చేసిన వ్యక్తి పూర్ణచందర్ అని.

ఏడవ ఏట నుంచే కర్ణాటక శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని టుణ్ణంగా అభ్యసించిన పులిపాక పూర్ణచంద్రరావు హిందూస్థానీ శాస్త్రీయ సంగీతంలోనూ నిష్ణాతులు. ఉర్దూ ఘజల్

పాడే కర్ణాటక సంగీత విద్వాంసుడు ఈయనొక్కడే. వయొలిన్ వాద్య నిపుణుడు కూడా. సోల్ కచేరీలు ఇచ్చారు; మంగళంవల్లి బాలమురళీకృష్ణకు ఎన్నో కచేరీలలో వయొలిన్ వాయింపారు. "నేనెవరో ప్రపంచానికి తెలియజేసింది బాలమురళీ గారయితే, నన్ను సినిమా రంగానికి పరిచయం చేసింది జి. కె. వెంకటేశ్ గారు," అంటారీయన.

ఈయన తొలుద్దొగానంచేసిన చిత్రం "సవాది అప్పన్న" (కన్నడం). కర్ణాటక రాష్ట్రంలో ఈయన స్థాపితులు.

1966లో జాతీయ స్కాలర్ గౌరవాన్ని పొందారు. అప్పట్నుంచి మద్రాసులో స్థిర నివాసమేర్పరచుకున్నారు.

మద్రాసు, ఢిల్లీ, లక్నో, కాన్పూర్, బొంబాయి, సికింద్రాబాద్ లో పలు ఘజల్స్ కచేరీలు ఇచ్చారు.

1971 నుంచి మద్రాసు అలిండియా రేడియోలో నిలయ విద్వాంసుడుగా ఉంటున్నారు.

"నేను మద్రాసుకు వచ్చినప్పట్నుంచి

నాకు గురువు, గైడ్, ఫిలాసఫర్ మా బంధువు ముదిగొండ లింగమూర్తిగారు," అనే పూర్ణచందర్ కు డైరెక్టర్ కె. విశ్వనాథ్, ఎన్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యంలూ కూడా బంధువులే.

నాదమే ప్రాణంగా, సంగీతమే జీవిత పరమార్థంగా భావించే పూర్ణచందర్ సినిమా రంగంలోనూ బిజీ అయ్యేలోకం చేయవలసే ఉంది.

—జి. వి. జి

"శ్రీరంగనీతులు"లో

అంతర్వాటకం

రాజేష్ (ఎ. ఎన్. ఆర్.) బెడ్ మీద పడుకొని ఉన్నాడు. మంచానికి అనుకుని నిలుచొ న్నపు విజయ (శ్రీదేవి) గోళ్ళ గిట్టుకుంటూ, ఓరకంటితో చూసింది. "ఏమండీ!... మీ

నాన్నని... పాపం, ఎందుకలా టీక్ చేస్తారు?" తటపటాయిస్తూనే అడిగింది.

రాజేష్ నవ్వాడు. "ఏం, నీకు జాలిగా వుందా? అదుగో అవన్నీ నీకనవసరం. ఇటువంటి అడ్డు ప్రశ్నలు వెయ్యేద్దని నే నెప్పుడో చెప్పిను. ఇలా రా! కూర్చో... ఇంకా దగ్గరగా కూర్చో..."

మతింత దగ్గరగా," అంటూ ఆమె భుజంమీద చేతులేశాడు.

విజయ విదిలించుకుంటూ, "ఇప్పుడెందు కండి ఇది? మీ నాన్నగారు చూస్తున్నప్పుడే ఇలా నటించమన్నారు కదా?" అంది.

"అదే... ఆయన చూస్తున్నప్పుడు నటించ దానికి ఇప్పుడిది రిహార్సల్," అంటూ ఆమెను బలంగా దగ్గరికి లాక్కున్నాడు.

"అబ్బా! వదలండి... క్లీక్! ఎల్లకాలం ఈ రిహార్సల్నూ, నటనేనా?"

"హామ్! నున్నీ ప్రశ్న ఎప్పుడు మేస్తావా అని ఎదురుచూస్తున్నాను... చూడూ! నున్నీ నటన పర్ఫెక్ట్ గా విజయవంతం చేస్తే, ఆ నటనే విజయ చేసేయడం నా చేతుల్లో ఉంది," అంటూ ఆమెను అక్కున చేర్చుకున్నాడు.

పారవశ్యం చెందిన విజయ కిమ్మనలేదు.

శ్రీమతి అన్నపూర్ణ సమర్పణలో వెంకట్ అక్కినేని, నాగార్జున అక్కినేని నిర్మించే "శ్రీరంగనీతులు" చిత్రానికి ఎ. కోదండరామ రెడ్డి దర్శకుడు. కొదాలి అంజనేయ చౌదరి ఎగ్జిక్యూటివ్ నిర్మాత.

“జగన్”లో దూషణ - భూషణ

కోవలం బీచ్ కి వెళ్లే దారిలో కల్యాణ్ రెస్టోరంట్ లో లలితాలయ మూచీ మేకర్స్ వారి “జగన్” చిత్రం షూటింగ్... మాజీ ముఖ్యమంత్రి (గొల్లపూడి మారుతీరావు) చుట్టూ ఉన్న వందిమాగధులు “ఈసారి మీరే మళ్ళీ ముఖ్యమంత్రిగా రావడం ఖాయం” అని స్తోత్ర వచనాలు పలుకుతుండగా పక్కనే ఉన్న మాజీ ముఖ్యమంత్రి ప్రధాన కార్యదర్శి (జె.ఎన్) “వదలిలేనివాడు ప్రభుత్వం సతినెలా పడిపోతుందనుకుంటాడు. వదలిపో ఉన్నవాడు - మరో అయిదు సంవత్సరాలదాకా ఎలెక్షన్లైతే; తానే కంటిమ్యా ఆయిపోరానని అనుకుంటాడు. ఇది అవమాయితి, అచారం; దీన్నేవరూ కాదనలేరు. మార్చలేరు,” అన్నాడు గుక్కతిప్పకోకుండా.

జ య సు ధ 'అమ్మాయి మనసు'

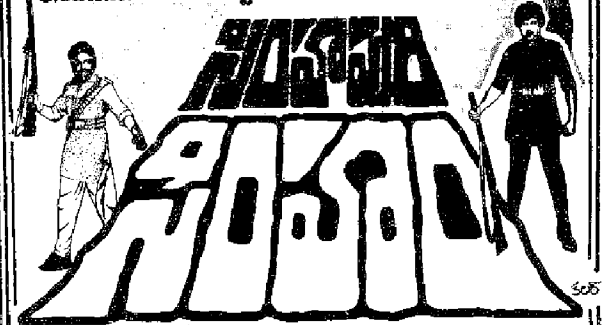
“వీ! నోయ్యయ్” అన్నాడు మాజీ ముఖ్యమంత్రి. కార్యదర్శి నోటికి అడ్డుగా చేతిని ఉంచుకునేవాడు.

దాసరి నారాయణరావు కథ, స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు, దర్శకత్వంలో ఎన్. ఎన్. ఖట్ నవ్వించే “జగన్” చిత్రంలో శోభన్ బాబు, జయసుధ, జగ్గయ్య, అల్లూరామలింగయ్య పేకేటి, ఉమామహేశ్వరరావు, నవమోర్తుమూర్తి, డాక్టర్ రాధాకృష్ణ, జె. జి. మహేంద్రన్, సుమలత, జయమాలిని. నిర్మల, కె. ఆర్. సానిత్రీ పాల్గొన్నారు. పంకితం : చక్రవర్తి. పాట : కె. ఎన్. హరి. కూర్పు : కృష్ణ. శిల్పం : రామచంద్రసింగ్. నిర్వహణ : దండమూడి కోటేశ్వరరావు, సారిక రామచంద్రమూర్తి. సహ దర్శకత్వం : కమల్ తేజ్. సహకార దర్శకత్వం : డివిట్ రావు, సత్యనారాయణ, వెంకటేశ్వరరావు. నిర్మాతలు : వజ్రే సుబ్బారావు, విజయ శంకర్.

da DIMPLE

కె.యస్.నారాయణ డిజ్ట్రీ సమర్పించి విజయసాయి ఫిలింస్ ప్రా.

గాయకులు: మహేష్ గాంధీ, కృష్ణకృష్ణ చద్యకర్లు: కాపి రామకృష్ణ

వచన ముద్రాణము

యలమంచిలి రహస్యలక్ష్మి

ఆ సాయంత్రమే ఆషా యింటకి వెళ్లాడు సారధి! సలీమ్ మ రు నా డు వస్తాడని చెప్పడానికి!

ఆషా కాలేజి నుంచి రాలేదని తెలిసి కాలేజికి వెళ్ళాడు. అప్పటికే బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఆ వేళ ఏదో ఫంక్షను వుందని తెలిసింది. కానీ అప్పటికి అది పూర్తయిపోయిందనీ, ముద్దెంట్లు వెళ్లిపోయారనీ తెలిసి యింటి దారి పట్టాడు.

మధ్యలో తోటి రెక్కరరు కలిస్తే పది నిమిషాలు మాట్లాడాడు!

“ఎనిమిదయిపోయింది! ఆషా యింటకి వెళ్లుంటుందీపాటికి!” అనుకుంటూ నడిచాడు. కొంతదూరం వెళ్లిన తరువాత ఎవరో తూలుతూ నడుస్తున్నట్లున్నించింది. ఓ ఆమ్మాయి లా కన్పించి అగాడు.

“ఆషా! నువ్వు? ఏమైందమ్మా?” ఆషా నిలబడడానిక్కూడా ఓపిక లేనట్లు తూలి పోతోంది! జాబ్బంతా రేగిపోయింది! ముఖాన అక్కడక్కడ గాల్లున్నాయి! రక్తం కూడా వస్తోంది ఆ గాయాల నుంచి!

(గత సంచి క తరువాయి)

“ఏమైందమ్మా?” సారధి అందోళనతో వణికిపోయాడు!

“నన్ను... యింటికి జేర్చు... అన్నయ్యా! ప్రాణం పోయేట్టుంది!” సారధి వెంటనే లాక్సీని పిలిచాడు.

ఆషా సారధి భుజంపైన వారిపోయింది! అతని మనస్సు కీడు శంకిస్తోంది?

“ఏమైంది? ఆషాకి? ఏ రోజీ వెధవో... నో! నో! అలాంటిదేంజరిగి వుండదు! ఏదైనా యాక్సిడెంటు వుంటుంది! విశ్వస్థయ్య దాక్తరగా! చూస్తాడు!”

సారధి మనస్సులో వేం ఆలోచనలు! ఇల్లు రాగానే ఆషా తల్లిని పిలిచాడు. ఆమె గుండెలు బాదుకుంటూ కొడుకుని పిలిచింది.

“ఏమైందమ్మా! అరే! స్పృహ తప్పింది! ముందు యింట్లోకి తీసుకెళ్తాం వుండు! సారధీ! ప్లీజ్! హెల్ప్ మీ! ఆషా అన్న అక్కర్ లోనికి తీసుకు వెళ్లాడు. సారధి తాను చూచినంత వరకు చెప్పాడు. ఆషాకి యింకా తెలిసి రాలేదు.

“ఏమైంది అక్కర్?” సారధి ఆతురత నణుచుకోలేక ప్రశ్నించాడు.

“యాక్సిడెంటుయినట్టుంది! మోటారు సైకిలుగానీ స్కూటరుగానీ డాష్ యిచ్చి వుండాలి! పెద్ద గాయాలేమీ లేవుమరి!”

ఆషాకి ఎప్పటికో తెలివి వచ్చింది. కళ్లువిప్పి ముందుగా సారధిని చూసింది. ఆమె పెదవులు దుఃఖంతో వణికిపోతున్నాయి. కళ్ళు నిండుగా అగ్రతబిందువులే! తల్లివైపు చూసి వెంటనే కళ్ళు వాల్చుకుంది!

“ఏమైందమ్మా?” సారధి ప్రశ్నించాడు.

“సలీమ్... రాలేదా?... ఆమెమాట్లాడ లేకపోతోంది దుఃఖంతో.

“కాస్త రెస్ట్ తీసుకో ఆషా! అమ్మా! కాసిని వేడి పొలివ్వు ఆషాకి!” అక్కర్, సారధితో పాటు ఆ గదినుంచి బయటికి వచ్చాడు; ఓ అరగంట కూర్చుని సారధి ఆషా దగ్గర తెచ్చి చూశాడు.

“వీడే!... వీడే! పట్టుకోండి?” ఆషా సారధిని చూడగానే పెద్దగా అరిచి పడిపోయింది.

“పెద్ద ప్రమాదాన్ని చూసి వుంటుంది! భయం వదలలేదీంకా! పడుకోనివ్వమ్మా!” అక్కర్ మాటలు విని ఆషా తల్లి ధైర్యం తెచ్చుకుంది.

సారధి మరికొంతసేపు కూర్చుని వుదయమే వస్తానని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

అతడు వెళ్ళేటప్పటికి సీత యింటి దగ్గర లేదు! ప్రక్క యింటివారమ్మాయి తాళంపై తెచ్చి యిచ్చింది.

సారధి అలసిపోయాడు బాగా! కుర్చీలో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నాడు. ఆషా ‘కప్పీళ్ళూ’, బాధతో వణికిపోయిన ఆమె ముఖమే పడేపడే గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

అంతలో సీత వచ్చింది.

“శ్రీనివాస్ వచ్చే వెలలో అమెరికా వెళ్లి పోతాట్టు! రేఖని మోసం జేసేట్టున్నాడా మనిషీ! డైరీ యిక్కడ మర్చిపోయి వెళ్ళాడు! జేబులో నుంచి పడిపోయి వుంటుంది! అందులో రాసి వుంది! రేఖ అంటే ‘ఓ... విస్కీసీసా’ అని రాసుకున్నాడు. నా గుండెలు తరుక్కుపోయాయి! వెళ్ళి నాలుగు దులిపేవచ్చాను! తిన్నగా కోర్టుకి వెళ్తానని ముఖంమీదే చెప్పేశాను! నన్ను... చంపేస్తానన్నాడు! ఏడు జన్మలెత్తినా అంత ధైర్యం నీకు రాదని చెప్పాను. ఎంత రాక్షసత్వం? ఆ మనిషిలో! నీకు... చెప్పడానికి నాకు సిగ్గుగ్గా వుంది! ఆ... మనిషి... ఓ... ఆడపిల్లని... నాశనం చేయబోతుంటే... కోపం పట్టలేక అక్కడేవున్న కుర్చీని విసిరేశాను!... కానీ ఆ... మూర్ఖుడికి తగల్గేదు! నాపైన విరేశాడేదో! తలకి... దెబ్బ తగిలింది! ప్లూహతప్పి పడి పోయాను! నాకు తెలివవచ్చి చూసేసరికి హాస్పటల్లో వున్నాను. ఆ అమ్మాయిని తీసుకుని... 46 ఆంధ్రనవిత్రావ్రత 14-10-83

జరిగిన కథ - 11: సలీంకు సారధివల్లగల ఆరాధనను మనస్సులోనే మెచ్చుకొంటుంది శశిరేఖ. సారధి శశిరేఖతో పసిగట్ట ఆమెను పదిలేసి సీత దగ్గరకు వెళుతాడు. సీత భర్త శ్రీనివాస్ అని తెలుసుకుంటాడు. శశిరేఖను చూడాలంటుంది సీత. తను విజయకు తగినవి సోమయాజులు గారితో అంటాడు సారధి. మనిషికి మనస్సు ముఖ్యం కానీ, కులం (వధానం కాదని చెబుతాడు సోమయాజులు. సోమయాజులుగారికి పక్షవాతం వస్తుంది. విజయను, రాజ్యంను ఆయన దగ్గరకు తీసుకెళతాడు సారధి. సోమయాజులుగారికి సలీంను పరిచయం చేస్తాడు. సీత సారధి ఇంటికి వచ్చి అక్కడ శశిరేఖను చూస్తుంది. శ్రీనివాస్ కన్నా మంచివాడిని తెచ్చి పెళ్లి చేస్తానని సారధి శశిరేఖకు చెప్పబోగా ఆమె అతని మాట వినకుండా అతనితో ఘర్షణ పడుతుంది. మెల్ల మెల్లగా విజయ మనస్సును సారధి అకట్టుకొంటుంటాడు. సారధి తీసుకు వచ్చిన కుర్రాడు తనకు నచ్చలేదని చెబుతుంది విజయ. విజయ మాత్రం దగ్గర కాలు జారి పడగా కాలు ప్రాక్కరవుతుంది. విజయ మాటల వలన ఆమె మనసులో తనకు స్థానం ఉందని సారధికి స్పష్టంగా తెలిసిపోతుంది. సారధి పైదరాబాదునుంచి వస్తాడు. సారధి, విజయ ఒకరిపై ఒకరికి గల ప్రేమను వ్యక్తం చేసుకుంటారు. సారధి పైదరాబాదుకు రాగానే శశిరేఖ తను శ్రీనివాసును పెళ్లి చేసుకోబోతున్నట్లు చెబుతుంది. అది విని బాధపడతాడు సారధి. శ్రీనివాస్ ప్రవర్తనకు అనన్యపడి అతడిని వెళ్లిపొమ్మని శాసిస్తుంది శశిరేఖ. ఆషా, సలీంల పెళ్లి నిశ్చయమవుతుంది. రేఖకోసం వచ్చిన శ్రీనివాస్ సీతను చూస్తాడు. రేఖ మాటలకు తికమకపడతాడు శ్రీనివాస్. సీతని పెళ్లి చేసుకోమని శ్రీనివాస్ కురుతుంది రేఖ. తను రేఖ కోసమే పుట్టానంటాడు శ్రీనివాస్.

'దేవి - శ్రీదేవి'

దేవితైవా ఒకే సమాధానం

అఫీసు రూమ్... దేవి (జయసుధ) తన టిబుల్ దగ్గర్నుంచి లేచి, మేనేజర్ (చక్రవర్తి) టిబు వద్దకు వెళ్ళింది. "సార్!"

"ఏమ్యా, వేసేం చేయగల్లు?" అన్నాడు మేనేజర్.

"తల నొప్పిగా ఉంది, సార్... హాఫ్ డే ఎన్ కావాలి."

"కుదరదమ్మా. కొత్తగా ఉద్యోగంలో కేరినవాళ్ళు అత్యవసరమైతే రిజైన్ చెయ్యాల్సిందే తప్ప - నెల్లాళ్ళ వరకు ఒక్క రోజైనా సెలవు పెట్టకూడదని అయ్యగారు ఆర్డరు చేశారు... వేసేం చేయగల్లు?"

'చండి-చాముండి'లో విజయలలిత

"అవును... అయ్యగారికి ఇంకా లంచ్ టయిమ్ కాలేదా? మీరెళ్ళి ఒకసారి గుర్తుచేసి రాకూడదూ?"

"అది నా డ్యూటీ కాదమ్మా... వేసేం చేయగల్లు?"

"సావం! స్టైవో కూడా ఆక్కడే ఉంది. ఆకలవుతుంది కదా - నే వెళ్ళి పిల్చిరానా?"

"అది నీ డ్యూటీ కాదమ్మా... వేసేం చేయగల్లు?"

"అది కాదు... ఆ స్టైవో, బాన్తో అంత చనువుగా బిహెచ్ చేస్తుందే! ఎప్పుడూ అంతేనా?"

'వైదీ'లో సంయుక్త, మాధవి, చింతివి

"అవిడ ఉద్యోగంలో చేరినప్పట్నుంచి - అంటే, ముమాటు పదేళ్ళుగా ఎప్పుడూ ఇలాగే ప్రవర్తిస్తూంది... దానికి వేసేం చేయగల్లు?"

ఇంతలో పూన్ వచ్చి, "అయ్యగారు ఆర్డర్ బట్గా అక్కెంట్స్ ఫైల్ తీసుకు రమ్మన్నారు," అన్నాడు

"లంచ్ అవర్లోనా?" అంది దేవి.

"అయ్యగారు అడిగినప్పుడు లంచ్ అవర్ అయినాసరే - తీసుకెళ్ళాల్సిందేనమ్మా... వేసేం చెయ్యగల్లు?" అన్నాడు మేనేజర్.

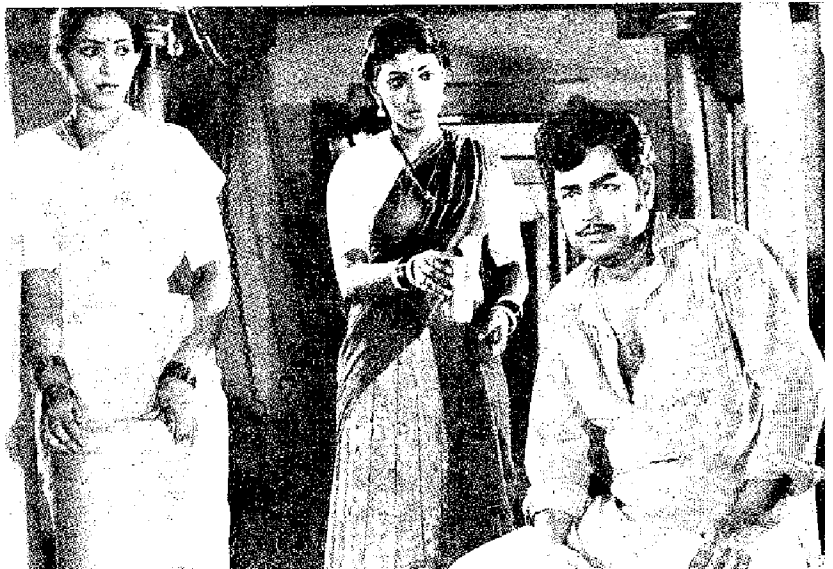
దేవి విసుక్కుంటూ కదిలింది.

షాట్ ఓకే అయ్యాక డై రెక్టర్ రాజాచంద్ర "ఈ చిత్రంలో ప్రభ పాత్ర పేరు కూడా వ్రాఫే!" అన్నాడు. మురళీమోహన్ ప్రధాన పాత్ర నిర్వహిస్తూ సమర్పించే జయభేరి ఆర్ట్ ప్రాడక్షన్స్ 'దేవి - శ్రీదేవి' చిత్రాన్ని కిశోర్ నిర్వహణలో మాగంటి వెంకటేశ్వరరావు నిర్మించారు.

కృష్ణ, పి. సి. రెడ్డి శాంబినేషన్ లో "పులిజాదం"

"గ్రామీణ వాతావరణంలో పెంటిమెంట్ లో పాటు క్రియమ్ కథాంశం ఆక్టోబర్ లో పాటు రికార్డవుతాయి నవంబర్ లో మా టింగ్ ప్రారంభించి, డిసెంబర్ జనవరి నెలల్లో మూడు షెడ్యూల్స్ లో పూర్తిచేస్తాం," అన్నాడు పి చంద్రశేఖరరెడ్డి. ఈయన దర్శకత్వంలో పి. జె. ప్రభాకరరెడ్డి నిర్మించే ఉష:శ్రీ క్రియేషన్స్ "పులిజాదం" చిత్రంలో కృష్ణ, జయసుధ, సత్యనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, మాతవేదినాధ్, కె విజయ, అన్నపూర్ణ ఆదిగా గలవారు పాల్గొంటారు. ఉష:శ్రీ సమకూర్చిన కథ, స్క్రీన్ ప్లేకు మోదుకూరి జాన్సన్ సంభాషణలకర్త. కె. వి. మహదేవన్ సంగీత దర్శకుడు. ముఖ్యే ఛాయాగ్రాహకుడు.

రాగిణి, మేనక, గిరిబాబు 'అంకెబిందెలు'

వాడికి చావు మూడిందిలే! పైగా మా సరీవ్ బేటాకు మంచి స్నేహితుడట!"

సీతకి తల పరిగిపోయింది వాళ్ళ వివరాలే! అక్కడే పడిపోతానేమో అన్నంతగా భయపడిపోయింది! ఆ చెప్పినామెకు సీత, సాధి చెల్లెలిని తెలియదు.

మళ్ళా సరీవ్ గదికొకటి వెళ్ళింది గుండెల్ని అరచేతిలో బెల్లుకుచు.

"అన్నయ్యా... నువ్వు నిమ్ముతున్నావా?" అని అడిగింది వణికి స్వరంతో.

"సన్నేమీ అడక్కు!... సీత! నేనేమీ చెప్ప లేనమ్మా!... ఆషాలోపాలు నేను కూడా పోలే బావుండేది." కనీష్ఠ అతని ముఖాన్ని తడిపివేయ సాగాయి. పసిపిల్లవాడిలా ఏడుస్తూన్న సరీవ్ ని చూస్తూంటే సీత మనస్సు తరుక్కుపోయింది.

"నువ్వంటే వాడికి ఎంత ప్రాణమో నీవు తెలియదా అన్నయ్యా? ఆషాని స్వంత చెల్లెలి కన్నా ఎక్కువగా చూసుకునేవాడు. ఇంత మోసం వాడు చేయగలడా? ఒక్కసారి ఆలాంటి చెప్పయ్యా!" సీత చెక్కిళ్ళు అడిసిపోయాయి ఆశ్రుధారలతో.

"నేనూ రక్షించలేనేమోనమ్మా!"

"అన్నయ్యా!..." సీత పెద్దగా అరిచింది.

"అవునమ్మా! ఆషా వాడితో యింటికి వచ్చింది. వాడిని చూసి ఏడ్చింది. పెద్దగా అరిచింది! అఖికి ప్రాణం పోతూంటే...వాడినే కలవరించింది. ఇంట్లో చూసిన వాళ్ళకి బండ్లమైన సాక్ష్యాలు! నేనేం చెప్పినా వాళ్ళెవరూ వినించు కోవడం లేదమ్మా! నేను... ఆషా కోసమే గాదు ఏడుస్తున్నది ... వాడి కోసం ... కూడా! వాళ్ళిద్దరూ నాకు ప్రాణంతో సమానమైన వాళ్ళు..." సరీవ్ గొంతు తగ్గించి బయటి వాళ్ళకి విన్నడకుండా చెప్పాడు. అతని ముఖం కలాపిపీసమైంది. సర్వమూ కోల్పోయిన వాడిలా, యోగిలా కూర్చుని వున్నాడతడు.

టెక్కురి సాహిత్య సాంస్కృతిక పరిజ్ఞానం ఆధార్యంతో ప్రచురించిన "శ్రీనివాస వైభవం" గ్రంథాన్ని ప్రచురించిన సందర్భంగా సంస్థ అధ్యక్షుడు శ్రీ ఆర్. పద్మానాభరావు రచయిత శ్రీ నేరేళ్ల పేరికాస్త్రికి "అభ్యుదయ కవి" బిరుదు ప్రధానం చేస్తున్న దృశ్యం.

మూ గ ము త్యా లు

ఏప్పటికో అన్నాడతడు.

"రేఖ పుండామ్మా!"

"లేదు! ఏదో పూరు వెళ్ళినట్టుంది!"

"రేఖనోసారి పంపించు!... రేఖ మనకన్నా ధైర్యంగలది! నాకు ధైర్యం చెప్పి... సాయం చేస్తుంది!"

"అన్నయ్యా! నువ్వు... వాళ్ళ... రక్షించక పోతే... నాకు... చావేమకా... రేఖ! వాడింత వరకు నుఖపడి వెళుతుంది! రేఖ, వాళ్ళ... ఓ సవాళ్ళిగా చూపుకోసింది!"

"కాదుమ్మా! రేఖ బాధతో కృశించి పోతోంది. వాడు మొన్న ఏడ్చితో కన్నించింది! వాడే వెళ్ళే అక్కడా వచ్చింది! ఏమిటి రేఖా అంటే నవ్వింది! 'నువ్వు మొదటిసారిగా అన్నయ్యా!... పిల్చింది', 'నా బ్రతుకులో ముఖం లేదు! తెలిసే పిల్చిదానిలా ఆ సుఖాన్ని అక్కడినున్నా వచ్చానన్నయ్యా!' అన్నది. ఆమె ఏప్పటిలా చలాకీగా, పుల్కానంగా లేదు. ఏదో కోల్పోయిన మనిషిలా నడిచి వెళ్ళి పోయింది! రేఖకి చాలామంది తెలుసు! ఓ స్నేహితురాలి తండ్రి పోలీస్ ఆఫీసరు! ఒక్కసారి నా దగ్గరకు పంపించు!"

అంత దుఃఖాన్ని గుండెల్లో దాచిపెట్టి సీతకు ధైర్యం చెప్పడతడు!

సీత వెళ్ళగానే గోడకిచేరగిలబడి రుమాలుతో ముఖం కప్పకుని ఏడవసాగాడు నిశ్శబ్దంగా.

"ఆషా!... ఎందుకీలా చేశావ్?... నేను నీకు గుర్తే రాలేదా? నీ కోసం ఎన్ని కలలు గన్నానో! ఎన్నిసార్లు నీకు నా మనసు విప్పి చెప్పాను! నా గుండెలు పగిలిపోయేట్లున్నాయి ఆషా! నిన్ను... కలుసుకుందామంటే... నీలు గావటం లేదు! వాడు... సారధి యీ... పూర్వహంతో బంధించబడ్డాడు! వాళ్ళ ముందు... రక్షించుకోవాలి! అప్పడే ఏడవడానికి, చావ దానికి... నీలుంటుంది!" అని మనస్సు విలవిల లాడిపోసాగింది.

సీత మౌనంగా లేచి చెప్పిపోయింది. ఇంటికి ఎలా చేరుకుందో ఆమెకే తెలియదు.

అనాటి వార్తాపత్రికలో అప్పటికే 'యీ అత్యహత్య సురింది' వివరాలు ప్రకటించబడ్డాయి. సారధి పోలీసుకూడా వేసింది ఓ పత్రిక.

సీత ఆ పేపర్ని చింపి ముక్కులు చేసింది కక్షగా. ఆ సాయంత్రమే రేఖ వచ్చింది. సర్వం కోల్పోయినదానిలా కూర్చున్న సీతని చూసింది. "ఏమైంది? సీత?"

సీత తలెత్తింది. ఆమె కళ్ళలో గిరున నీరు తిరిగింది.

"ఆషా చచ్చిపోయింది!" నిర్లిప్తంగా చెప్పింది.

"వాట్! ఎప్పుడూ?" రేఖ కొయ్యబారి పోయింది.

"నిన్న! అప్పుడే..."

"ఎందుకూ? నిన్నేమి?"

"ఎవరో ఆమె కిలా..."

"ఎవరు? తెలిసిందా?"

"'సారధి' అని ... చెప్పినది సీతా పోతూ!"

"ఏమిటి నువ్వ నేది? సీతమైనా పిచ్చెక్కిందా?"

"అలాగే వుంది నిన్నటినుంచి! అన్నయ్యా! అమ్మచేసి పట్టుకు వెళ్ళాంటే ... ఏమీ చేయలేకపోయాను!"

"సరీవ్ నమ్మాడా?"

"నమ్మకేం చేస్తాడు? స్నేహాన్ని మించింది శీలం! అదీ తనకి ప్రాణంతో సమానమైన ఆషా శీలం! పిచ్చివాడిలా అచివాడు అడిగితే!"

"ఎంతవని జరిగిపోయింది? ఓ మైగాడ్!"

రేఖ మంచంమీద కూర్చుండిపోయింది ఏం చేయాలో తోచక.

"ఇన్నడే వస్తానుండు! నాకా ఇనస్సెక్కురు తెలుసు! ఓసారి అతడిని కలుసుకుని వస్తాను! శ్రీనివాసనికూడా పిలుచుకురావాలి!" రేఖ పరుగెత్తినట్లే నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ వెళ్ళడం వెళ్ళడం బాగా చీకటిపడిన తరువాత యింటికి వచ్చింది.

"ఆ ఇనస్సెక్కురు దొరకలేదు సీతా! మా ఫ్రెండ్ నాన్నగారు మంచి ప్లీడరు! ఆయనతో చెప్పవచ్చాను! శ్రీనివాసకూడా లేడు!"

"అలాంటివాళ్ళు మనకేమీ చేయలేరు రేఖ!"

"అందుక్కాదులే! ఎక్కడికి వెళ్ళాడో! నేను నా ఫ్రెండుతో కలిసి గోల్కొండ చూసి వద్దామని చెప్పాను! అక్కడినుంచి ఓ పల్లెటూరు వెళ్ళాం వాళ్ళ బంధువుల్ని చూడడానికి! ఇలా వెళ్తున్నానని శ్రీనివాసక్కూడా చెప్పాను! నాతో చెప్పకుండా ఎక్కడికి వెళ్ళడే?..."

"ఇప్పుడతనెందుకు రేఖ? ఆ యనస్సెక్కురుగాని కలుసుకో ముందు!" రేఖకి ఆమె మాటలు వినించవలేదు. ఆమె ఏదో ఆలోచిస్తోంది తీవ్రంగా.

"నువ్వు ఆషాని చూడలేదుగదా యింత వరకు!"

సీత లేదన్నట్లు తల వూపింది.

"నిన్నగానీ, మొన్నగానీ నువ్వు శ్రీనివాస దగ్గరకెళ్ళావా?" సీత సమాధానం చెప్పలేదని.

"చెప్పవచ్చుమాట!"

"మధ్యన ఆయన సంగతెందుకీవుడు?"

సీత విసుక్కుంది.

"ముందు ఆయన్నే పట్టుకోవాలి! నన్ను మోసంలేస్తూన్నాడని తెలిసింది! అందుకే పూరు వెళ్ళినట్లు వెళ్ళి వెంటనే నచ్చేశాను! కానీ నేను చచ్చేసరికే అతడు లేడు రూమ్ లో!"

"అయితే వెళ్ళి అతడినే వెతుక్కో!"

వేడి మీ శక్తిని పిండి
పీల్చేస్తున్నప్పుడు...

గ్లూకోస్-డి ⑦ తీసుకోండి

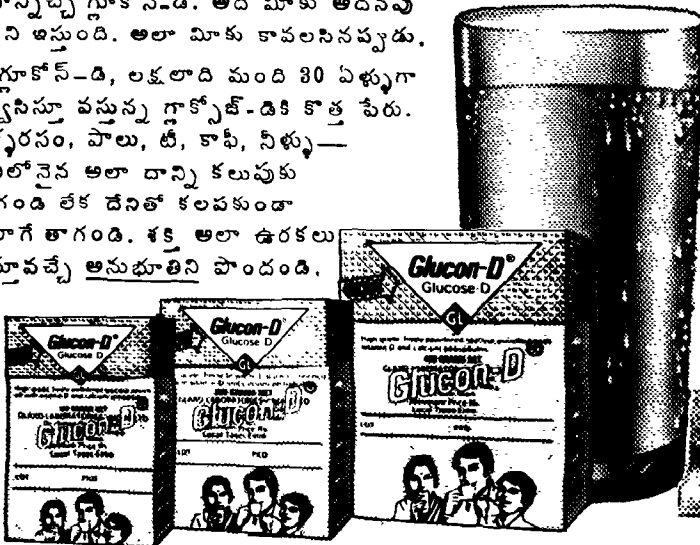
ఇది మీరు
నమ్మిన
గ్లూకోజ్-డి
యొక్క
కొత్త పేరు

అదనపు శక్తి కోసం—అలా మీకు కావలసినప్పుడల్లా.

అలసట కలిగించడంలో వేడిని మించిందిలేదు.
అలా వేడి వాతావరణంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు
అలసట, దాంతో పాటే నీరసం వచ్చేస్తుంది.
అప్పుడే మీకు కావాలి ఉత్సాహాన్నిచ్చే, చల్ల
దనాన్నిచ్చే గ్లూకోస్-డి. అది మీకు అదనపు
శక్తిని ఇస్తుంది. అలా మీకు కావలసినప్పుడు.

గ్లూకోస్-డి, లక్షలాది మంది 30 ఏళ్ళుగా
విశ్వసిస్తూ వస్తున్న గ్లూకోజ్-డికి కొత్త పేరు.
పళ్ళరసం, పాలు, టీ, కాఫీ, నీళ్ళు—
దేనిలోనైనా అలా దాన్ని కలుపుకు
తాగండి లేక దేనితో కలపకుండా
అలాగే తాగండి. శక్తి అలా ఉరకలు
పెస్తూవచ్చే అనుభూతిని పొందండి.

గ్లూకోస్-డి మీ కుటుంబంలో నివారందరి
కోసం. పనుల్లోనూ, ఆటల్లోనూ వారికి
చురుకుదనం కోసం. గ్లూకోస్-డి-అందరికీ
పరిచయమున్న అదే పచ్చ ప్యాక్ లో వస్తుంది.

ఎటమిన్ డి, కార్నియం ఫాస్ఫేట్ తో బలపరచబడిన
అసలైన గ్లూకోజ్ పౌడర్ - **గ్లూకోస్** సమర్పణ

అన్నయ్య సంగతి నీకెందుకుగానీ?" సీత వ్యంగ్యంగా అన్నది.

"నిజమే! నా బ్రతుకు నేనే చూసుకోవాలి! వస్తానుమరి!" అని మళ్ళీ సుడిగాలిలా వెళ్ళిపోయింది.

"ఈ మనిషి ఏ పదార్థంతో చేయబడింది? ఇంత ఘోరం జరిగినా చీమయినా కుట్టనట్లే వెళ్ళిపోయింది! ముందు తన బ్రతుకు చూసుకుంటుందట! అన్నయ్యా సుప్రసామికి పాలు బోసే పెంచుతున్నావురా! ఎలా వెళ్ళిపోయిందో చూడు! సారథి అన్న మనిషిని ఎరగనట్లే మాట్లాడింది శ్రీనివాస్ వెళ్ళిపోయాడనగానే! ఎంత విచిత్రమైన మనిషి? రక్తసంబంధం కూడా యీమని కదిలించడా?"

సీత పున్న కోపాన్వితా రేఖపైన గుమ్మరించింది.

ఆ రాత్రి ఎంతోసేపటివరకు రేఖ వస్తుం దేమోనని ఎదురుచూసింది. కానీ ఆమె రానే లేదు. "ఎంత పిచ్చిరాన్ని? ఈ రేఖ నన్నుద్దరిస్తుందా?" అనుకుంది తెల్లవారిపోతూంటే.

కానీ రేఖ ఎక్కడెక్కడో తిరిగి సలీమ్ దగ్గరకు వెళ్ళిందని ఆమెకు తెలియక కోపం తెప్పిచుంది.

సలీమ్ ని చూడగానే రేఖ చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని ఏడ్చింది.

సలీమ్ నిశ్శబ్దంగా కన్నీరు కారుస్తూ... పెదవుల్ని నొక్కుకుంటూ—దుఃఖాన్ని నిగ్రహించడానికి సర్వసమర్థులు చేసే విఫలమైన పోయాడు. మోకాళ్ళ మధ్య ముఖం దాచుకుని రోదించసాగాడు.

"అమ్మనీ, నిన్నూ చూసి నే నెంత గా. సంబరపడిపోయానో! చెప్పలేనన్నయ్యా! నా కలలకి రూపం పోసుకున్నట్లుండేవాళ్ళ మీ యిద్దరూ! కానీ ... యీలా ... జరుగుతుందని నేను కలలో కూడా ఘోషించలేదు!" రేఖ దుఃఖాన్వితం చేతుకుని అన్నది.

సలీమ్ కళ్ళ వత్తుకుంటూ అన్నాడు—

"అమ్మ మనస్సు చాలా సున్నితమైంది రేఖా! ... ఆ మనస్సుని ముక్కులు ముక్కులుగా కోసివేశారవరో... అందుకే ప్రాణంతో ప్రాణమైన నన్నిలా జీవచ్ఛవాన్నిజేసి... వెళ్ళిపోయింది! నీకు... తెలియదేమో! ... ఆ షా ని ... ఏ దుర్మార్గుడో... తన... పతి వాంఛ కోసం... బలి తీసుకున్నాడమ్మా!"

"అన్నయ్యా!" రేఖ నిర్ఘాంతపోయింది.

"అవునమ్మా! ముందు నేనూ నమ్మలేక పోయాను! ... గానీ అక్కర్లే...నిన్న ఆషా గదిలో పడున్న చిన్న పుత్రులం తెచ్చి చూపించాడు! ఇదుగో! చూడు! దీనివలన... మనకి ఏమైనా ఆదారం దొరుకుతుందేమో! ఆషా అన్నగారు మండిపోతున్నాడు! సారథిని... అన్ని వైపుల నుంచి బంధించడానికి వాళ్ళన్నీ ప్రయత్నిస్తున్నాయి! ...

మూ గ మః త్యా లు

చేసివేశారు! నేను ... ఏం జేసి నారహస్యంగా చేయవలసి వస్తోంది! ఒక్క ఆషాకి తప్ప నా దుఃఖం ఎవ్వరికీ వినిపించదు! నేను సారథి వైపున్నానని తెలిస్తే ముందు అమ్మ గుండెలు పగిలిపోతాయి!"

రేఖ ఆ పుత్రరాస్తండుకుని చూసింది—

"సలీమ్!... నీ ఆషా... ని ... సర్వనాశనం చేశాడు... వాడు ... వాణ్ణి ... సారథి ..."

అక్కడితో ఆగిపోయిందా పుత్రరం. కన్నీరు పడి పూర్తిగా చెరిగిపోయాయి ఆ తరువాత రాసిన అక్షరాలన్నీ! పుత్రరం సలిగిపోయివుంది బాగా!"

"అన్నయ్యా! నీ క్కూడా సారథి పైన అనుమానంగా వుందా?" రేఖ గుండెల్ని బిగబట్టుకుని అడిగింది.

క్షణాల్లో రక్తపరీక్ష!

జపానులోని హ్యూజి ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ రక్తపరీక్షకు కొత్త పరికరాన్ని రూపొందించింది. దీని సహాయంతో రక్తంలోని యూరియా శాతాన్ని అతిత్వరలో అతి ఖచ్చితంగా కనుగొనవచ్చును. మూత్ర పిండాల వ్యాధితో బాధపడేవారికి అత్యవసర పరీక్షలు అతి ఇది సహాయకారిగా ఉండగలదు. 30 సెకన్లలోనే రక్తంలోని యూరియా కొలతను ఒక తెరపై చూపించింది. మరో 30 సెకన్లలో తరువాత పరీక్షకు సిద్ధమైంది. ఈ పరికరం పూర్తిగా సంతృప్తికరమైన ఫలితాలను సాధించటంతో దీనితో పలు రకాల పరీక్షలను చేయటానికి వీలుగా రూపొందించటానికి కృషి చేస్తున్నారు.

"సారథికి ... ఆషా ... రాఫీ కట్టిందమ్మా! ఆషా ప్రాణంతో కలిసిపోయేది నా ప్రాణం కూడా ... సారథి ... యిందులో లేకపోతే! వాడు... మనిషి కాదమ్మా!...దేవుడు...నేను... విస్కీ నిషాతో బ్రతికేవాణ్ణి! ఏ నీతినియమాలూ నన్ను బంధించగలిగేవి గాదు!... సారథి నన్ను... ఓ మనిషిగా మార్చాడు! ఏ నిషా కూడా నన్నంటుకోలేకపోయింది వాడు నా స్నేహితుడైన షణం నుంచి! ఆషా మొదట్లో... నా కోసం... ఏమీ యివ్వలేదు సామ్యం! కానీ సారథి స్నేహం ఆషాని నా మనిషిగా మార్చివేసింది! వాళ్ళిద్దరూ నా ప్రాణంలో ప్రాణమైపోయారు! ప్రతిరోజూ ఆషాకి ట్యూషను చెబుతూ నా గురించి కూడా వినిపించేవాడు! వాడితోనే మా కథ మొదలైంది!

కానీ ... యిప్పుడు ... వాణ్ణి ... జైల్లోకి త్రోసివేసింది!" పలీమ్ కళ్ళనెండుగా నీళ్ళే!

"నాకు... తెలుసు... అన్నయ్యా... ఎవ్వరికీ హాని చేయదు! చేయలేదు!" రేఖ గోణిగింది.

"రేప్రాద్దున్న ... వస్తానన్నయ్యా!" అని వెళ్ళిపోయింది.

మరునాటి మధ్యాహ్నం విజయ వచ్చింది.

"విజయా! సువ్వా!" సీత ఆశ్చర్యపోయింది.

"ముందు ఒకప్పు కాఫీ యిప్పు సీతా! నిన్ను పేవరు చూసిన షణం నుంచి పిచ్చిదానిలా మంచినిశ్శుకాడా ముట్టుకోలేకపోయాననుకో! ఇంతకీ ఇందులో... నిజం వుందంటావా?"

విజయ కళ్ళు లోతుకుపోయాయి. ఆమె ముఖం సాలిపోయింది. సారథి ఆమెకెంత ప్రేయమైనవాడో ఆమె కళ్ళే చెబుతున్నాయని పించింది సీతకి.

మంచినిశ్శుక్లాగి కుర్చీలో వాలి కళ్ళు మూసుకుంది.

సీత కాఫీ కలిపి తెచ్చి యిచ్చింది. కాఫీ త్రాగిన తరువాత ఆమెకు కాస్త అలసట తగ్గినట్లనిపించింది.

"అయనేమన్నారూ సీతా?" అన్నదెప్పటికో.

"అన్నయ్య పిచ్చివాడిలా జైల్లో వున్నాడు విజయా! నేను వెళ్తే మహా యోగిలా నవ్వాడు! 'చూశావామ్మా! ఆషా నా చెల్లెలని వాడికి తేలిదూ? నాకు సువ్వు, రేఖ, ఆషా సమానమని ఎన్నిసార్లు వాడితోచెప్పాను? నా చెల్లెల్ని... వద్దులేమ్మా! ఆ... ఘోరాన్ని నేను చెప్పలేను!" అని తల వంచుకున్నాడు.

సీత జరిగిన సంగతి చెప్పింది.

"మీ అన్నయ్య దేవుడులాంటివాడు సీతా! సలీమ్ ఎలా నమ్మాడనలు?"

"నమ్మకం చేస్తాడు? అసలు ఏంజరిగిందో ఎవరికి తెలుసు? ఆఖరి ఘడియల్లో ఆషా అన్నయ్య పేరు చెప్పడంతో యింత జరిగిపోయింది?"

"తాతయ్య ఓ రోజంతా పూజ గదిలోనే కూర్చుండిపోయాడు. 'సారథిని భగవంతుడు పరీక్షిస్తున్నాడమ్మా' అన్నాడు.

"ఒక్కసారి... వెళ్ళి మీ అన్నయ్యను చూసి రావాలి సీతా!"

సీత మౌనంగా లేచి తయారయ్యింది.

"ఓ స్త్రీడరు తాతగారి స్నేహితుడికొడుకల. ఆయనని కలుసుకోమన్నారూ!" విజయ దారిలో చెప్పింది.

"రేఖ తనకి తెలిసిన స్త్రీడరుతో చెప్పందట! ప్రాద్దునే ఫోను చేసింది. ఏమైపోయిందోనని వాడిలిపోతూంటే ప్రాద్దున్న తీరిగ్గా చెప్పింది కబురు. డబ్బు తీసుకురావడానికి బ్యాంకుకు వెళ్ళింది!"

"అవసరమైతే నా దగ్గరా వుంది సీతా!

మూ గ ము త్యా లు

తాతయ్య రెండు వేలు తీసుకువెళ్ళమన్నారు!" విజయ అన్నది.

"నా అక్కంటుకూడా యిక్కడే వుంది! అది చాలకపోతే తీసుకుంటానులే!"

అంతలో జైలు వచ్చింది. ఇరువురూ లోనికివెళ్ళారు.

సారథి తలవంచుకుని కూర్చుని వున్నాడు. గడ్డం బాగా పెరిగిపోయింది.

"అప్పయ్యా!" సీత పిలుపుపని తలెత్తాడు.

విజయ నిచూసి నిర్భాంతపోయాడతడు. విజయకి కన్నీళ్ళాగలేదతడి ఆకారంచూసి.

"తాతయ్య... బావున్నారా?" అతని కంఠం వణికింది.

విజయ సమాధానం చెప్పలేక తల వూపింది.

"రేఖ వచ్చిందా సీతా?" సీత పోసు చేసిందని చెప్పింది.

"నా కోసం ప్లీడర్ని పెట్టిందట! ఇప్పుడే ఆయనవచ్చి ఏమేమో అడిగివెళ్ళారు! పిచ్చిసిల్ల! పైకిమాత్రం విరుచుకుపడుతుంది! లోపల నేనంటే ఎంత ప్రేమవుందో చూశావా? రాతంతా ఆ ప్లీడరుగారిదగ్గరే వుందట! నన్ను చూద్దానికి రాలేనన్నదట!" అతని స్వరం గద్గదమైంది.

"మీరేమీ దిగులు పెట్టుకోకండి! మీరు నిర్దోషులయినపుడు కోర్టు మాత్రం ఏం చేస్తుంది? ఈ కేసు పరిష్కారం అయ్యేవరకు యిక్కడే వుండమన్నారు తాతయ్య!" విజయ ధైర్యం చెప్పింది.

"ఈ కోర్టులో నన్ను శిక్షనరిక్ష చేస్తారు విజయా! నేను గుండెల్లో భద్రంగా దాచుకున్న రహస్యాల్నికూడా నిర్దాక్షిణ్యంగా వెలికి లాగుతారు! నాతోబాటు... నావాళ్ళనికూడా పరిహసిస్తారు! నన్ను బ్రతికివుండగానే చిచ్చినవాడిక్రింద జమ కట్టేస్తుందీలోకం! ఆఖరికి... రేఖనికూడా..."

ఆంధ్ర పత్రిక

దిన పత్రికలో

* మన సినిమాలు

* వింత యదార్థం

కీర్తి కలు

చూస్తున్నారా?

ఎన్నెన్నో కోణాల్లోనుంచి పరిశీలించి లేనిపోని మాటలంటారు! నా రక్తం సలసలా కాగిపోతుం దవుడు! నిన్నుకూడా నా కథలో నిలబెడతారు! పూహించడానికి మనసాపుని విధంగా మన అను బంధాన్ని చిత్రిస్తారు! అప్పుడు నన్ను... నన్ను.. క్షమించు విజయా!" సారథి దీనాతిదీనంగా అర్పించాడు.

విజయ కళ్ళనిండుగా అశ్రుబిందువులే! సీత నిశ్శబ్దంగా ఏడవసాగింది.

"సీతా!... నేనీ పరాభవాన్ని భరించ లేనమ్మా! నన్ను... ఆ బోసులో... నిలబడగానే ...కాల్చేయమని రేఖతో చెప్ప!"

"దయచేసి ఆవండి! మీకు సమస్యారం పెడతాను!" విజయ సజల నేలంతలో చేతులు జోడించింది. సీత దుఃఖాన్ని పట్టలేక మరో వైపుకి వెళ్ళిపోయింది.

"ఇప్పటికే నా గురించి ఎందరికో తెలిసి పోయి వుంటుంది! ఇంకా కొందరికి తెలుస్తుంది కొన్నాళ్ళలోపలే! తాతయ్యతో చెప్పి విజయా! మళ్ళీ ఆయన్ని చూడడం వడదేమా... నన్ను మీకు గార్డయన్ గా వేశారు! మరొకరిని ... నియమించమని చెప్ప!"

విజయ దుఃఖంతో నోరెత్తలేకపోతోంది.

"వెళ్ళండి! సాధ్యమైనంతవరకు రాకుండా వుండడానికి ప్రయత్నించండి! ఈ అపఖ్యాతి నాతోనే పోనివ్వండి!"

"మీరెందుకిలా విరక్తిని పెంచుకుంటున్నారు? న్యాయం గ్రుడ్డిది కాదు! ఆ పైన... మీకు... నేనున్నాను! ఈ విజయ ఎప్పటికీ మీదే! తాతయ్యతో చెప్పినవాన్ను యీ మాటే! మీ కోసం ఎంతయినా ఖర్చుపెట్టదలచుకున్నాను! నా జీవితమే మీదని గుర్తుంచుకోండిక!"

అతడు నవ్వాడు విరక్తిగా,

"రేపు కోర్టులో నన్ను నిలబెట్టి ప్రశ్నించి నపుడు యీ మాట అన్నందుకు సుప్రసిద్ధి పడతావు విజయా! సీతా! విజయని తీసుకు వెళ్ళ!" సారథి సీతను పిలిచి చెప్పాడు.

"వద్దు! విజయా! ఇంకేమీ చెప్పకు! వెళ్ళ!" అతడు విజయ ఏదో చెబుతుంటే కాదని వారించాడు.

సీత, మౌనంగా విజయ చేతనందుకుని కళ్ళతోనే చెప్పింది.

విజయ చేసేదేమీలేక సీత నమనరించింది.

"ఎంత పిచ్చిదీ విజయ? ఇంకా నన్ను ప్రేమిస్తాడా? ఈ జీవచ్ఛవాన్ని ఎవరు ప్రేమించగలరు?" సారథిలో విరక్తి అలలా లేచి పడింది. ఆ తరువాత అతనికి తన గురించి ఆలోచించాలనిపించలేదు. తల వాలుకుని గోడకి జేరగిలబడ్డాడతడు.

రచయితలకు మనవి

స్థానికంగా వున్న రచయితలు, కార్టూనిస్టులు కూడా మా కార్య లయానికి వచ్చి వారి రచనలంద జేస్తున్నప్పుడు వాటితోపాటు స్వంత చిరునామాగల స్థాంపులంటించిన కవరు పెట్టడం అవసరం. సం.

పెక్కు ముఖ్యాదులు, సంతానము. గిర్యాశయ వ్యాధులు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవచికిత్స. సోస్టు డ్యారా చికిత్స కలదు.

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్, డాక్టర్ యన్. సరోజిని, H.O. కొత్తపేట చౌకు, విజయవాడ-1. బ్రాంచి : శిలంపాటిపేటి, జిన్నాలపర్, గుంటూరు.

సినీతారలు

మీకు వచ్చే నలుగురిలోన పైక్చు ఫాటోస్టేట్ 10 రూ. మీరు మెచ్చే జననటుడి ఫాటోస్టేట్ 5 రూ. కనీసముల ఆడమలగలదే 2 రూ. కవలసినవారు M.O. చేయండి.

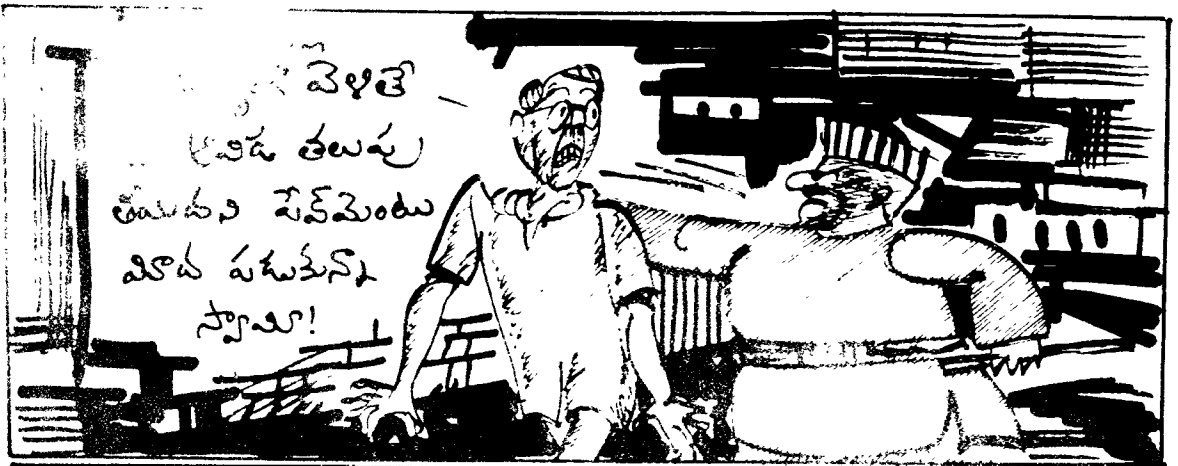
వై.కె.మూర్తి, బాపగూడపేటి చికిత్సాశాల 2.

డా. తె.యల్. వారాయణ

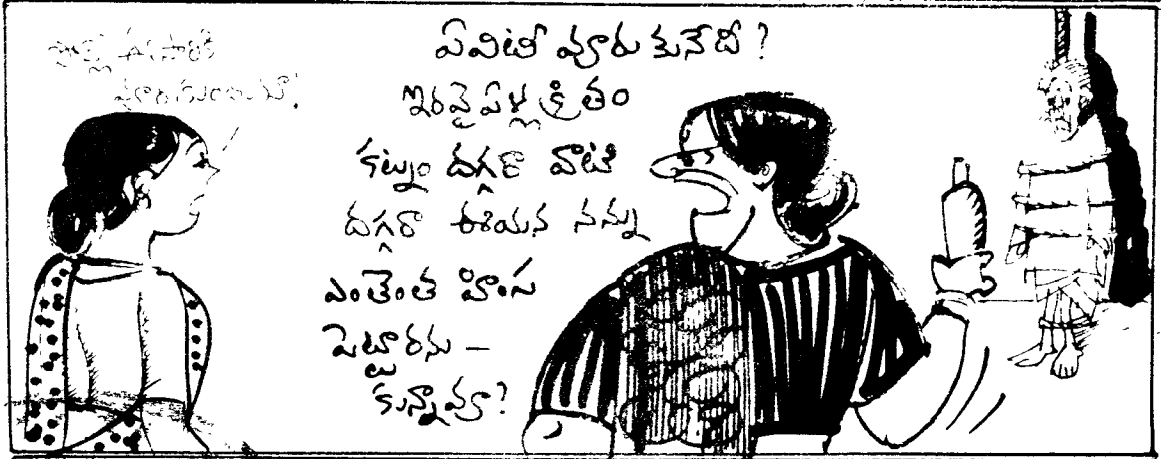

వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాధ్యక్ష చర్మవ్యాధులకు, స్త్రీల వ్యాధులకు, పక్షవాతం, సుఖ వ్యాధులకు, పెక్కు, నరముల బలహీనతలకు, ఆయుర్వేద చికిత్స. సోస్టు డ్యారా చికిత్స కలదు.

లక్ష్మీ కుమారి క్లినిక్, మెయిన్ రోడ్, తెనాలి.

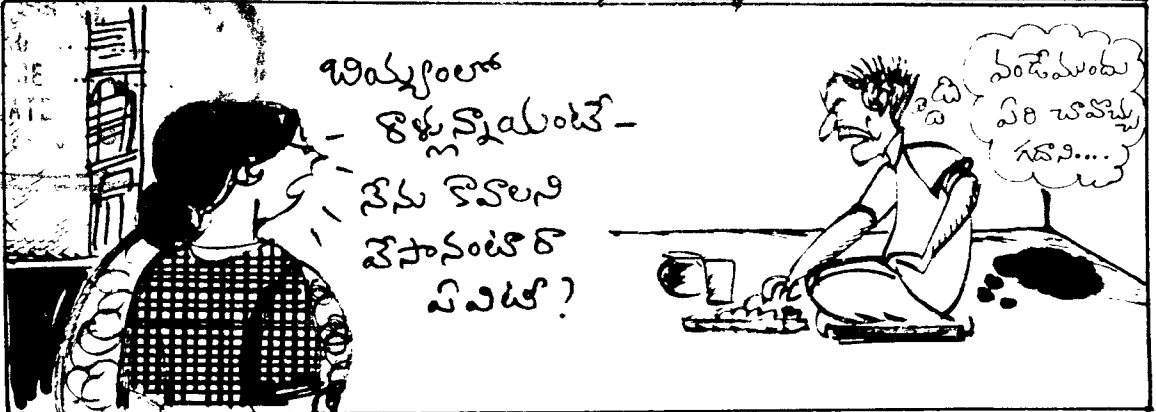

వెళ్ళతే
అదే తలుపు
తీసుకుని పేక్ మెంటు
మోద పడుతున్నా
స్వామీ!

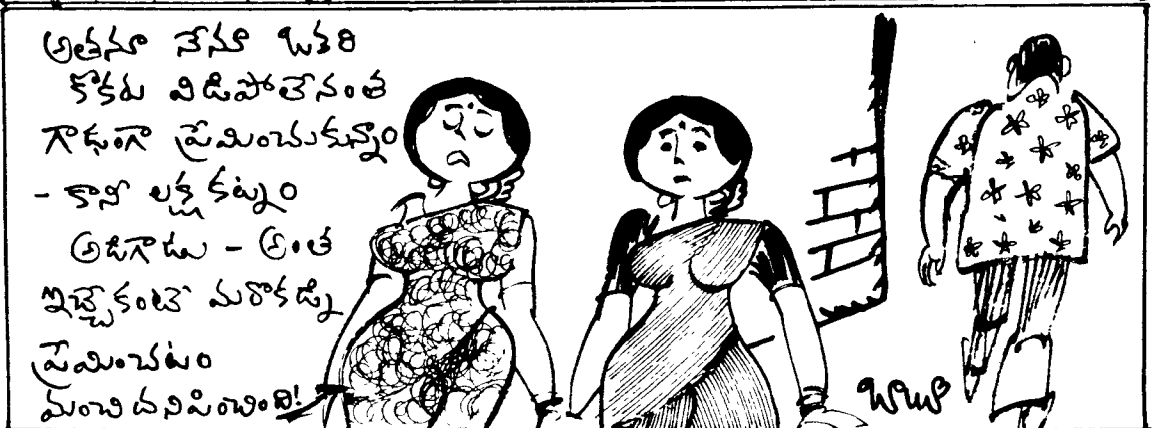
హెల్లో సూర్యో
మీరు గుంటుంటే!

వివిటో వూరు కునేదో?
ఇంకా పక్కా క్రితం
కట్టు దగ్గర వాటి
దగ్గర ఈయన నన్ను
ఎంతోత హింస
పెట్టారను -
కొన్నావా?

అయ్యోలూ
శిల్పన్నాయంటే -
నాను కొలనా
వెనానంటారా
వివిటో?

నందేమంటు
ఎరి చావొచ్చు
గదాని....

అతను నానో ఒకరి
కొకరు విడిపోతానంత
గాఢంగా ప్రేమించుకున్నాం
- కానీ లక్షకట్టుం
అడిగారు - అంత
ఇచ్చేకంటే మరొకడ్ని
ప్రేమించటం
మంచిదనిపించింది!

అయ్యో

కథ అద్దం తిరిగింది

‘శీలజ’

“మనుషుల అప్రియరన్స్ నిబట్టి వారి గుణ గణాల్ని అంచనా వేయడం కష్టం... అందుకే పూర్తి రెస్పాన్సిబిలిటీ అప్పగించేముందు కొత్తగా చేరిన అటెండర్ ప్రవర్తన నూ, నిజాయితీని పరిశీలించడం ఎంతైనా అవసరం.” మేనేజర్ రఘురామయ్య తన అసిస్టెంట్ సూర్యారావుకు చెప్తున్నాడు.

* * *

అదొక చిన్న బ్రాండ్ ఆఫీసు. ఆఫీసు పరిమాణం ఒక పెద్ద హాలు. మూల ఒక చిన్న చాంబర్. అది మేనేజరు రఘురామయ్యకు

కేటాయించబడింది. హాలులో రెండు కుర్చీలు, రెండు టేబుల్స్, ఒక స్టూలు. పెద్ద టేబుల్ ముందున్న కుర్చీలో టైపిస్టు శ్యామల. శ్యామలకూ ఈ కథకూ ఏ సంబంధమూ లేదు. కాబట్టి ఆవిడ రంగు, రూపం, జడ వగైరాలను గురించిన వర్ణన ప్రస్తుతం అనవసరం. ఇక మిగిలిన ఆ స్టూలులో కూర్చోడానికి, మేనేజరు, వారి అసిస్టెంటూ పిలిచినపుడల్లా పలకడానికి, ఇతర పనులకూ అటెండర్ రాజును అప్పడే అప్పాయింట్ చేసారు. ఈ అటెండర్ రాజుని గురించి మేనేజరు తన అసిస్టెంట్ తో చర్చిస్తున్నాడు.

సూర్యారావు మేనేజర్ ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ అంతా విని బయటికొచ్చి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. బీరువా అంతా వెతికి తుప్పట్టిన కాలింగ్ బెల్ తీసి టేబిల్ మీదుంచి నొక్కాడు.

“ఎస్ సార్ !” వెంటనే అటెండర్ రాజు హాజరయ్యాడు.

“ఇందులో వెయ్యి రూపాయలూ, పే ఇన్ స్టేన్ ఉన్నాయి” అంటూ ఒక కవరు తీసి రాజు చేతికందించాడు. “దీన్ని తీసుకొని ఎదురుగా ఉన్న బాంకులో డిపాజిట్ చేసి రావాలి.”

‘అలాగే సార్ !’ అంటూ బాంక్ వైపు బయలుదేరాడు రాజు.

సంధ్య చీరలు

ఉచితం ...

నగదు ఇహుమతులు రూ. 5,000/- వరకు
తప్తణం

* ప్రతి "సంధ్య చీర" లో ఇంక
నగదు ఇహుమతి కూడను ఉంటుంది.

సంధ్య టెక్స్టైల్ 'మిల్స్

203-205, శువేరింజాడ్,
3వ అంతస్తు,
మీర్జా స్క్వేర్ కాన్వర్ట్,
బాంబాయి-2
ఫోన్: 325834.

సంధ్య చీరలు అన్ని ముఖ్యమైన షాపుల్లో దొరుకును.
డీలర్షిప్ కాకుండా మా మిల్స్ పూర్వనాథ్ డిపార్టుమెంట్ సంతృప్తిచంద్రి

జైన్ ఫాబ్రిక్స్

3-4-254, గంజ్ ఇంజాద్, మహాంకాజ్రిదేవాలయం వెనుక,

ఇ'వేమన' పద్యాలు

పతుల గోరనేల సుతుల బడయనేల
వెతలు పడుటయెల్ల వెట్టితనము
నేలమన్న తాయి నెత్తి కెత్తినయట్లు
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ.

కాంటర్లో పే ఇన్ స్టెప్ ఇచ్చి కవరు లోంచి డబ్బుతీసి లెక్కపెట్టాడు. అనుమాన మొచ్చింది. అందులో పదకొండొందల రూపాయలున్నాయి. మళ్ళీ లెక్కపెట్టాడు. అవును వంద రూపాయలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. వెయ్యి రూపాయలు జమచేసి వెంటనే తిరిగి వచ్చి 56 ఆంధ్రవార్త తారావతి 14-10-83

కథ అడ్డం తిరిగింది

సూర్యారావుతో 'మీరిచ్చిన కవరులో వంద రూపాయలు ఎక్కువగా ఉన్నాయండి' అంటూ తిరిగివచ్చాడు.

"అరె! నేను చూడలేదయ్యా! చాలా థాంక్స్!" అంటూ తనడిన నాటకాన్ని కప్పి పుచ్చుకున్నాడు సూర్యారావు.

"మొదటి పరీక్షలో నెగ్గడండి రాజా. నిన్న కావాలనేవిచ్చిన ఎక్స్ట్రా వందరూపాయలని తిరిగిచ్చేసాడు. ఇవాళ రెండో పరీక్షలో ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో చూడాలి" అంటూ తరువాత రోజు మేనేజరుకు తన రిపోర్టును సమర్పించాడు సుబ్బారావు.

సాయంత్రం అందరూ వెళ్లక సూర్యారావు రాజాని పిలిచి "నేనింటికి వెడుతున్నాను. నా టేబిల్ మీద కాగితాలు చిందరవందరగా వదులగా ఉన్నాయి. వాటిని సర్టిఫైడ్ పర్సన్ పెట్టి ఆఫీసు తలుపులేసేయ్" అనిచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజా టేబిల్ మీద కాగితాలను సర్దుడం మొదలుపెట్టాడు. కాగితాల మధ్య ఏదో గట్టిగా అగిరింది. తీసి చూశాడు. కాపీయో పాకెట్ కాల్కులేటర్. జాగ్రత్తగా తీసి దాచిపెట్టాడు.

మర్నాడు సుబ్బారావు రాగానే "సార్! తమ కాల్కులేటర్ టేబిల్ పైనే వదిలేశారండి నిన్న" అంటూ అందించాడు.

"నిన్న టీచువర్ పెట్టడం మరచిపోయా నన్నమాట— ఈ మధ్య మతిమరు పెక్కువయింది. జాగ్రత్తగా తీసుంచినందుకు చాలా సంతోషం" అన్నాడు సూర్యారావు.

మేనేజర్ రాగానే రెండో పరీక్షలో కూడా రాజా తన నిజాయితీతో నెగ్గడని విన్నవించాడు సూర్యారావు. తప్పురామయ్య సంతోషించారు. "అయితే సరైన మనిషినే సెలెక్ట్ చేశాం. ఇక మంచి బాధ్యతతో కూడిన వులను భాజుకు అప్పగించవచ్చున్నమాట" అంటూ కాలింగ్ బెల్ నొక్కారు.

రాజా మేనేజర్ చాంబర్లో ప్రవేశించాడు. ప్రవేశిస్తూనే తన ఫోటోని కాగితాన్ని అందించాడు. మేనేజరు కామలాన్ని విప్పి చదివారు. విభ్రాంతి చెందారు. అది రాజా రాజీనామా!

"అదేమిటయ్యా! ఉద్యోగంలో చేరి వారం రోజులైనా అవలేదు... సున్నపు సిన్సియర్ గా పని చేస్తున్నానని ఇప్పుడే అనుకుంటున్నాను. అప్పుడే రాజీనామా చేస్తున్నా! ఏమయిందనలు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగారు.

"సార్! నేనిక్కడ చేరినప్పటినుండి చూస్తున్నాను. ఈ ఆఫీసులో అజాగ్రత్త ఎక్కువగా ఉంది. నిన్న బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేయడానికిచ్చిన డబ్బు లెక్క సరిగాలేదు. విలువైన వస్తువులను కేరెఫుల్ గా వదిలేస్తున్నారు. రేపు ఏదైనా జరిగితే నామీదికొస్తుంది. ఇటువంటి వాలవరణంలో పని చేయడం చాలా కష్టమనిపించి రాజీనామా చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

మేనేజర్ సూర్యారావుని చూశారు.

సూర్యారావు రాజాని చూసేముందే రాజా ఆ గదినుండి బయటపడ్డాడు. ★

వారపూలం

14-10-1983 శుక్రవారం మొదలు

I మేషం: మీ కుప్పి ఫలింబి ఆనందిస్తారు. నూతన వ్యవహారం నిదో చేపట్టమన్నారు. విజ్ఞాన రంగాను భవంతో బాగా పెరిగి పో మన్నారు. అవసరాలు తీరేటంతటి ధనం అందుతుంది. పత్రికా ప్రకటన ముఖతే మాళ్ళు మార్గాల కొఱకు వెదుక గలరు. ప్రీతికు: ఉద్యోగంలో అధివృద్ధి గలవారం.

II రవ్వపక్షం: సాటి వారి పోటీని ఎదుర్కొన చలసి ఉంటుంది. ప్రోత్సాయాల దెడద తప్పించుకో వలసి ఉంటుంది. యత్నకార్య సిద్ధి, ఉద్యోగంలో విజయ సిద్ధి చెప్పదగిన వారం. నూతన మిత్రులు కలియ నున్నారు. ప్రీతికు: సగంలో వదలిప జానాక గుహ విషయం పూర్తి చేయ నున్నారు.

III మిథునం: ఆశయ సిద్ధి గలవారం. ఉద్యోగాధి వృద్ధిని కలిగించే వారం. వస్తు వానాలు సమకూర్చు కో గలవారం. బంధువర్త్యుల మూలాన శుభ వార్త వింటారు. కార్య సాధనకు నడుము కడుతారు. ప్రీతికు: ఉద్యోగంలో వ్యర్థమార్పు కనిపిస్తుంది. రాజకీయంగా మికు మేలు చేకూరుతుంది.

IV కర్కాటకం: అనవసర మైన ప్రయత్నాలుంటాయి. అలాంటి వే ప్రయాణాలు కూడా తగులు తాయి. దూరబంధువులు హఠాత్తుగా యింటికి రా గలరు. వంతా వంకారకు చేసిన ఉద్యోగ యత్నాలు ఫలిస్తాయి. ఆదాయానికి లోపలేదు. ప్రీతికు: ఒక పని చేయబోయి, మరొక పని చేపట్టటం, అధిక వ్యయం చేయ వలసి రావటం జరుగుతుంది.

V సింహం: మతిమరపు అధికం కాముంలో, అధిక మైన విలువ గల వస్తువులు, పోగొట్టు కొంటా రే మా జాగ్రత్త! వ్యాపార రీత్యా అధిక ప్రోత్సాహం కనిపిస్తుంది. విద్యా వివోదాలతో, విందుభోజనాలతో వారం గడుస్తుంది. ప్రీతికు: వ్యాపార విస్తరణ, వ్యవహార ముంటు పరిష్కారం ఆశంప వస్తు

VI కన్యక: విజయవంత మైన వారంధనలభి కి లోటు లేదు. అధిక వ్యయానికి లోటు లేదు. రాజకీయంగా మేలు సంధనం. పస్తు పేకరణకు అనుకూల వారం. ప్రీతికు: ఆశించిన మార్పు ఉద్యోగంలో చెప్పనచ్చు. కార్య విజయం, అమూల్య వస్తు పేకరణకు అవకాశ మిచ్చేవారం, గ్రహించాలి.

VII తుల: శత్రు శనివారాలు చాలా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రాబడిలో విమాత్రం లోపం లేదు గాని అంతకు అంత ఖర్చు చెప్పదగియున్నది. గత కొన్ని

20-10-1983 గురువారం వరకు

వారాలుగా ఉన్న యిబ్బందులు తొలగిపోయాయి. దైవ కార్యాల నెరవేరుతాయి. ధైర్యంగా ఎదుర్కొనవలసిన వ్యవహారాలు యింకా ఉన్నాయి. ప్రీతికు: నర్తక రంగా లలో అనుకూల దాయకం.

III వృశ్చికం: నూతన వృత్తిని వేపట్టాలని చాల మంది యత్నిస్తారు. అశాంతికి తావులేదు. డబ్బు వసవ్య ఎదురవుతుంది గాని ఎదుర్కొంటారు. కొందరు ఆరోగ్యంలో పం కనిపించుట గమనింప గలుగు తారు. గృహ సంబంధ మైన సమస్యలు కూడా తల యెత్తటం గమనిస్తారు. ప్రీతికు: సృష్టి, ఉద్యోగా లందు పెంపు చేకూర గల వారం.

IV ధనుస్సు: చాల రహస్యంగా ఉంచుకో వలసిన వ్యవహారాలు బయట చెప్పటంతో మీకు యిబ్బందులు ఎదురవుతాయి. గ్రహించి మెలగండి. కార్మికులకు విజయప్రద మైన వారం. వ్యవహారాలు ఏవైనా ఉంటే 'గెలుపు మీదే' అని గ్రహించండి. విద్యార్థులకు ప్రోత్సా హకరమైన వారం. మాటకు నిలువ పెరగటం గమనిస్తారు. దండగ రాజకీయాలలో మిమ్ము ప్రవేశ పెట్టాలని కొందరు ప్రయత్నిస్తారు. ప్రీతికు: సమాజంలో పేరు ప్రతి ప్థలు, ధనదాయం చెప్పదగిన వారం.

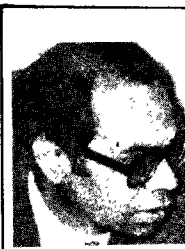
V మకరం: వృత్తి ఉద్యోగ, వ్యాపార, వ్యవహార, ఆదాయ వ్యవహారాలలో మెరుగు కనిపిస్తుంది. వ్యాపార రీత్యా జరిగే దండగ ఖర్చుల భోగిగట్టా తెలిసికో గలరు. చాలమందికి దూర ప్రయాణాలు చెప్పదగిన అంశం. ప్రీతికు: వస్తు వాసన పేకరణ నగలు సమకూర్చు కోవటం ముఖ్యాంశం.

VI కుంభం: మీ మీద విదో అభాండం పడ నున్నది. టర్నలేని వారి వమలే యిని అని గుర్తించి మెలగండి. వ్యాపార వృత్తులందు నూతన ప్రయోగాలు చేయాలని సంకల్పిస్తారు. అధికంగా మీరు దాగా పుంజు కొంటారు. ఆక్కరలేని వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసికో కండి. ప్రీతికు: ఉద్యోగంలో పెంపు, అనందోత్సాహాలకు దారి తీసే వారం.

VII మీనం: కుటుంబంలో కలతలుంటాయి, కాని దాగా పైకి రెచ్చిపో నియంకండి, బంధు విరోధం అనవసరం గా తెచ్చికోకండి. అలాంటి గ్రహస్థితి ఉన్నది. వ్యాపార, ఉద్యోగాలందు ఉత్సాహ కరమైన మార్పులు రానున్నాయి. శుభ కార్య ప్రస్తావనలుంటాయి కూడా. ప్రీతికు: పనులు పూడవుడి, ఉద్యోగం కొఱకు ప్రాకులాట స్వల్పంగా ఆదాయం చెప్పదగిన ముఖ్యాంశాలు.

- విద్వాన్ కోట సత్యరంగయ్య శాస్త్రి *

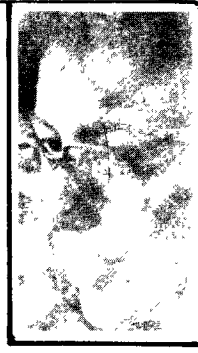
వ్యక్తిగతం

శ్రీ ఎస్. డి. హిందుజా, ఆయన సోదరుడూ ఇరాన్ ని ఒకప్పుడు ఏలిన 'షే'కి అస్తులుగా ఉండేవారుట. వీరి ద్వారా భారత దేశానికి చెందిన

వారుకొందరు ఇరాన్ లో వ్యాపారాన్ని పెంచు కోవడానికి ప్రయత్నించారు. అయితే, మాజీ రాష్ట్రపతి శ్రీ సంజీవరెడ్డి హిందుజా సోదరులలో ఎవరూ సావాసం చెయ్యరాదనుకునేవారుట, అనేవారుట ...

కీ. శే. భుట్టో కుమార్తె బెనజీర్ భుట్టో ప్రకారం జనరల్ జియా ఉల్ హక్ ఒక నకిలీ ముసల్మాన్. ఆయన నేమో ఒక శుద్ధ ఇస్లామ్ రాజ్యాన్ని స్థాపిస్తా మంటు న్నారు. సింధ్ లో కొందరు సింధిస్తాన్ ఏర్పడాలంటున్నారట. బెనజీర్ భుట్టో పాకిస్తాన్ ప్రజల పార్టీ నాయకురాలు. ఆమె జనరల్ జియా ఉల్ హక్ కి వ్యతిరేకంగా రాసిన పుస్తకం రాత్రి ప్రతిని ఆయనతోనే ఢిల్లీకి వచ్చిన ఒక అధికారి రహస్యంగా తీసుకువచ్చారట!

శ్రీ ఇల్ జాక్ షమీర్ ఇస్లామిత్ కొత్త ప్రధాన మంత్రిగా ఎన్నుకోబడు తున్నారు. ఆయన మాజీ గూఢచారి, గెరిల్లా కూడా. ఇస్లామిత్ విధా

నాలు మరింత కఠిన మనగలవని "పరిశీలకులు" అనుకుంటున్నారు ...

క్రియార్థ

చైతన్యమురళి

కౌఠాళి సాంఘవివరాధ్య

రెండు క్షణాలు మౌనంగా కాలం కరిగి పోయింది.

మౌనాన్ని భంగపరుస్తూ చందన వెక్కిళ్లు... యుగయుగాల నుంచి తీరిని మమతల తాలుకు వేదన- రోదన మిళితమైన ఏడుపు ...

“చందనా ! ఊరుకో ! సమయం మించి పోయింది. ఇప్పుడు ఎంత ఏడ్చినా ప్రయోజనం లేదు.”

“బావా !-”

“అజ్ఞానంతో ఆరోజు నా నుంచి దూరంగా వెళ్లిపోయావు. నీవు వదిలిపోయిన నా జీవితం కొన్నాళ్లు శూన్యంగా గడిచిపోయింది...”

“నన్ను... క్షమించు బావా !-”

“ఆ శూన్యంలో చిన్న చిరుదివ్వను వెలిగించి మానస -”

“బావా !...!-” చటుక్కున అతన్ని వదిలి దూరంగా జరిగింది చందన.

విజయ్ నూటిగా ఆమె ముఖంలోకి చూడలేకపోతున్నాడు. చూపుల్ని ఎక్కడో నిలిపి భారంగా అన్నాడు “నాకు మళ్ళీ పెళ్ళయింది చందనా ! నేను ఇప్పుడు మరొకరి సొత్తునయ్యాను-” ఆపైన చెప్పలేనట్లు తలదించుకున్నాడు.

ఒక్క క్షణం భూకంపం వచ్చినట్లు ఆమె

(గత సంచిక తరువాయి)

తల గిరున తిరిగిపోయింది. పెనుజ్వాలల మధ్య ఇరుక్కుపోయినట్లు విలవిల్లాడి పోయింది.

రెండు క్షణాలు మాత్రమే ఆమె అంతులేని సంఘర్షణకు గురయింది.

వెంటనే వాటిన్నీటిని అణచుకుని చీరునవ్వు నవ్వింది.

ఆ నవ్వు విజయ్ గుండెల్ని పిండినట్లయింది.

“చాలా సంతోషం బావా. నేను కోరుకున్నట్లే జరిగింది. ఆకాశమంత సముద్రాన్ని ఎదురుగా వుంచుకుని దప్పిక తీర్చుకోలేని దౌర్భాగ్యరాల్ని. పోనీలే... నీవైనా సుఖంగా వున్నావు...” ఏడ్వలేక నవ్వింది. నవ్వలేక ఏడ్చింది చందన.

విజయ్ ముఖంనిండా కారుమేఘాలు అలుముకున్నాయి. ఏదో తప్పు చేసిన వాడిలా ఆమె ముఖంలోకి సరిగ్గా చూడలేకపోతున్నాడు.

“మానస...! చాలా అందమైన పేరు. నీ ప్రేమను పొందిన ఆమె ఎంతో అదృష్టవంతురాలు. జీవితం అందరికీ వడ్డించిన విస్తరి కాదుగదా ! నీవు ఎప్పటికైనా కనిపిస్తావని నా స్థానం నాకే వుంటుందని భ్రమవద్దాను. ఆ భ్రమలో బ్రతుకుతూ మ్యూజిక్ పార్టీలో చేరి

ఎలాగో జీవితాన్ని లాగుతున్నాను. ఇన్నాళ్లూ నీ గురించి బాధ వుండేది. ఇప్పుడా బాధ లేకుండా చేసింది మానస. విధి అడిగిన వింత నాటకానికి చివరిగీతం పాడే సమయం వచ్చింది-” వేదనా భరితంగా అన్నది చందన.

ఆమెనెలా ఓదార్చాలో, ఏమని సమాధాన పరచాలో అర్థంగాక పిచ్చి చూపులు చూడసాగేడు విజయ్. “చందనా నీకు చాలా అన్యాయం చేసాను కదూ? పూడ్చలేని అగాధాన్ని సృష్టించాను. నన్ను క్షమిస్తావు గదూ ?-” అన్నాడు ఎలాగో.

“ఎందుకు బావా అంత మూట...నా కోరిక ఎంతో చేశావు. అనుభవించే ప్రాప్తం లేదు కాబట్టి దురదృష్టం నీ నుంచి నన్ను మారంగా విసిరింది. ఇక జరిగింది మర్చిపోదాం. నాకోరికల్లా ఒక్కటే. నా బావ సదా ఆనందంగా పర్థిలాల్సి-”

“నా మీద నీకు కోపం కలగడం లేదా చందనా ?”

“దేవుణ్ణి ఎవరూ నిందించలేరు. ఈజన్మకు నేనా పని చేయలేను-”

“చందనా !-”

“బావా ! నాకో చిన్న కోరిక వుంది-”

“ఏమిటో చెప్పు...”

“నేను ఉదయం కాకినాడ వెళుతున్నాను.

ఎల్లుండి రాజమండ్రి మర్నాడు మరో పూరు... జీవితాంతం ఇలా ఊరూరు తిరుగుతూనే వుంటాను. మళ్ళీ నిన్ను చూస్తానో లేదో... అందుకని ఈ ఒక్క రోజు నాతో గడుపుతావా ? నీ కమ్మని కబుర్లు వినిాలని, నీ సమక్షంలో కాస్తేపు వుండాలని వుంది. తీరుస్తావా బావా?”

“అలాగే ముందు ఇంటికి వెళ్తాం పద.”

“ఇంటికా ? నేను రాలేను బావా !

మానసను చూసి అసూయను దాచుకోలేక పోవచ్చు; బలహీనమైన నా మనస్సు నా చెప్పు చేతల్లో వుండకపోవచ్చు. స్త్రీ సహజమైన ఈర్ష్య జనించవచ్చు. అందుకే నేను రాదలుచు కోలేదు.”

ఆ మాటలలో ఆమె తనను ఎంతగా ఆరాధిస్తుందో అర్థమయిందతనికి.

“నీవు ఎక్కడికీ వెళ్లాల్సిన పని లేదు.

ఒంటరిగా ఇన్నాళ్లూ కష్టాలు పడ్డావు. ఇక ముందు అలా జరగదు. నేనుండగా నీవు పొట్ట కూటికోసం దేశాలు పట్టి తిరగనవసరం లేదు. ఇకనుంచి నీవు కూడా మాతోనే వుండాలి. వుంటావు-”

అతని ఆహ్వానాన్ని, మృదువుగా తియ్యగా తిరస్కరించింది చందన.

“నామీద నీకున్న అదరాభిమానాలకు

కృతజ్ఞురాలి. నా వంట్లో ఇంకా శక్తి వుంది. బ్రతకగలసిన సమృద్ధి గుండెలనిండా వుంది. దేవుడు నాకు వికృతమైన రూపాన్నిచ్చినా, తీయని కంఠాన్నిచ్చి చాలా మేలు చేశాడు.

జరిగిన కథ - 14 : తన చిన్ననాటి స్నేహితుడు శ్రీరామ్ వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని చూసి మండిపడతాడు విజయ్. విజయ్ డ్యూటీలో వుండగా అతని దగ్గరకు ఓ పేద బ్రాహ్మణుడు వచ్చి లేచిపోయిన తన కూతుర్ని వెదికి పెట్టుమని ప్రాధేయపడతాడు. ముసలి బ్రాహ్మణుని కుమార్తె దమయంతిని, శశికోమర ఝురావ్ లాడ్జీలో పట్టుకొని దమయంతికి మంచి మాటలు చెప్పి ఆమెను ఆమె ఇంటికి చేరుస్తాడు విజయ్. రాజశేఖరంగారి కుమార్తె వాసంతి వివాహ సందర్భంగా ఏర్పాటైన మ్యూజిక్ పార్టీకి వెళ్లిన విజయ్ అక్కడ చందనను చూస్తాడు. చందన తను చందన కాదని చెప్పగా వేదనతో ఇంటికెళ్లి గతాన్ని తలుస్తాడు. విజయ్ కు చందన దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వస్తుంది. గతంలో చందన తనకు చేసిన సహాయాన్ని, చూపిన అభిమానాన్ని తలుస్తాడు. ఆమెను చూడడానికి గండవరం వెళుతాడు. రెండేళ్ళనుంచి మంచంలో పడి రోజులు లెక్కపెడుతున్న చందనను చూసి చలించిపోతాడు విజయ్. చందన చివరి కోరిక తీర్చడానికై ఆమెకు తాళి కడతాడు. తనవల్ల తన బావ భవిష్యత్తు అంధకారం కాకూడదనే ఉద్దేశ్యంతో అతనికి దూరమవుతుంది చందన - ఆ విధంగా దూరమయిన చందన గాయనిగా ప్రత్యక్షమయింది. హోటల్ రిడ్జ్ లో ఆమెను కలుసుకుంటాడు విజయ్.

దానితో ఎలాగో కడుపు నింపుకోగలను. కానీ, మనసు నిండని రోజున నీ దగ్గరకు తప్పక వస్తాను."

అతను ఎంతగానో చెప్పి చూసాడు.

ఆమె తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకోలేదు.

ఆ తరువాత ఆమె కోరిక మేర ఆమెతో కలిసి సినిమా చూసాడు. కలిసి భోజనాలుచేసారు. ఆనందంగాకబుర్లు చెప్పుకుంటూ హాట్ గదికి వచ్చేసరికి దాదాపు రాత్రి పన్నెండు అయింది.

"బావా నీవు ఇంటికి వెళ్ళకపోతే నీ భార్య కంగారుపడదా?"

"లేదు. ఇండాక సినిమాహాల్లోంచి ఫోను చేసి చెప్పాను."

"ఏమని?"

"నాకోసం ఎదురుచూడొద్దు. కాస్త అలస్యంగా వస్తానని."

ఇక మరేమీ ప్రశ్నించలేదు చందన. ఆ తరువాత వారిమధ్యన చాలా కబుర్లు దొర్లాయి.

"నాకు నిద్ర వస్తుంది చందన..." అవలించాడు విజయ్.

"ఇంకేం పడుకో...జోలపాట పాడతాను—"

నవ్వుతూ అన్నది చందన.

"ఇక్కడ నేను పడుకున్నట్లయితే రేపు నామీద ఊర్లో పెద్ద సంచలనమే రేగుతుంది."

"అయితే వెళ్లిపోతా" దిగాలుగా అడిగింది.

"వెళ్లనులే... నీకోసం అసాటి త్యాగం చేయగలను. రేపు ఏదైనా వస్తే నేను చూసుకుంటాను. నీవు నిశ్చితంగా పడుకో—ఓ.కే. గుడ్ నైట్—" అని అలసటగా మంచంమీద వాలిపోయాడు విజయ్.

చందన కూడా ప్రక్కనే వున్న మరో మంచంమీద పడుకున్నది.

కొద్ది సేపటికి అతను గాఢనిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

చందనకి మాత్రం కనులు మూతబడడం లేదు. ఆమెలో అంతర్యుద్ధం చెలరేగుతోంది. ఒక గంటపేపు ఆలోచనలతో వేగిపోయింది. అప్రయత్నంగా విజయ్ వంక చూసింది. అతను నిద్రలో చిరునవ్వు నవ్వుతున్నట్లుగా వుంది. అతన్ని అలా చూస్తుంటే గుండెల్లో ఏదో మంట రేగినట్లయింది. కను రెప్పల్ని త్రోసుకుని కన్నీళ్ళు బయటకు ఉరికాయి. అవ్వకమైన ఆవేదనతో ఆలమటించిపోయింది.

చివరకు ఒక నిర్ణయానికి రాగలిగింది.

పెన్ను కాగితం తీసుకుని బావకు ఉత్తరం రాయసాగింది.

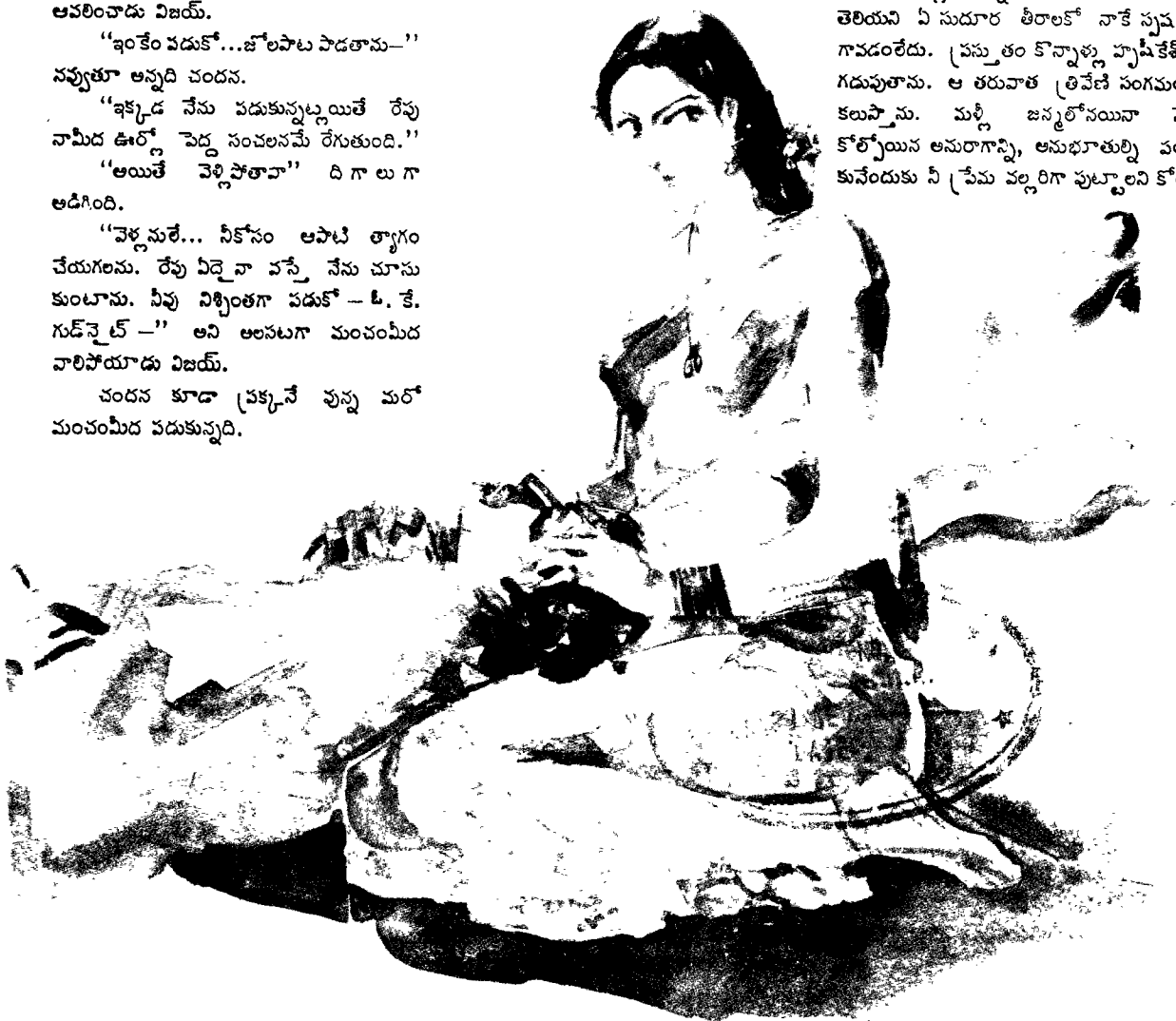
'బంగారు బావకు —

కొందరు అదృష్టాన్ని అరచేత పెట్టుకుని పుడతారు. నాలాంటి దురదృష్టవంతులు ఈ రోకంలో ఎవరూ వుండరు. పుట్టుకతోనే

అందరిహిమరాలుగా పుట్టాను. తల్లిదండ్రుల్ని కోల్పోయి రోగంతో మంచమెక్కాను. అలాంటి సమయంలో నీ అమృత హస్త స్పర్శ నాకు కొత్త ఊపిరిబిచ్చింది. నా జీవితాన్ని చెత్తస్వవంతం చేసింది. నీకు తగినదాన్ని కాదని నీమంచి దూరంగా వెళ్లి ఎన్నో కోల్పోయాను. నిన్ను ఎప్పటికీ మరిచిపోలేనన్న సత్యం ఆ తరువాత తెలుసుకుని ఎంతగానో ఆరాటపడ్డాను. ఇన్నివాళ్ళ ఆరాటానికీ చివరి మజలీ!

నీకు మళ్ళీ పెళ్ళయిందని— నీ జీవితంలోకి మరో స్త్రీ ప్రవేశించినదని తెలిసిన తక్షణం నా మనసు భగ్గున మండింది. అందుకు కారణం నిన్ను అమితంగా ప్రేమించడమే! నిన్ను మరొకరికి అప్పగించే విశాలత నాలోలేదు. నిన్ను ప్రేమించానేగానీ నీ ప్రేమలోని మాధుర్యాన్ని రవంత కూడా అనుభవించలేకపోయాను. ఎవరికీ కాని ఈ జీవితాన్ని ఎలా ముగించుకోవాలో తెలియక వెళ్లిపోతున్నాను.

ఆశలు చచ్చిన వృద్ధయంతో, బీటులువారిన గుండెతో వెళ్లిపోతున్నాను. ఈ పయనం అంతా తెలియని ఏ సుదూర తీరాలకో నాకే స్పష్టం గావడంలేదు. ప్రస్తుతం కొన్నాళ్ళ హ్యాపీకేస్ రోగిదామి. ఆ తరువాత త్రివేణి సంగమంలో కలుస్తాను. మళ్ళీ జన్మలోనయినా నేను కోల్పోయిన అనురాగాన్ని, అనుభూతుల్ని వంచుకునేందుకు నీ ప్రేమ వల్లరిగా పుట్టాలని కోరిక.

28-10-83 సోమవారం ప్రారంభం

స్వల్ప ప్రజ్ఞత నవల రచయిత్రీ మోదిరెడ్డి సులోచన

అల్ప అవరి అద్భుత నవల

యక్షగానం

ఆంధ్ర సుప్రసిద్ధ పత్రిక లో
సీరియల్ గా వెలువడుతున్నది !

కావలెను

ఒక ప్రముఖ వార్తాపత్రిక సంస్థ వెలువరించే దిన, వార, మాస పత్రికలకి నెల్లూరు జిల్లాలో చందాదారులను చేర్చేందుకు సీల్స్ ప్రమోటర్లు కావాలి. వీరు నెల్లూరు కేంద్రంగా చేసుకుని కృషి చేయవలసి ఉంటుంది మంచి ప్రతిఫలం లభించగలదు. ఈ రంగంలో అనుభవం గల సావికులకి ప్రాధాన్యం ఇవ్వబడుతుంది. ఎదురుచూసే వేతనం వివరాలతో ఇతర వివరాలతో దరఖాస్తులని, బాక్సు నెం. 65, ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ-5 కి పంపాలి.

వైద్యంనుండి చక్కటి ఫలితాన్ని పొందండి

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స

తెల్లమచ్చలు నయంకాని వేమో కాదు.

నికాలంలో నరైన చికిత్స చేస్తే మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ నయంచేయొచ్చు. మా నిరంతర పరిశోధనల ఫలితంగా తెల్లమచ్చ (బొర్లి)ను నయం చేయటంలో మేము

విజయం సాధించాం. ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమైందంటే ఎంత వేగంగా తగ్గిస్తుందంటే—ఉపయోగించిన వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభిస్తుంది, కుదుళ్ళను నాశనం చేస్తుంది. మరియు చర్మం యొక్క సహజ రంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది. ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయి పుంటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది. మీ జబ్బును గురించిన పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత సలహాను అడగండి.

SRI AYURVEDIC PHARMACY (Regd.)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

మానవ మురళి

వచ్చే జన్మలోనయినా నన్ను నీ పాదాల చెంతకు చేర్చుకుంటావా బావా? నీ పద నన్నిదిలో నా జీవితం పులకించి పరవశించి బ్రతుకు పందాలి.

ఎండిపోయిన నా బ్రతుకులో నాలుగు ప్రేమ చినుకులు వర్షిస్తాయన్న ఆశతో ఇన్నాళ్ళూ బ్రతికాను. వృద్ధయ పేటికలో ఎన్నో ఆశల్ని భద్రపరుచుకున్నాను. ఆ ఆశలన్నీ నేడు అడియోకాల్ నాయి...

గుండెలో బాధ అధికం కాగా రాస్తున్న ఉత్తరాన్ని ఆపేసి లేచి కిటికీ వద్దకు వెళ్లి నిలుచున్నది చందన. అమె కళ్ళు అవినవధిగా వర్షిస్తున్నాయి. కాస్తేపు మాన వేదనను అనుభవించి తిరిగివచ్చి ఆపవేసిన ఉత్తరాన్ని అందుకున్నది.

'నిను వదిలిపోతున్నా ఈ ఊరిలో నీతో ఎన్నో మనసు విప్పి చెప్పాలని వుంది బావా! నా పిచ్చినంతా కాగితంపై పెట్టాలని తపాతపాలాడు తున్నాను. ఒక్కొక్కడు నిన్ను పొందాలనుకున్నాను. అది ప్రలోభమేనని అత్యాశేనని తెలుసు. ప్రేమ ఊణికమే కావచ్చు; అశాశ్వతమే అవవచ్చు. కానీ ఆ ఊణాలు... ప్రేమను అనుభవించిన ఆ నాలుగు ఊణాలు ఎంతో అపురూపమై నవి. విలువైనవి. ఆ సమయంలో— కొన్ని కోట్ల రోజులనుంచి తపిస్తున్న మనసు శాంతతనం పొందుతుంది. నాకలాంటి అర్హులైన ఒక్క ఊణమైనా కలగలేదు.

నా గుండెల నిండుగా ప్రేమ నాపాని ప్రవహిస్తున్నది.

ఆ ప్రేమను నీకు పంచివ్వాలని, ఊణ ఊణం తపిస్తూ, అనుక్షణం జపిస్తూ ఊహలతో రమిస్తూ— ఎన్ని కలలు— ఎన్ని ఆశతో...! ఆవన్నీ తుషార స్వప్నాలయ్యాయి.

నేటితో ఆ భ్రమలకు స్వస్తి పలుకు తున్నాను.

ఈనాడు నాకు దక్కని ప్రేమానురాగాల్ని వచ్చేజన్మలోనయినా దక్కుతాయన్న ఆశతో వెళ్ళిపోతున్నాను. నా ప్రేమ దాహాన్ని రేపటి కోసం మిగుల్చుకుంటాను. అంతవరకూ జన్మ జన్మల మధ్యన నా ఆత్మ తీరని దాహంతో ఊగిసలాడుతూనే వుంటుంది. నీ మనసు నాపైస్తే ఊమించుతావు గదా?

నీది కాలేకపోయిన చందన—'

పూర్తిచేసిన ఉత్తరాన్ని మడిచి టేబిల్ పైన పెట్టింది చందన. చక చక తన మూట్ కేసు పర్చుకుంది. ఒక్క ఊణం అతని మంచం వద్దకు వచ్చి నిలబడింది— చివరిసారిగా తన ఇష్టమైన బావ రూపాన్ని తనిచి తీర చూసుకుంది.

ఆ ఒక్క షణంలో చందన హృదయంలో ఎన్నోవేల భావాలు ఉత్పన్నమయ్యాయి. వణికి పెదవులతో నమ్మదిగా వంగి, తెల్లగా మెరుస్తున్న అతని పాదాలను సున్నితంగా, అర్థిగా ముద్దాడింది. తలలోని పూవులు తీసి పాదాల చెంత పెట్టి భక్తిగా, ఆరాధనగా నమస్కరించింది.

అంతే... గుండె పగుళ్ళలోంచి తన్నుకు వస్తున్న జ్వాలల్ని అణచుకోలేక మూట్ కేసు అందుకుని వడివడిగా ఆ గది దాటి వెళ్లిపోయింది చందన.

30

గంభీరంగా ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టాడు విజయ్.

రాత్రంతా భర్త కోసం ఎదురుచూసి నిద్రలేమితో అలసిపోయిన మానస చటుక్కున ఎదురు వచ్చింది.

“అబ్బ! వచ్చారా... రాత్రంతా ఎక్కడికి వెళ్లారు? మీ కోసం ఎదురు చూసి చూసి కళ్ళ కాయలు కాచాయి—” మృదువుగా మందలిస్తూ భర్త దగ్గరగా వెళ్ళింది మానస.

“ఎందుకు ఎదురు చూడడం? ఫోను చేసి చెప్పా—” రవంత చికాకు ధ్వనించిందతని కంఠంలో.

“మీకేం మగమహారాజులు అలాగే చెబు తుంటారు. అయినా వేళాపాళా లేకుండా ఏమిడ్యూటీ అండీ! లోకంలో మీరొక్కరే చేస్తున్నారా ఉద్యోగం? రాత్రుళ్ళు కూడా డ్యూటీ చేస్తే మీ ఆరోగ్యం ఏంకావాలి?” అని ఇంకా ఏదో అనబోయింది మానస.

“ఎప్పుడు డ్యూటీచేయాలో, ఎలావుండాలో నా గురించి నాకు తెలుసు. అనవసరంగా నన్ను విసిగించక అవతలకు వెళ్ళ—” కనురుకున్నట్లుగా

అని తన గదిలోకి వెళ్లి అలసటగా మంచం మీద పడిపోయాడు విజయ్.

మానస మనసు చివుక్కుమన్నది. ఏనాడూ పల్లెత్తి మాట అని ఎరుగడు భర్త. ఈరోజు ఏదో చికాకుమీద వున్నాడని సరిపెట్టుకుంది. చకచకా స్టాక్ వెలిగించి వేడివేడి కాఫీ కలిపి తీసుకు వచ్చింది.

“లేవండి. కాస్త వేడి కాఫీ త్రాగుదురు—” నెమ్మదిగా పీలిచింది మానస.

అతను బదులు పలకలేదు. కళ్ళ మూసుకుని పడుకున్నాడు.

“మమ్మల్నే...” అని చిన్నగా చేతితో తట్టింది.

విజయ్ కళ్ళ తెరిచి క్రోధంగా చూస్తూ “నన్ను విసిగించవద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పింది?—” అని విసురుగా ఆమె చేతుల్ని నెట్టేశాడు. ఆ ఊపుకు ఆమె చేతిలోని కాఫీ కప్పు భగ్గున క్రిందపడి పగిలిపోయింది. కాఫీ చుక్కలు చింది ఆమె చీరనిండా చిందాయి. భర్త ముఖంలోని కఠినతకు, కళ్ళలోని కోపానికి ఆమె వణికి పోయింది. భయంతో పాటు చప్పన కన్నీళ్ళు కూడా తిరిగాయి. మరేం మాట్లాడలేక పగిలిన గాజు ముక్కల్ని ఏరి అవతలకు వెళ్లిపోయింది మానస.

విజయ్ ఆరోజు తెలవు పెట్టాడు. రోజంతా తన గదిలోనే వుండిపోయాడు. ఉదయం నుండి తిండి నీళ్ళు లేకుండా అలాగే పడుకున్నాడు. భర్త కోపానికి కారణమేమిటో తెలుసు కోవాలన్న తపనగా వున్నా అడిగే ధైర్యం లేక మౌనంగా వుండిపోయింది. ఆమె మనసు పరిపరి విధాల పోతోంది. తను కూడా పచ్చిగంగ ముట్టలేదు.

సాయంత్రం డీపాలు పెట్టేవేళ గదిదాటి బయటకు వచ్చాడు విజయ్.

సోఫాలో దిగాలుపడి కూర్చున్న భార్యను చూసాడు. అతని హృదయం కలుక్కుమన్నది. ‘చందన వెళ్లిపోయిందన్న కోపాన్ని మానసమీద చూపించాడు. కనెంత మూర్ఖుడు —’ అని పాశ్చాత్య పద్ధాదు విజయ్.

“మానసా!—” మృదువుగా, ప్రేమగా తిలిచాడు.

మానస సోఫాలోంచి లేచి తల దించుకుని నిలబడింది.

“ఐయావ్ సారీ! నా మనసు బాగాలేదు. నీ పట్ల కర్కశంగా ప్రవర్తించాను కదూ?” లాలనగా అడిగాడు.

మానసకు దుఃఖం ఆగలేదు. చటుక్కున భర్తను చుట్టుకు పోయింది.

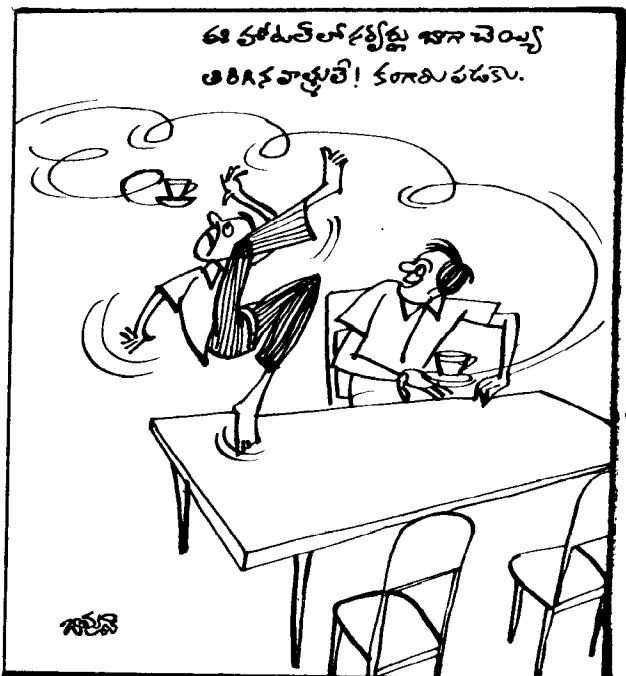
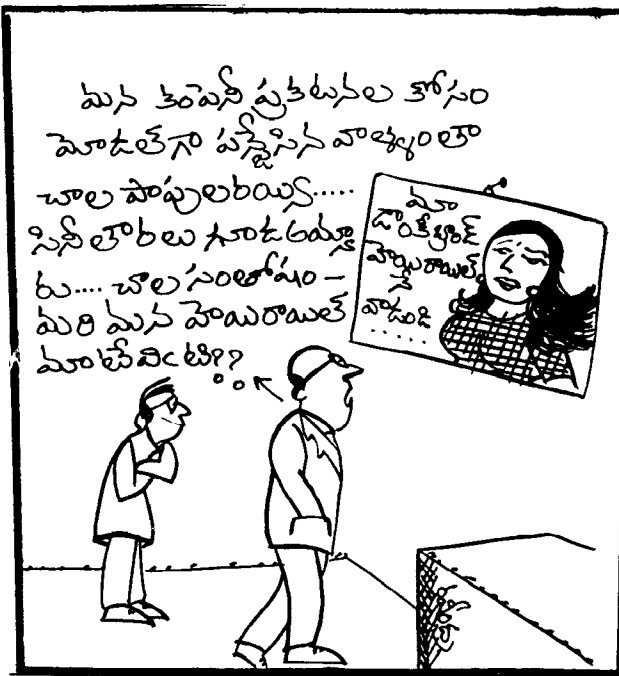
“నేను మీ భార్యనండీ. నన్ను తిట్టే అధికారం, కొట్టే అధికారం మీకాన్నది. మీరేం చేసినా సహిస్తాను. నా గురించి కాదు— మీరెందు కలా వున్నారు? మీ బాడేమిటో తెలుసుకోకుండా విసిగించాను. మీ బాధను నేను పంచుకోకూడదా?”

“ఏం కాదు... నిన్న ఓ కేసులో దొంగ పరార్ అయ్యాడు. అతన్ని పట్టాకోలేకపోయాను. నా నర్యీసులో ఎప్పుడూ ఇలా జరగలేదు. అదినరే నీవు భోజనం చేయలేదు గదూ?”

“మీరు తినకుండా నేనెలా తింటాను? సుఖమైనా కష్టమైనా మీతోనే —”

ఆమె పట్ల అతనికి విపరీతమైన జాలి కలిగింది. గాఢంగా నిట్టూరుస్తూ భార్యను వంటగదిలోకి నడిపించుకు పోయాడు విజయ్

ఆ తరువాత కలతల్ని మరిచి కబుర్లుతో భోజనం ముగించారు.

విజయ్ తాత్కాలికంగా చందన విషయం మర్చిపోయినట్లు సటించాడు. 'అంతకన్నా ఎమీ చేయలేను. చందన విజయ్ దురదృష్టవంతుడాలే -' అని నిట్టూర్చాడు.

భోజనం అయ్యాక తాంబూలం అందిస్తూ "మీకోసం నిన్నటి నుంచి ఓ మంచి వార్త దాచి వుంచాను -" ముసిముసి నవ్వులు చిలకరిస్తూ అన్నది మానస.

"ఏమిటోయ్ అది ? -"

"ఊహ... నేను చెప్పను. ఉదయం నుంచి నన్ను ఏడిపించారు -"

"పొరపాట్లు పోయింది. ఇంకెప్పుడు అలా చేయను. అదేదో త్వరగా చెప్పరాదూ ? -" బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా అన్నాడు విజయ్.

మానస నిండుగా నవ్వుతూ "త్వరలో మనింటికి మరో పోలీస్ సోఫీసరు రాబోతున్నాడు -" అన్నది.

"ఏమిటి ? -" నానలు చిట్లించాడు విజయ్.

"మనింటికి మరో పోలీస్ సోఫీసరు రాబోతున్నాడు. అర్థంగాలేదా ?"

"ఎందుకు ? -" విస్మయంగా చూసాడు విజయ్.

"మిమ్మల్ని అరెస్టు చేసి మీ ఆట కట్టించడానికి -"

"నన్ను అరెస్టు చేసేవాడింకా పుట్టలేదు.

మానస మురళి

ఇంతకూ ఎవడా రాస్కెల్ ?"

"త్వరలో పుడతాడుగా..." అని గుంభనంగా నవ్వించి మానస.

విజయ్ ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు. ఆమె చిలిపిగా నవ్వి "ట్యూబ్ లైట్ -" అని చిన్నగా తలమీద మొట్టి అక్కడనుంచి పారిపోయింది.

రెండు క్షణాల తరువాత విజయ్ ముఖం సంతోషంతో విప్పింది.

31

కాలం చాలా వేగంగా పరుగిడుతున్నది. మానస కిప్పుడు ఐదోనెల. తన ప్రతిరూపాన్ని మోస్తున్న భార్యను చూస్తుంటే విజయ్ కు ఎంతో గర్వంగా, ఆనందంగా వుంది. మునుపటి కంటే ఎక్కువగా, అపురూపంగా చూసుకుంటున్నాడు భార్యను. ఏ చిన్న పనికూడా ఆమెచేత చేయించడు.

"బావుంది మీ వరస. నేను పనులు చేయకపోతే తిన్నది అరిగేదెట్లా? ఇంటిపని వంటపని నౌఖర్లు చేస్తున్నారు. కనీసం మీ పనులన్నా చేయనీయండి -" అని అంటుంది మానస. విజయ్ అందుకు అంగీకరించడు.

"ఇప్పుడు నీవు పనులు చేయకూడదోయ్. బాగా విశ్రాంతి పొంది పండంటి పాపాయిని అందివ్వాలి. -" అని నవ్వుతూ వారిస్తాడు.

నిమిషాల మీద నడుస్తూ...

ఎలక్ట్రానిక్ వాచ్ గుండెలో నెకెండ్ల ప్రత్యక్ష ప్రతిస్పందన నిశ్శబ్దంలోనే రక్తసంచలనం.

కాలపు గడియారంలో నిత్యచైతన్యం గోడమీద కదిలే గండుమీదు చెల్లమీద గెంతే ఉడత

చిటారుకొమ్మన పూచే పరిమళం ! కదిలే కలంలోంచి పారే సీరాలోంచి కలం రూపురేఖలు

ఘనభోంతరాల్లో ప్రతినిమిషం అరగని రోడ్డుమీద పరిగెత్తే నవజీవన లయలు.

- నిఖిల్

అయినా మానసకు ఊరికే తిని కూర్చోవాలంటే బోర్ గా వుండేది. అందుకని ఏదో ఒక పని కల్పించుకుని చేస్తుంటుంది. దానికోసం ఇద్దరి మధ్య చిరుకోపాలు - చిరుతగవులు... వాటి మధ్య చిక్కని సరాగాలు, విరిసే రాగమాలలు...

ఒకరోజు విజయ్ భార్య ఒడిలో ఆల పెట్టుకుని పడుకున్నాడు. ఆమె భర్తజాతులోకి వేళ్లు జొనిపి నెమ్మదిగా నిమరసాగింది. చల్లచి ఆ వడి, మెత్తని ఆ స్వర్ణ అతనికెంతో హాయిని గొల్పుతుంది. చికాకులన్నీ మరిచిపోయి అలాగే ఆ ఒడిలో పడుకునిపోవాలనిపిస్తుంది.

"మానసా !"

"ఊ..." ర సో ద్వే గం తో తీయగా మూలిగింది మానస.

"నేను ఇక్కడుండగా ఏమిటా పరధ్యాన్నం ? -"

"పరధ్యాన్నం కాదు. పగటికల -" అని నవ్వేసింది.

"ఆ కలేమిటో నాతో చెప్పరాదూ నేనూ నీ నవ్వులో పాలుపంచుకుంటాను."

"నిజంగా చెప్పమంటారా ? -" చిలిపిగా చూసింది.

"అంతగా చెప్పరానిదైతే నవ్వులే -" బెట్టుచేసాడు విజయ్.

"ఈ అందాల రాజకుమారుణ్ణి ఎత్తుకు పోవాలని దేవతాకంఠం నుంచి దేవకవ్య దిగి వచ్చింది. ఆమెకు నాకు ఘర్షణ జరుగుతూంటే మీరు తమాషా చూస్తూ నవ్వుతున్నారు -"

"భలే మంచి కలగన్నావ్. ఇంతకూ మీరిద్దరిలో ఎవరుగెలిచారు ?"

62 ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక 14-10-83

ఎ.పి.పి.ఎన్.సి. గ్రూప్ | పరీక్షలు

మా 1982 పరీక్ష ఫలితాలు

19 బహిరంగ భాషలలో మొదటి రాంక్

శ్రీ టి. ఎవేక్ తో కలిపి 9

మిగతా రాంకర్స్ : శ్రీ రాజేశ్వరరావు,

శ్రీ విష్ణుస్వరూపరెడ్డి

శ్రీ శివప్రసాద్

అనుబంధ పంచకోడానికి మొదటి రాంకర్స్ తో కలియండి. ప్రతిమినరీకి అడ్మిషన్లు ప్రారంభమైనవి. పోస్ట్ గ్రేడ్ ముకూడా ఇవ్వబడును.

కోర్సు డైరెక్టర్

ఎల్. పాండురంగారెడ్డి

ఉత్సాహముంటే వివరాలకొరకు రు. 5/- పంపండి.

సోల్జర్-స్కాలర్స్ స్టడీ సర్కిల్

9-ఫుట్ బాల్ స్టేడియం, సతేమైదన్

హైదరాబాదు-500001

విశ్రమమని భార్య అయిన కైకసికి ముగ్గురు కుమారులు. వారిలో పెద్దవాడు రావణుడు, రెండవవాడు కుంభకర్ణుడు, కడసారివాడు విభీషణుడు. ముగ్గురూ దానవుల తెగకు చెందినవారే! ముగ్గురూ ఒక తల్లిబిడ్డలే అయినా, స్వభావంలో వ్యత్యాసం ఉన్నది. మొదటి యిద్దరూ క్రూరస్వభావులు. విభీషణుడు సాత్త్వికుడు. ముగ్గురూ తపస్సుచేసి బ్రహ్మవల్ల వరాలు పొందారు. రావణుడు మానవేతరుల పుత్రులను చాచు రాకూడదన్నాడు— అతడికి మనుష్యులు లెక్కలోకి రారు. కుంభకర్ణుడు నిర్ణయనే కోరాలని అనుకుని మాట తడబడి నిద్రను కోరాడు. ఇక విభీషణుడు — విష్ణుభక్తిని కోరాడు. ఇతడు విష్ణుభక్తినే ఎందుకు కోరాల్సి? దీనికి సమాధానంగా ఒక గాథను చెప్పడం ఉన్నది.

దశరథ మహారాజు పుత్రులకోసం పుత్ర కామేష్టి జరపగా, యజ్ఞపురుషుడు పాయసం ఇచ్చాడనీ, దశరథుని ముగ్గురు భార్యలూ దానిని భుజించినారు. ముగ్గురూ గర్భవతులై నట్లుగా రామాయణ కథ.

గర్భవతి అయిన కౌసల్యకు వే విఘ్న కలిగాయి. వాంతులు రావడం కూడా వేవిఘ్న లక్షణం కదా! ఆమె ఒకసారి వాంతి చేసు

భర్తృపథం: ములస వేంకట రమణాచార్య

విభీషణుని భక్తి

కున్నప్పుడు, ఆ వాంతిలో ఆమె భుజించిన పాయసంలో కొంచెం పడింది. ప్రకాశవంత మైన ఆ పాయసాన్ని ఒక కాకి ముక్కున కరచుకొని ఎగిరినది. కొన్ని కాకులు దాని

వెనుకనే ఎగురసాగాయి. అది, తోడి కాకులను తప్పించుకుంటూ అతివేగంగా, సుదుర ప్రదేశ మైన అంకాద్వీపం చేరి రాజాగారి భవనం ప్రక్క వున్న పూలతోటలో ఒక చెట్టుపై కూర్చున్నది. ఆ సమయంలో కైకసి ఒక పల్లెంలో ఆహారం పెట్టుకొని తినబోతున్నది. చెట్టు మీద ఉన్న కాకి నోటి నుంచి ఆ పాయ సాంశం పల్లెంలోని అన్నంలో పడింది. ఆమె దీనిని గమనించలేదు. ఆమె, అన్నంతోపాటు ఆ పాయసాన్ని భుజించి, తర్వాత గర్భవతి అయింది. ఆ పాయస లేనంతో విష్ణువు అంశ ఉన్నందున, ఆమెకు జన్మించిన శిశువు సాత్త్విక స్వభావుడై, విష్ణుభక్తుడైనాడు. అతడే విభీషణుడు.

సీతాదేవిని అపహరించిన అన్న రావణునికి సదుపదేశం చేసి, అతని క్రోధానికి గురి అయి, తరిమివేయబడి, శ్రీరాముని శరణు పొంది, లంకారాజ్యాధిపత్యం పొందడానికి, ఇతనికి గల సాత్త్వికభావమూ, విష్ణుభక్తి కారణాలని గ్రహించవలసి ఉన్నది.

ఈ కథలోని సత్యాసత్యాల సంగతి మనం నిర్ణయించలేము. ఇది అయర్థ మే అనుకున్నా— యుక్తినహంగా ఉన్నదని చెప్ప వలసి ఉన్నది. ★

“నేనే గలిచాననుకోండి. అయినా మీకిదేం పాడుబుద్ధి? దాని తళుకులెళుకుల్ని చూసి కన్నుమీటుతారా? మా ఇద్దరికీ తగవుపెట్టి తమాషా చూస్తారా?”

“నా... ఛా... కలలో... ఇలలో కూడా అలాంటి పనులు చేయవోయ్” హాయిగా మనసారా నవ్వాడు విజయ్.

“పాపం ఏమీ తెలియని అమాలుకులు—” అని మరిపెంగా భర్త బుగ్గల్ని పిండింది మానస. “అబ్బ! నీ ప్రేమ మండిపోను. కాస్త మెల్లగా పిండవోయ్—” అని అరచేత్తబుగ్గల్ని నిమరుకున్నాడు విజయ్.

“మరి అంత గట్టిగా దానికి కన్నెందుకు గీటారు?” అని జాబ్బు పీకింది.

“నీమీద ఒట్టోయ్. నే నెవరికీ కన్ను గీలలేదు—” అమాయకంగా ముఖం పెట్టాడు.

“ఇంకోసారి అలాంటి పని చేస్తూ నా కళ్ళబడ్డారా నే నూరుకోను జాగ్రత్త.”

“నాకళ్ళు నాఇష్టం—ఏం చేస్తావోయ్—” ఉడికింపుగా అన్నాడు విజయ్.

“ఏం చేస్తానా? దాని కళ్ళు పీకి ఉప్పు పాతరలో ఊరేస్తాను.”

“ఇదేం న్యాయమోయ్! నేను కన్నుకొడితే దానికళ్ళు పీకుతానంటావేమిటి?—”

“అదంతే... లేకుంటే అది మీ కళ్ళ ముందుకు వచ్చి పొయలు పోతుందా? ఈసారి రానీ చెబుతాను—”

విజయ్ వకసా నవ్వాడు.

మానస కూడా మునుముసిగా నవ్వింది.

ఆ తరువాత సరదాగా ఎన్నో కబుర్లు దొర్లాయి.

ఉప్పుబుల్లిండి మధ్యలో “గర్బిణీ స్త్రీలకు ఏవేవో కోరికలు కలుగుతాయని విన్నాను. మరి నీకలాంటి కోరికలేవీ లేవా?” అని అడిగాడు విజయ్.

“ఓ... ఎందుకులేవు. బోలెడువున్నాయి.”

“ఇకేం త్వరగా లిస్టు చదివేయ్. వరసగా తీర్చేస్తాను—”

“మళ్ళీ దేవకన్య కనిపిస్తే దానికళ్ళు పీకేయాలి. అది నా ప్రధమ కోరిక—” అని నవ్వింది మానస.

“తమాషా చాలించి సీరియస్గా అడుగు తున్నాను చెప్పవోయ్—”

“లేకుంటే ఏమిటండీ? నాకే కోరికలు లేవు. మీ చల్లని సహవర్తంలో నా బ్రతుకు

పండి పునీతమయింది. ఇంతకన్నా ఆడదానికి ఏం కావాలి?—” నజల నయనాలతో ఆరాధనగా చూస్తూ అన్నది మానస.

“అదేం కుదరదు. ఈ రోజు నీవు ఏదో ఒక కోరిక కోరాలి. అది నేను తీర్చాలి!” చిన్న పిల్లాడిలా మారాం చేస్తున్నట్లుగా అన్నాడు విజయ్.

చవ్వన ఆమె మగిలో ఏదో మెదిలింది. ఆమె ముఖంలో నవ్వు మాయమయింది.

“మీ కంతగా నా కోరిక తీర్చాలనుంటే నా చిన్న తమ్మునికి కళ్ళు తెప్పించి పుణ్యం కట్టుకోండి. ఇదే నా చివరి కోరిక—”

“మానసా!” విచలితుడైనాడు విజయ్.

“అవునండీ! అంధకార బంధురమైన వాడి జీవితానికి చారడంత వెలుగులు ప్రసాదించండి. మా వాళ్ళ ఈ జన్మలో వాడిని గురించి పట్టించుకోరు. ఆ పని మీరు పూనుకుంటే అవుతుంది. నా కోరిక తీరుస్తారు గదా?—”

“తప్పుకుండా— నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను—” అని ఆమె చేతిలో చేయి వేశాడు విజయ్.

| ఇంకా ఉంది |

అవ... ఇవ... అన్ని...

ఆంధ్రప్రదేశ్ రచయితల మహాసభలు

1984 ఏప్రిల్ కృష్ణాజిల్లా అవని గడ్డలో 'ఆంధ్రప్రదేశ్ రచయితల మహాసభల్ని' నిర్వహించాలని అవనిగడ్డలో సమావేశమైన కృష్ణాజిల్లా రచయితల సంఘం కార్యవర్గం నిర్ణయించింది. ఈ మహాసభలు నాలుగు రోజుల పాటు జరుగుతాయి. వివిధ సాహిత్యాంశాలపై సదస్సులు, రచయితల సమావేశాలు వివిధ సమస్యలపై చర్చలు, స్వీయ రచనల ప్రదర్శనలతోపాటు మరింతగా సాహిత్య కార్యక్రమాలు ఈ మహాసభల్లో చేపట్టబడుతున్నాయి.

రాష్ట్ర, రాష్ట్రీయ ప్రాంతాలనుండి ప్రముఖులైన సాహితీవేత్తలతోపాటు పెక్కుమంది యువ రచయితలూకూడా ఈ సభలకు లభ్యమవుతున్నట్లుగా తెలుస్తున్నది. ఈ సందర్భంగా ప్రముఖుల రచనలతో ఒక సాపేక్ష వెలువడుతుంది.

తుంది, కృష్ణాజిల్లాకు సంబంధించిన రచయితల వివరాలతోసహా.

చైతన్య సాహితీ సమాఖ్య

ఆచార్య దివాకర్ల వెంకటాచార్యులు హైదరాబాదులో శ్రీకృష్ణ జయంతి నాడు 'చైతన్య సాహితీ సమాఖ్య'కు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ప్రారంభోత్సవ సభలో డా. సి. నారాయణ రెడ్డి, డా. ముకురాల రామారెడ్డి, శ్రీ కె. వి. భాస్కరరావులు సమాఖ్యకు ఆశీర్వాదాలు అంద చేశారు.

సమాఖ్య ఆధ్వర్యమున శ్రీ రాఘవరావు అతిథులకు స్వాగతం చెప్పారు; ప్రధానకార్యదర్శిని శ్రీమతి నీతాశర్మ ప్రసాద్ సమాఖ్య ఆశీర్వాదాలు, కార్యక్రమ ప్రణాళికను వివరించారు.

ఆధునిక కవులు సాంప్రదాయ కవిత్వం కొంతైనా ఆకళింపు చేసుకుంటే భావవ్యక్తీకరణ, పదిగంటల ఎంతో చక్కగా చేయగలరని అందుకు

సమాఖ్య యువ కవులకు, సలహా, సహకారము లందిస్తే బాగుంటుందని ఆచార్య దివాకర్లగారు సూచించారు.

సమాఖ్య మొదటి కార్యక్రమంగా శ్రీ పారిశ్రామిక ప్రసాద్ ప్రాసిన 'సాహితీ వ్యాసాలు' డా. సి. నారాయణరెడ్డిగారు ఆవిష్కరించారు. శ్రీ కె. వి. భాస్కరరావుగారు కృతిని స్వీకరించగా డా. ముకురాల రామారెడ్డి పుస్తకాన్ని సభకు సరిచయం చేసారు.

కవి సమ్మేళనంలో శ్రీయుతులు యం; కె. రాము, రఘుశ్రీ, రాజా, గౌరీశంకర్, జి. ప్రకాశ రావు, ఎ. సుధాకర్, వి. శ్రీరామశర్మ, శ్రీమతి గారి ప్రభావతి, శ్రీమతి నీతాశర్మ ప్రసాద్ కవిత్వాలను వినిపించారు.

'కృష్ణా రచయితల సూచి'

నొకదానిని ప్రకటించాలని కార్యవర్గం నిర్ణయించింది. కృష్ణాజిల్లాకు సంబంధించిన, ప్రస్తుతం యితర ప్రాంతాలలో వున్నవారైనా సరే తమ తమ సంగ్రహ పరిచయాల్ని "గుత్తికొండ సుబ్బారావు, ప్రధాన కార్యదర్శి, కృష్ణాజిల్లా రచయితల సంఘం, మచిలీపట్నం-521 001" పేర పంపవలసినదిగా కోరుతున్నారు.

తల వెంట్రుకలు రాలుటకు కారణము పేలు

పేలును, ఈరులను నశింపజేయుటకు కెన్జ్ వాడండి. సువాసనతో కూడిన పేలనాశిని కెన్జ్ హెయిర్ ఆయిల్ ను వాడి మీ కేశములను కాపాడుకొనండి.

కెన్జ్

పేలనాశిని మందు దీనిలో ఈరులను నశింపజేయు కెన్జ్ క్రెయిన్ ఉన్నది.

ఫార్మ్ ప్రోడక్ట్స్

తంజావూరు-613 007 తమిళనాడు

అన్ని జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు కావలెను.

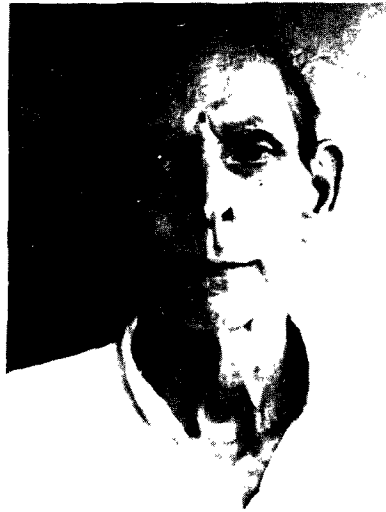
సాహిత్య తపోధనులు

బులుసు వేంకట రమణయ్య

నా జీవితదేయం సాహిత్య సేవ, సామాన్య ధర్మ ప్రచారం - అంటారు శ్రీ బులుసు వేంకట రమణయ్యగారు సవినయంగా. ఆయన సాహిత్య తపోధనులు. ఆయన చేపట్టిన సాహిత్య ప్రక్రియాలేదు; చేపట్టి చక్కని నిర్వహించిన స్క్రిప్టుయాలేదు. పిల్లలకు వినోదం కలిగించే కథలు మొదలు పండితవర్ణాల్కు తల పంకించే వ్యాకరణ వ్యాఖ్యలవరకు - కథలు, గాథలు, నవలలు, నాటకాలు, కవితలు, అనువాదాలు, స్వప్నజ్ఞాలు, విజ్ఞానదాయకాలు, జీవిత చరిత్రలు, యాత్రా చరిత్రలు, చరిత్ర పరిశోధకాలు, వదతత్వ పరిశీలకాలు, ఇలా - ఆయన లేఖని వరవత్తు తొక్కింది. బులుసువారు 1907 డిసెంబర్ 24న విజయనగరంలో జన్మించారు. విజయనగరం సంస్కృత కళాశాలలో ఎనిమిదేళ్లు చదివి సాహిత్య విద్యాప్రవీణుడు. తర్వాత ఉభయ భాషాప్రవీణుడు అంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంలో సర్వ ప్రధములుగాను, బి.ఎ.కు సమానమైన ప్రొఫెసియంట్ ఇన్ ఓరియంటల్ లాంగ్వేజస్ పరీక్షలోను ఉత్తీర్ణులయ్యారు. విజయనగరంలో ఆయనకు సాహిత్య వ్యాకరణ గురువులు శ్రీ పేరి వేంకటేశ్వరశాస్త్రి, శ్రీ ఎన్. కె. వేంకటరామా చార్యులుగార్లు అలంకారశాస్త్ర గురువులు మహా మహాపాద్యాయ శ్రీ తాతా సుబ్బరాయుడు శాస్త్రిగారు. ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచ్ లాటిన్ గురువులు శ్రీ పరవస్తు రామానుజస్వామిగారు. సాహిత్య విద్యా ప్రవీణులయిన పిదప విజయనగరం కోటలోని సంస్కృత శైలబరిలో శైలబేరియనుగా ఉన్నారు సంవత్సరంపాటు. పిదప రెండు సంవత్సరాలు కాశీ విశ్వవిద్యాలయంలో అలంకార శాస్త్ర పరిశోధన జరిపారు. ఆక్స్ ఫర్డ్ ఆయనకు ఓరియంటల్ కాలేజీ ప్రెసిడెంట్లు మహా మహాపాద్యాయ శ్రీ ప్రమధనాథ తర్కభూషణ్, మహా మహాపాద్యాయ శ్రీ దేవీప్రసాద్ శుక్ల, బహు శాస్త్ర ప్రవీణులు శ్రీ బాలకృష్ణమిత్ర పరిశోధన మార్గదర్శకులు. సంస్కృతంలోనే వుంటే, ఏ

పైదరాబాదు నోటరీ

మహా మహాపాద్యాయులు అయ్యేవారు. కానీ, తెలుగుమ్మకు సేవచేయాలనే సంకల్పంతో కాశీ నుంచి తిరిగివచ్చి, జీవిత కోసం మద్రాసులో కలెక్ట్ హైస్కూలులో ప్రధాన తెలుగు పండితులుగా ఇరవై రెండు సంవత్సరాలు, హిందూ థియాలజిక్ హైస్కూలులో పన్నెండేళ్లు, షానిగ్ల సంస్థలో ఆరేళ్లు ప్రధాన పండితులుగా పనిచేశారు. ఆనందా పెన్ వారు ప్రచురించిన చంద్రిక అనే సాహిత్య మాస పత్రిక సంపాదకత్వ మూ నిర్వహించారు. సంస్కృతంలో పరిశోధన ఫలితంగా వెలువడినది అలంకార మార్గ సంగ్రహం : ఈ పద్ధతితోనే ఆంధ్రాలంకార చరిత్రను పరిశోధన పత్రికలో మొదలు ప్రచురించారు. అలంకారశాస్త్ర గ్రంథాల అనువాదంలో లక్షణాలకు తెలుగు లక్ష్యాలిచ్చి తర్వాతి వారికి

వరదడి పెట్టినవారాయనే. ఆయన పరిశోధన గ్రంథాలలో గణపతిరాజుల సాహిత్య పోషణము, వావిళ్లవారి వాఙ్మయసేవ అనే గ్రంథాలకు ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడెమీ బహుమతి లభించింది. సంస్కృతంలో రసాది చర్చలను గురించి కాశీ నుంచి వెలువడే ముద్రాత పత్రిక లోను, కలకత్తా సంస్కృతసాహిత్య పరిషత్ పత్రిక లోను, ఇతరత్రాను పెక్కు వ్యాసాలు రచించారు. బులుసువారు చాల వినయ సంపన్నులు. మహా మహాంతో పోలిస్తే నాదేముంది? ఇదీ ఒక సేవా? - అంటారు. తమను ప్రోత్సహించిన వేమూరి ప్రభాకర శాస్త్రి, గన్నపపు సుబ్బ రామయ్య, వావిళ్ల వేంకటేశ్వర శాస్త్రి, శివలెంక శంభుప్రసాద్ గార్లకు, నార్ల వేంకటేశ్వర రావుగారికి, ఎన్. బి. పి. బి. కె. సత్యనారాయణ రావు (ఎం. ఎల్. సి.) గారికి కృతజ్ఞతాబద్ధులై ఉంటారు. బులుసువారు అజాత శ్రువులు. సాహిత్యంతో మతభేదాలను ఎంతో ప్రశయంతో విషయైక దృష్టితో తెలువడం ఆయన పద్ధతి. సాహిత్యమే జీవితంగా కుటీరం వంటి ఇంట్లో (34, పురుషోత్తమనగర్, క్రోంపేట, మద్రాసు - 44) నివసిస్తూ, బుష్పలె నివసిస్తున్న బులుసువారు తమ సాహిత్య పథకాలు పూర్తిచేయాలి. వారిని భగవంతుడు మరి డెబ్బయ్యేళ్లు వుండనివ్వాలి. ఎన్నో సన్మానాలు పొందారు, మరెన్నో పొందాలి.

ఉవశ్రుతి

పైదరాబాదుకు వచ్చింతర్వాత హాయిగా వుండండి నాకు - అన్నాడు ఒకప్పుడు పత్రికల వారితో అప్పటి సమాచార ప్రజా సంబంధశాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ వరేంద్రబాధర్. ఎందుకు? - అనడీగాడు ఒక పాత్రికేయుడు. నేను హిందూస్థానీ మాట్లాడుతూంటే లక్ష్నోవారు లింగవచనాలు సరిగాలేవని తప్పులు పట్టేవారు. నేనత్యయం పెద్దపులిగా వుండేది. పైదరాబాద్ హిందూస్థానీ విస్తృతస్థాన భయంపోయి, హాయిగా వున్నాను - అన్నాడు నవ్వులమధ్య శ్రీ బాధర్.

— తిరుమల రామచంద్ర *

మధువాపంతులకి

వేంకట శేషశాస్త్రి అవార్డు

నిర్మాణాత్మక సాహిత్య కృషికి అంకితమైన “రచన సాహిత్యవేదిక - కడప” వారు క్రితం సంవత్సరం నుండి ఏర్పాటు చేసిన - మహాకవి గడియారం వేంకటశేషశాస్త్రి అవార్డు - 1983 కి-కళాప్రపూర్ణ శ్రీ మధువాపంతుల పత్మనారాయణశాస్త్రిగారిగ్రంథం “కేళాకూళి”కి లభించినది. బహుమతి మొత్తం ఐదు వందల రూపాయలు విజేతకు త్వరలో జరుగుతున్న

ప్రత్యేక సభలో అందజేయబడుతుందని కార్య వర్గం తరపున శ్రీ విహారి తెలియజేస్తున్నారు.

అవార్డు నిర్ణయంలో శ్రీ ఇంద్రగంటి హనుమచ్ఛాస్త్రి, శ్రీ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి న్యాయ నిర్ణేతలుగా వ్యవహరించారు.

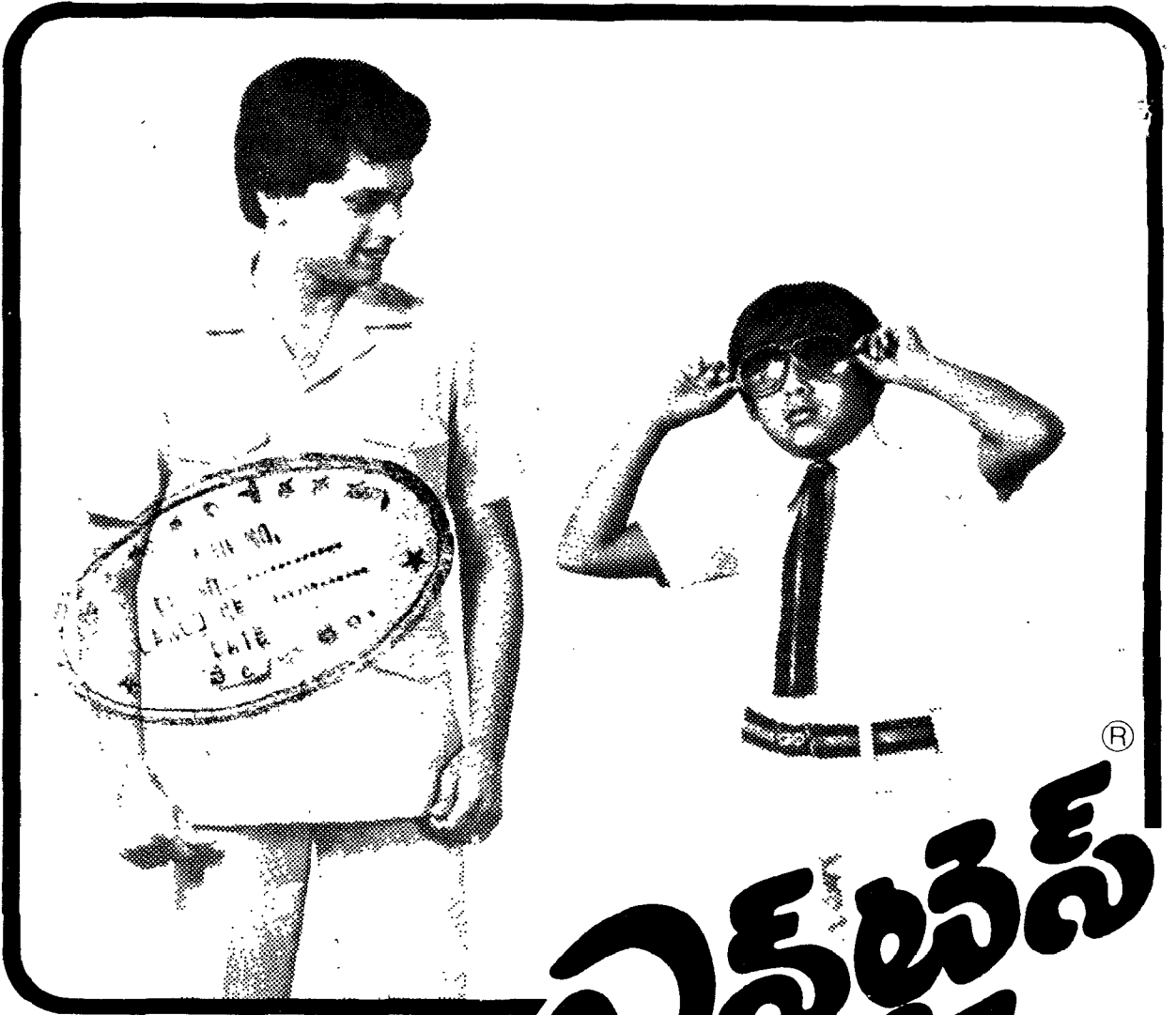
ఆంధ్రకేసరి సంఘం

జోగ్ (హవురా) ప్రవాసాంధ్రులు 1974లో స్థాపించిన ‘ఆంధ్రకేసరి సంఘం’ ఆధ్వర్యముతో సంఘ సభ్యులు కుటుంబ సమేతముగా ‘శ్రీ వినాయక చతుర్థి’ ఉత్సవాన్ని జరుపుకొన్నారు.

ఆరోజు ఉదయం పూజ జరిగింది. సాయంకాలం సాంస్కృతిక కార్యక్రమములో సంఘ సభ్యులు, వారి పిల్లలు ఆత్మసంత ఉత్సాహముతో పాల్గొని శాస్త్రీయ సంగీతము, లలిత సంగీతము, గ్రామీణ నృత్యాలు, ‘నారద సంచరము’ నాటికను ప్రదర్శించారు.

అనుబంధశాఖ “బాల వికాస సభ” ఆధ్వర్యములో ఏర్పాటు చేయబడిన చిన్నపిల్లల శ్లోక వతనము, పద్య వతనము ఆచూతులని విశేషంగా ఆకర్షించింది. (బి. వి.) ★

సూటింగులు: పాలియెస్టర్,
పాలియెస్టర్ బ్లెండ్ మరియు కాటన్

మంచి అభిరుచి.
తగిన ధరలు.

ఎక్స్ప్రెస్

నాగేశ్వర
రావు
మల్లికార్జున
రావు

(తమిళనాడు మరియు
వాండీచెరి) లి
బారత సర్కారే ఒక ఉద్యోగ
సంస్థ

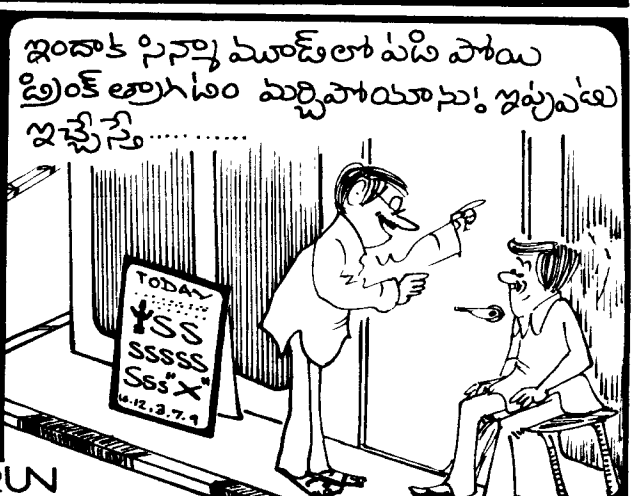
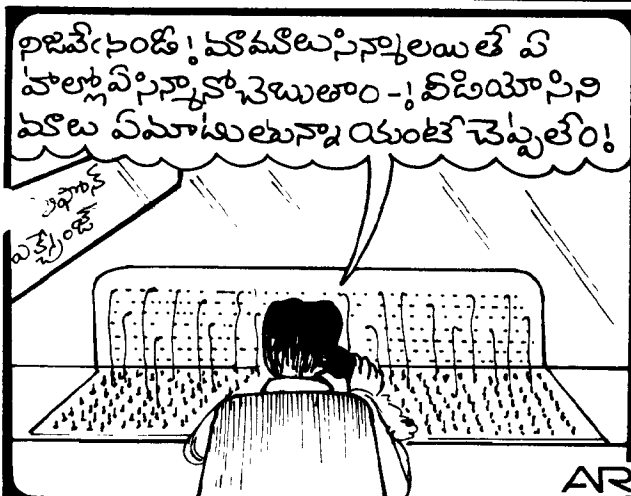
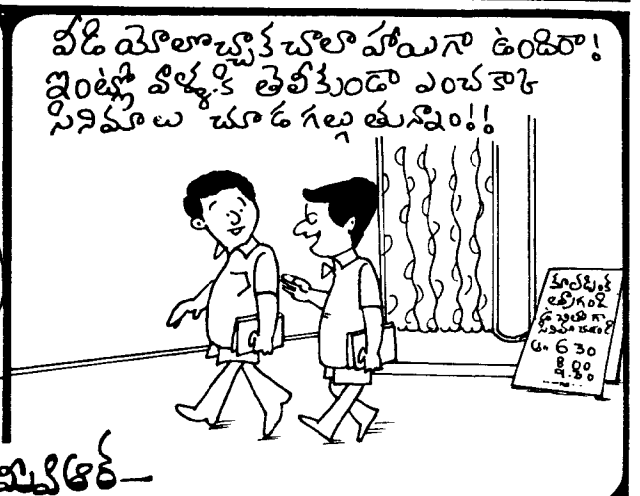
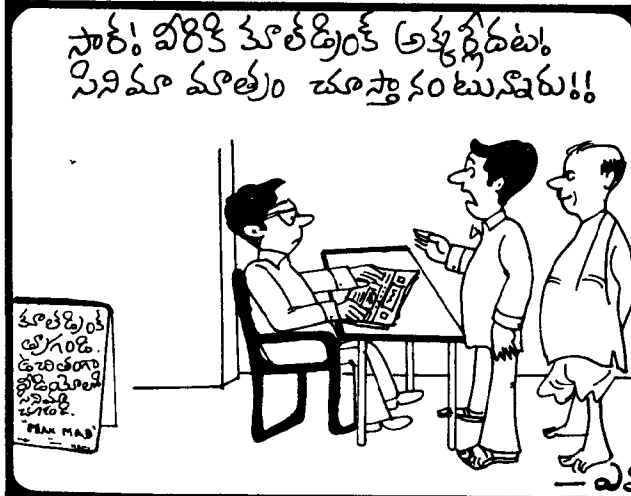
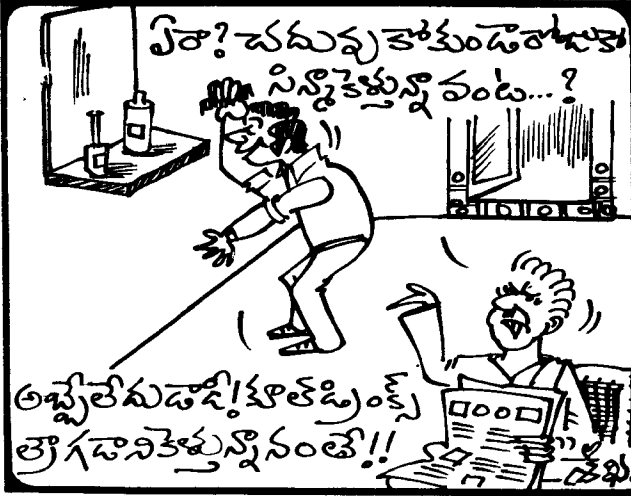
10.64 సోమసుందరం మిల్స్ రోడ్, కొయమత్తూరు 641009

ఇంటెరింగ్ ఏజెంట్లు: ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలాజీ టెక్స్టైల్స్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394, చొవ్వాలో బజారు, సికింద్రాబాద్-500 003 (పి.పి.). సంగం టెక్స్టైల్స్
ఏజెన్సీస్, 230, మొదటి అంతస్తు, డి.ఎ. రోడ్, చాచుమత్తూరు-641 002. ఆర్.పి. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, 3-4-394, చొవ్వాలో బజారు, సికింద్రాబాద్-500 003 (పి.పి.).

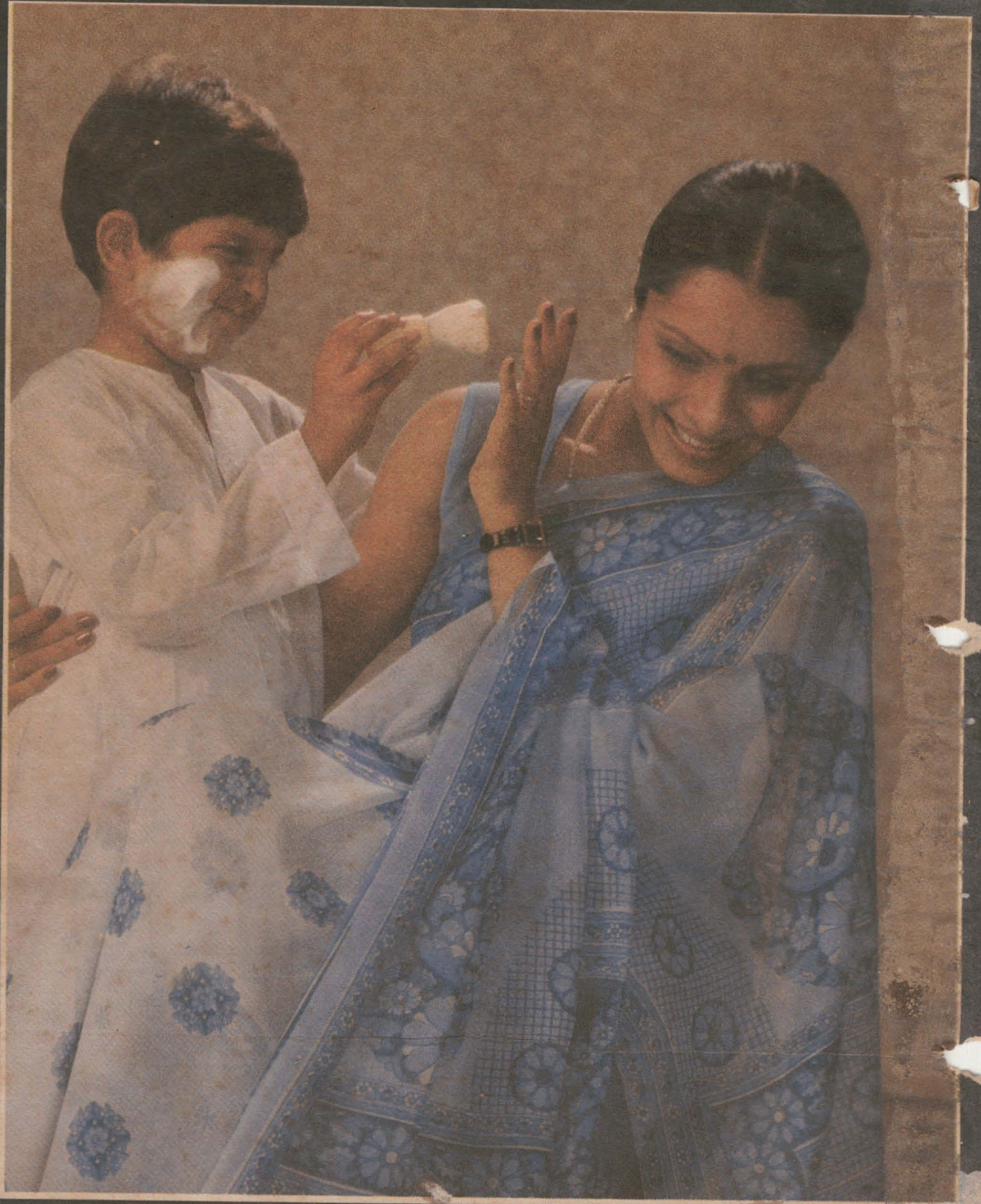
MCA/NTC/85 TEL

Printed and Published by S. Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, Mallikarjuna Rao Street,
Gandhinagar, Vijayawada-3, Editor: S. Radhakrishna.

నగరంలా వీడియోలు

స్త్రీజీవితంలో
ఎంతో అందమైన క్షణాలలో
ఒకభాగం ఖటావ్

ఖటావ్ వారి టెర్కోసా చీరలు

